

mgyoe.com

SAMPLE BOOK

မဂ္ဂဇင်း

ရှားလော့ဟုမ်း၏နောက်ဆုံးဦးညွတ်ခြင်း

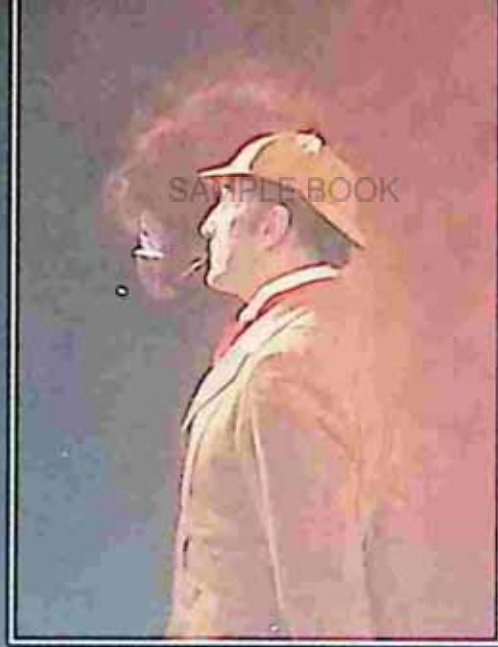
HIS LAST BOW

SHERLOCK HOLMES

SIR ARTHUR CONAN DOYLE

mgyoe.com

လားဒီမိုကရေစီ

ရှားလော့ဟုမ်း၏ နောက်ဆုံးဦးညွတ်ခြင်း

HIS LAST BOW

SHERLOCK HOLMES

SIR ARTHUR CONAN DOYLE

နယ်သာကီ ရိပ်သာ

ချစ်သူ ကလဲစား

စက်ဝိုင်းနီ

ရေငုပ်သင်္ဘော ပုံစံများ ပျောက်ဆုံးမှု

စုံထောက်ဉာဏ်

သူတော်ယောင် လင်မယား

သရဲ ခြေထောက်

နောက်ဆုံး ဦးညွတ်ခြင်း

စတုတ္ထ အကြိမ်၊ ၂၀၂၄၊ ဇူလိုင်
 [ပထမ အကြိမ်၊ ၁၉၈၄၊ အောက်တိုဘာ၊ ဘဝတက္ကသိုလ် စာပေ]
 [ဒုတိယ အကြိမ်၊ ၂၀၁၁၊ မေ၊ ဘဝတက္ကသိုလ် စာပေ]
 [တတိယ အကြိမ်၊ ၂၀၂၁၊ သြဂုတ်၊ ဘဝတက္ကသိုလ် စာပေ]

မျက်နှာပုံ: ပန်းချီ တင်ထွက်
 အုပ်ရေ ၅၀၀
 တန်ဖိုး ၁၂၀၀၀ ကျပ်

မျက်နှာပုံနှင့် အတွင်း ပုံနှိပ်သူ ဒေါ်ခင်စိ (၀၀၂၄၈)၊ ပြည်ဦးဘေ ပုံနှိပ်တိုက်
 ၁၅၈၊ ၃၇ လမ်း၊ ကျောက်တံတား၊ မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်။

ထုတ်ဝေသူ ဦးနေဝင်း (၀၂၆၄၅)၊ ဘဝတက္ကသိုလ် စာပေ
 ၁၄၉၊ ၃၇ လမ်း၊ ကျောက်တံတား၊ မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်။

မြသန်းတင့်

ရှားလော့ဟုမ်း၏

နောက်ဆုံး ဦးညွတ်ခြင်း

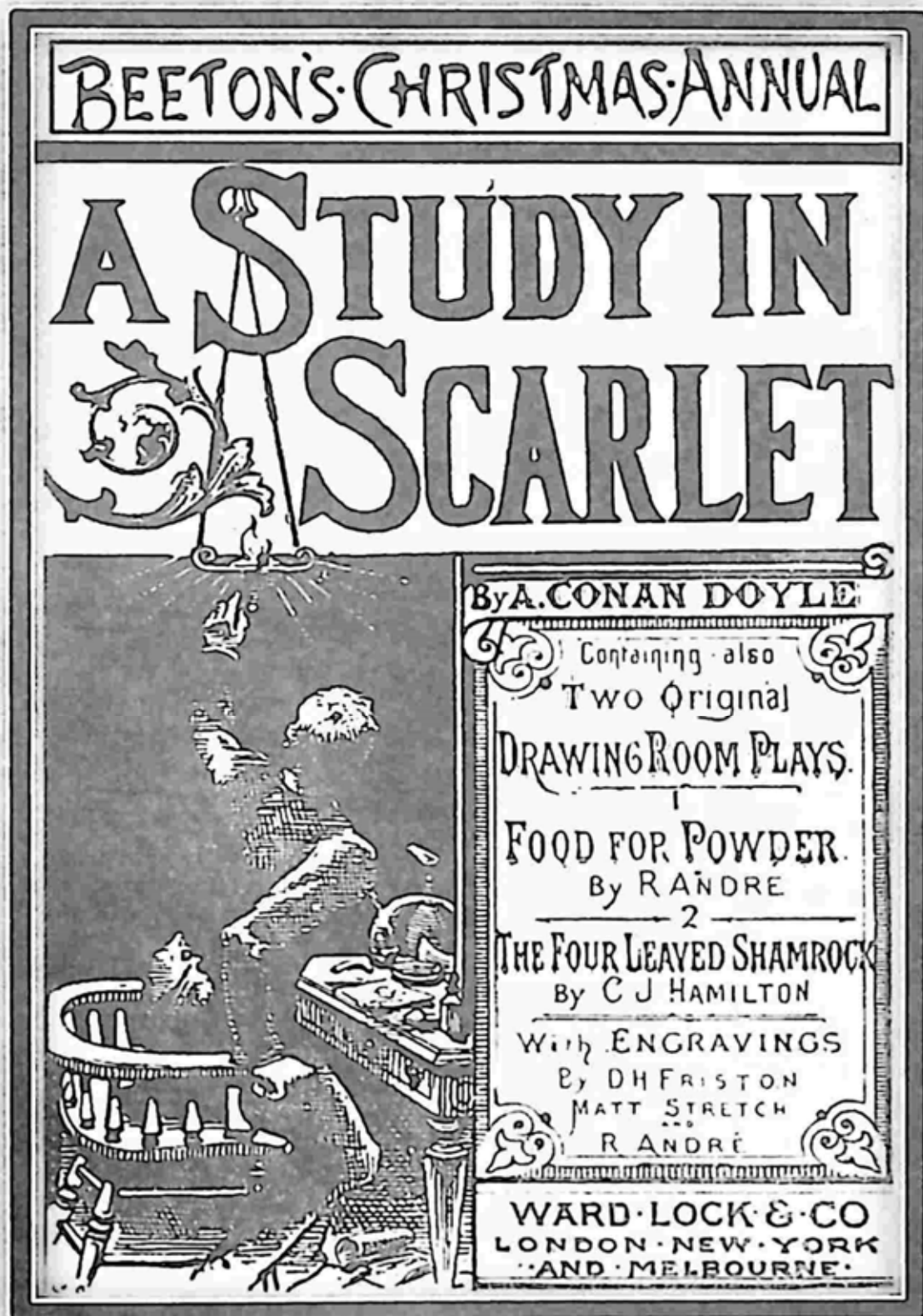
His Last Bow
Sherlock Holmes

Sir Arthur Conan Doyle

မာတိကာ

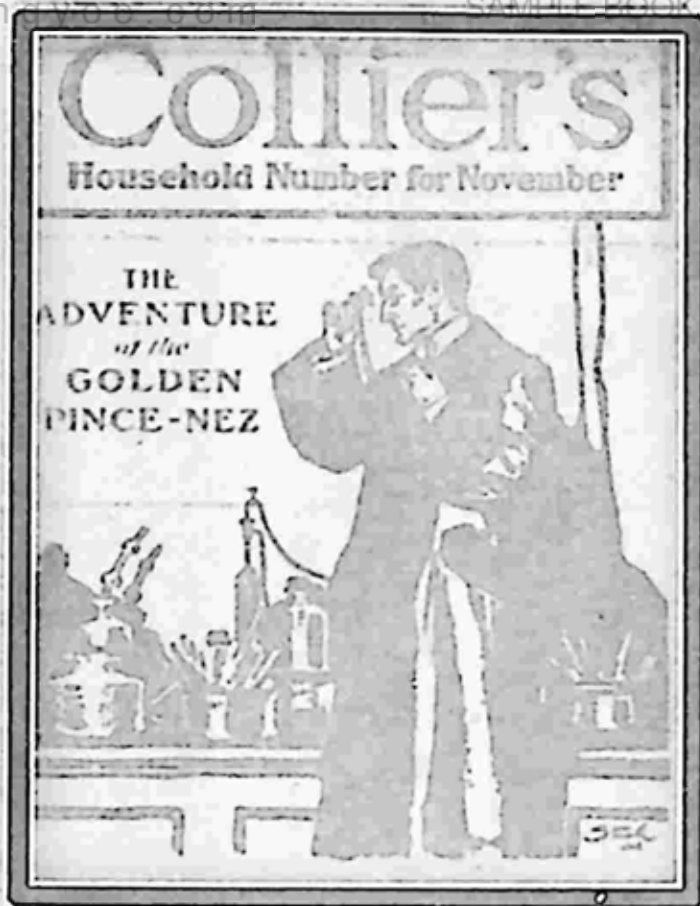
ဒေါက်တာ ဝပ်ဆင်၏ ဇာတ်ဆောင် စရိုက်	၁
၁။ နွယ်သာကီ ရိပ်သာ	၁၁
၂။ ချစ်သူ ကလဲ့စား	၅၉
၃။ စက်ဝိုင်းနီ	၉၃
၄။ ရေငုပ် သင်္ဘော ပုံစံများ ပျောက်ဆုံးမှု	၁၂၅
၅။ စုံထောက်ဉာဏ်	၁၇၁
၆။ သူတော်ယောင် လင်မယား	၁၉၇
၇။ သရဲ ခြေထောက်	၂၂၉
၈။ နောက်ဆုံး ဦးညွတ်ခြင်း	၂၇၁

ရှားလော့ဟုမ်း ဝတ္ထု ပထမဆုံး ပုံနှိပ် ဖော်ပြသည်
 ၁၈၈၇ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ ထုတ်
 ဘီတွန်စ် ခရစ်စမတ် နှစ်လည် မဂ္ဂဇင်း အဖုံး

ရှားလော့ဟုမ်း ဝတ္ထုတို တစ်ပုဒ် ပါဝင်သော
 ၁၉၁၃ ခု ဒီဇင်ဘာလ ထုတ်
 စထရင်း မဂ္ဂဇင်း အဖုံး

ရှားလော့ဟုမ်း
 ဝတ္ထုတို တစ်ပုဒ်
 ပါဝင်သော
 ကောလီးယား မဂ္ဂဇင်း
 အဖုံး တစ်ခု
 (ရေးဆွဲသူ
 ဖရက်ဒရစ် ဒေါ့စတီး)

မော်စကိုတွင်
 ရုရှ ဘာသာဖြင့်
 ထုတ်ဝေသည်
 “နပိုလီယန် ခြောက်ဦး အမှု”
 ဝတ္ထု မျက်နှာဖုံး
 (၁၉၄၅)

"But how did you know young Bromley murdered the haberdasher, Holmes?"

Holmes: Very simple, my dear Watson. Young Bromley is known as a fanatic fashion plate. And yet there he stood, protesting his innocence, in a shirt that fitted him badly all around.

Watson: Of course, Holmes. Young Bromley always wears **ARROW** shirts. Perfect style at the collar. Exact sleeve length. "Sanforized". Tapered **ARROW** fit.

Holmes: Quite so. Obviously our haberdasher had talked Bromley into trying a different shirt. It fitted atrociously. And in a rage, Bromley struck him down.

Bromley: He told me it was an **ARROW**. He told me...

Holmes: Poor devil. I can't help but believe there was strong provocation, Watson.

ARROW

The shirt for Britain—with a dash of American

"SANFORIZED" FABRIC. Available in regular and drip-dry fabrics.
Price range from 22/6.

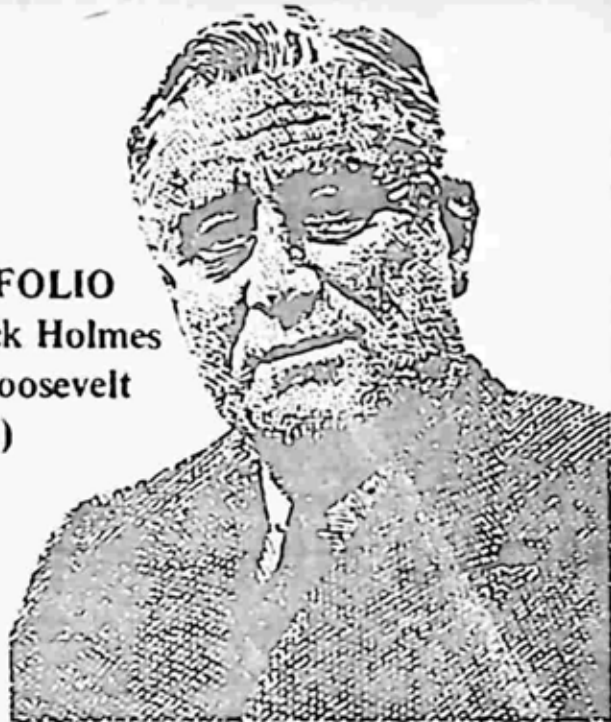
CLUFFT, FRANKY & CO., LTD., 24 NEW BOND STREET, LONDON W.1
Holmes and Watson appear by agreement with Trustees of the Estate of Sir Arthur Conan Doyle

1959

နာမည်ကျော် အဲရိုးရှပ် အင်္ကျီမှ
ကြော်ငြာပုံ တစ်ခု (၁၉၅၉)

mgyoe.com

A BAKER STREET FOLIO
5 Letters About Sherlock Holmes
By Franklin Delano Roosevelt
(U.S. President)

Summit, N.J. 1945

Privately Printed

Edition limited to 150 copies of which 75 were sent to the original Baker Street Irregulars. For some years copies have been unavailable and despite persistent advertising we have, until now, been unable to raise a single copy. This is because not only Holmesians but F.D.R. collectors also want this tremendous trifle.

\$15.00 per copy

BERAMSON, ARGUS BOOKS INC, WEST 46 STREET
 NEW YORK 19, N.Y.

1949

ဘောကာ စထရီ ဂျာနယ်တွင် အမေရိကန် သမ္မတ ရုစဗဲက
 ရှားလော့ဟုမ်း အကြောင်း ရေးသားထားသည် စာ ငါးစောင် ပေါင်းချုပ်။
 စောင်ရေ ၁၅၀ သာ ထုတ်ပြီး ၇၅ စောင်ကို သတ်မှတ်ထားသည်
 အသင်းဝင် ၇၅ ဦး နှင့် ကျန် ၇၅ စောင်ကို ပြင်ပတွင်
 တစ်စောင်လျှင် ၁၅ ဒေါ်လာဖြင့် ရောင်းသည်။ (၁၉၄၉ ခုနှစ်)

Wine List

THE SHERLOCK HOLMES
NORTHUMBERLAND STREET, LONDON W.C.2

Handwritten signature

'Another Glass, Watson!'

Handwritten signature
7.1.18

လန်ဒန်မြို့၊
နော့သမ်ဘာလမ် လမ်း၊
ရှားလော့ဟုမ်း အမည်ရှိ
ဟိုတယ်မှ
ပိုင် အရက် စာရင်း ကတ်ပြား

The Friends of the Baker Street Irregulars and Affiliated Scion Societies

This is to certify that *Mr. J. M. ...*,
a subscriber to THE BAKER STREET JOURNAL in good and ac-
cepted standing, is one of The Friends of the Baker Street
Irregulars and Affiliated Scion Societies throughout the
land, and, as such, is entitled to "go everywhere, see every-
thing, overhear everyone" in the doings of these organiza-
tions devoted to the perpetuation and magnification of the
name and fame of Sherlock Holmes, subject only to the tests
and qualifications imposed, respectively, as to *due erudition*
and scholarship in the Law and the Canon.

Attested, for The Baker Street Journal, this *31st* day of *July*, 19*14*
Ben Abranson *Stuart ...*
Publisher Editor

ရှားလော့ဟုမ်း ဝါသနာအိုများ ဖွဲ့စည်းထားသော
“ဘောကာ စထရီ မိတ်ဆွေများ အသင်း” အသင်းဝင် လက်မှတ် တစ်စောင်

ဒေါက်တာ ဝပ်ဆင်၏ ဇာတ်ဆောင် စရိုက်

ရှားလော့ဟုမ်း ဝတ္ထုများတွင် စုံထောက် ရှားလော့ဟုမ်း ပြီးသည့်နောက် အရေးကြီးသည့် ဇာတ်ဆောင်မှာ ဒေါက်တာ ဝပ်ဆင် ဖြစ်လေသည်။ ရှားလော့ဟုမ်း လိုက်ခဲ့သည့် အမှုများကို မှတ်တမ်းတင်သူမှာ ဒေါက်တာ ဝပ်ဆင် ဖြစ်လေရာ ဒေါက်တာ ဝပ်ဆင် မရှိလျှင် ရှားလော့ဟုမ်းလည်း မရှိနိုင် ဟူ၍ပင် ပြောနိုင်လေသည်။

စာရေးဆရာ ဆာ အာသာ ကိုနင်ဒွိုင်းလ်၏ ဖော်ပြချက် အရ ဒေါက်တာ ဝပ်ဆင်သည် လန်ဒန် တက္ကသိုလ်မှ ဆေးပညာ ဒေါက်တာ ဘွဲ့ကို ရခဲ့ပြီးနောက် စစ်တပ်ထဲသို့ ဝင်ခဲ့သည်။ စစ်တပ် ဆရာဝန် အဖြစ် အိန္ဒိယ တပ်မတော်တွင် ဝင်ရောက် အမှုထမ်းနေစဉ် အာဖဂန် စစ်မြေပြင် သို့ ရောက်သွားခဲ့သည်။ အာဖဂန် စစ်မြေပြင်တွင် ဒဏ်ရာ ရလာခဲ့သည့် အခါ ဒေါက်တာ ဝပ်ဆင်သည် တပ်မှ ပင်စင်ဖြင့် ပြန်လာခဲ့ပြီး လန်ဒန် မြို့တွင် ဆေးခန်းကလေး တစ်ခန်း ဖွင့်၍ ဆေးကုသခြင်းဖြင့် အသက် မွေးမည် ပြုသည်။ သို့ရှိနေစဉ် မိတ်ဆွေ တစ်ယောက် ဖြစ်သည့် စတင်းဖို့ ၏ ဆက်သွယ်ပေးချက် အရ ရှားလော့ဟုမ်းနှင့် တွေ့ပြီး ဘေကာလမ်း၊ ၂၂၁ ဘီတွင် အခန်း စပ်တူ ငှား၍ နေကြသည်။ ဒေါက်တာ ဝပ်ဆင်သည် ရှားလော့ဟုမ်းနှင့် အတူ ဘေကာလမ်း တိုက်ခန်းတွင် အတူ နေထိုင်ခဲ့ပြီး နောက် အိမ်ထောင် ကျသွားခဲ့သည်။

‘စိတ်ကောင်း သဘောကောင်း ရှိသည့် ကျွန်ုပ်၏ မိတ်ဆွေကြီး ဒေါက်တာ ဝပ်ဆင်မှာ ကျွန်ုပ်ကို စွန့်ပစ်ကာ သူ့မိန်းမ နောက်သို့ ကောက် ကောက်ပါအောင် လိုက်သွားခဲ့လေပြီ။ ဤသည်မှာ ကျွန်ုပ်နှင့် နှစ်ရှည် လများ ပေါင်းသင်းလာသည့် အတောအတွင်း ဝပ်ဆင်၏ တစ်ခုတည်း သော ကိုယ်ကျိုးကြည့်မှုဟုပင် ဆိုချင်ပါသည်။ ယခုကား ကျွန်ုပ် တစ် ယောက်တည်း ကျန်ရစ်ခဲ့လေပြီ။’ ဟု ရှားလော့ဟုမ်း ကိုယ်တိုင် ရေး သည့် ဟန်ဖြင့် တင်ပြသော *The Blanched Soldier* ဝတ္ထုတွင် ကိုနင်ဒွိုင်းလ်က ရေးခဲ့သည်။

A Study in Scarlet ဝတ္ထုတွင် ဆာ အာသာ ကိုနှင့်ဒွိုင်းလ် က ဒေါက်တာ ဝပ်ဆင်၏ ဇနီး အကြောင်းကို အတော်အတန် ပြည့်စုံစွာ ဖော်ပြထားသည်ကို တွေ့ရသည်။ ဒေါက်တာ ဝပ်ဆင်သည် မေရီ မော် စတန်နှင့် ၁၈၈၈ ခုနှစ်တွင် တွေ့ခဲ့ကြ၏။ ထိုအချိန်၌ မေရီ မော်စတန် မှာ အသက် ၂၇ နှစ် ရှိလေပြီ။ မေရီ မော်စတန်သည် အိန္ဒိယ တပ်မတော် ဗိုလ်ကြီး တစ်ဦး၏ သမီး ဖြစ်၍ ငယ်စဉ်ကပင် မိဘများ ကွယ်လွန်ခဲ့ ကြသည်။ မေရီ မော်စတန်သည် အက်ဒင်ဘာရာတွင် ပညာ သင်ကြားခဲ့ ပြီးနောက် မစ္စက် စီစီ ဖောရက်စတား ဆိုသူ အမျိုးသမီးကြီး တစ်ယောက် ၏ အိမ်တွင် ကလေးများကို အုပ်ထိန်းသူ စာပြ ဆရာမ လုပ်ခဲ့သည်။ ၁၈၈၉ ခုနှစ်တွင် ဒေါက်တာ ဝပ်ဆင်နှင့် လက်ထပ်ခဲ့သည်။ သူနှင့် လက်ထပ်မီ ကလေးတွင် ဒေါက်တာ ဝပ်ဆင်သည် ပက်ဒင်တန် ဘူတာ အနီးတွင် ဆေးခန်းကလေး တစ်ခန်းကို ဒေါက်တာ ဖာကူးဟား ဆိုသူ ထံမှ ဝယ်ယူလိုက်ကာ ဆေးကုသည့် လုပ်ငန်းကို လုပ်ကိုင်သည်။

ရှားလော့ဟုမ်းနှင့် အတူ ဘောကာလမ်း တိုက်ခန်းတွင် နေခဲ့စဉ် က ဒေါက်တာ ဝပ်ဆင်၏ ဝင်ငွေ မည်ရွေ့ မည်မျှ ရှိသည်ကို ဖော်ပြ ထားခြင်း မရှိ။ ဒေါက်တာ ဝပ်ဆင် ကိုယ်တိုင်မှာလည်း ဆေးကုသသည့် လုပ်ငန်းကို ကောင်းစွာ လုပ်ကိုင်ခြင်း မရှိသေးဘဲ ရှားလော့ဟုမ်းနှင့် အတူ မှုခင်းများကို လိုက်လံ စုံစမ်းရာတွင် ပါဝင်သည်ကိုသာ တွေ့ရ သည်။ အလုပ်အကိုင် မည်မည်ရရ မတွေ့ရ။ ဒေါက်တာ ဝပ်ဆင်သည် စစ်တပ်မှ ရသော ပင်စင်ကလေးဖြင့်ပင် ထိုင်စားနေဟန် တူသည်။ သူ သာမက ရှားလော့ဟုမ်းမှာလည်း ထိုအချိန်က အမှုများ အတွက် ပြောပ လောက်အောင် ဉာဏ်ပူဇော်ခ မရချေ။ ထိုကာလ အတွင်း ရှားလော့ ဟုမ်း မြီးမြီးမြက်မြက် ရဖူးသည့် ဉာဏ်ပူဇော်ခမှာ ဘိုဟီးမီးယား ဘုရင် ထံမှ ရသည့် ဉာဏ်ပူဇော်ခ ပေါင်တစ်ထောင်၊ ဟိုဒါနက်ဆီ မြို့စားကြီး ထံမှ ပေါင် ခြောက်ထောင်နှင့် ဂျာမန် အမတ်ကြီး ဗွန် ဗော့ထံမှ ပေါင် ငါးရာတို့သာ ဖြစ်သည်။ များများစားစား ရသည့် ဉာဏ်ပူဇော်ခများ လည်း ရှိကောင်း ရှိပေလိမ့်ဦးမည်။ သို့ရာတွင် ဒေါက်တာ ဝပ်ဆင်သည် ထိုအမှု သုံးမှုမှအပ အခြား အမှုများတွင် ရှားလော့ဟုမ်း ငွေ မည်မျှ ရ သည်ကို ဖော်ပြခြင်း မရှိခဲ့။

ဒေါက်တာ ဝပ်ဆင်သည် ရှားလော့ဟုမ်းနှင့် အတူ နေခဲ့သည့် ကာလ အတောအတွင်းတွင် ဆေး ကုသသည့် လုပ်ငန်းကို လုပ်ချိန် မရ ဖြစ်ခဲ့သည့် အတွက် ဝင်ငွေ မရှိသည့်တိုင် ရှားလော့ဟုမ်း၏ အမှုများ

အကြောင်းကို ရေးခြင်းဖြင့် တစ်ဖက်တစ်လမ်းမှ ဝင်ငွေ ရရှိနေသည်ဟု ယူဆရသည်။

ဒေါက်တာ ဝပ်ဆင်သည် ရှားလော့ဟုမ်း မှတ်တမ်းများထဲတွင် ရှားလော့ဟုမ်း၏ ရုပ်ကိုသာ ဖော်ပြသော်လည်း သူ့ ရုပ်ပုံကိုမူ ဖော်ပြခြင်း မပြုချေ။

The Six Napoleons ဆိုသော ဝတ္ထုထဲတွင် ရှားလော့ဟုမ်း နှင့် ပုလိပ် အင်စပက်တော် တစ်ဦးတို့ ပြောသော စကားများ အရသာ ဒေါက်တာ ဝပ်ဆင်၏ ရုပ်ပုံကို ခန့်မှန်းကြည့်ရသည်။

‘လူက အရပ်အမောင်း သင့်သင့်၊ ကိုယ်လုံး ကိုယ်ပေါက် တောင့်တောင့်၊ မေးရိုး လေးထောင့်နှင့် ခင်ဗျ၊ လည်ကုပ်ကလည်း ခပ်တုတ်တုတ် ရယ်၊ မျက်ခွံတွေက မျက်လုံးကို ဖုံးတော့မတတ် အောက်ကို တွဲကျလို့’

‘ဟုတ်ပါ့ဗျာ၊ ဝပ်ဆင်ပါ၊ သူ့ အပြင် ဘယ်သူ ဖြစ်နိုင်ဦးမှာလဲ’ ဤသည်တို့မှာ ဒေါက်တာ ဝပ်ဆင်၏ ရုပ်လက္ခဏာ ဖြစ်သည်။

ဒေါက်တာ ဝပ်ဆင်သည် ခွေးဘီလူးကလေး တစ်ကောင် မွေးထားသည်။ သင်္ဘောသားများ သောက်လေ့ ရှိသည့် ဆေးတံ ဆေးကို သုံးသည်။ ငယ်ငယ်တုန်းက ရုပ်ဘီဘော ကစားခဲ့ဖူးသည်။ မနက် အိပ်ရာထ နေမြင့်တတ်သည်။ ဤသည်တို့မှာ ဒေါက်တာ ဝပ်ဆင်၏ စရိုက်များ ဖြစ်၏။

ဒေါက်တာ ဝပ်ဆင်၏ စိတ်သဘောထားနှင့် ပတ်သက်၍မူ ရှားလော့ဟုမ်း ကိုယ်တိုင် ပြန်ရေးသည့် မှတ်တမ်း တစ်စောင် ဖြစ်သော *The Blanched Soldier* တွင် အောက်ပါအတိုင်း ရေးခဲ့သည်ကို တွေ့နိုင်သည်။

‘ကျွန်ုပ်၏ မိတ်ဆွေ ဒေါက်တာ ဝပ်ဆင်၏ စိတ်ကူးစိတ်သန်းများမှာ ကျဉ်းမြောင်းသည့်တိုင် အလွန်တရာ စွဲမြဲ ခိုင်မာလှပေ၏။ ဒေါက်တာ ဝပ်ဆင်သည် ကာလ အတန်ကြာကပင်လျှင် ကျွန်ုပ်အား ကိုယ်တွေ့ အဖြစ်အပျက်များကို ကိုယ်တိုင် ရေးသားရန် တိုက်တွန်းခဲ့ဖူး၏။ ဒေါက်တာ ဝပ်ဆင်၏ ရေးသားချက်များသည် မည်မျှ အပေါ်ယံ ကျကြောင်း၊ အဖြစ်အပျက်ကို တိကျစွာ ဖော်ပြရမည့် အစား ပရိသတ် ဖတ်ကောင်းအောင် မည်သို့ မည်ပုံ ရေးသားလေ့ ရှိကြောင်းများဖြင့် ကျွန်ုပ်သည် အခါ အခွင့်သင့်တိုင်း ပြစ်တင် ဝေဖန်လေ့ ရှိခဲ့ရာ ယခုကဲ့သို့ ကျွန်ုပ်အား ကိုယ်တွေ့ အကြောင်းအရာများကို ကိုယ်တိုင် ပြန်ရေးရန် သူ ပူဆာသည့် အခါတွင်မူ ကျွန်ုပ်မှာ ကိုယ့် အတတ်နှင့် ကိုယ်စူး ဆိုသကဲ့သို့

ဖြစ်လျက် ရှိပေ၏။ ကျွန်ုပ်၏ စွန့်စားခန်းကလေးများတွင် ကျွန်ုပ်သည် ဒေါက်တာ ဝပ်ဆင်ကို မကြာခဏ ဆိုသလို ခေါ်သွားလေ့ ရှိရာ ဤသို့ ခေါ်သွားခြင်းမှာ အခြားကြောင့် မဟုတ်ဘဲ ဒေါက်တာ ဝပ်ဆင်တွင် ထူးခြားသည့် အရည်အချင်းများ ရှိသောကြောင့် ဖြစ်၏။ ဒေါက်တာ ဝပ်ဆင်ကို ခေါ်သွားခြင်းမှာ အပို သက်သက်သာ ဖြစ်သည်ဟု အများက ထင်ခဲ့ကြလျှင် ဤသည်မှာ ဝပ်ဆင်က သူ၏ အရည်အချင်းများကို အနည်းငယ်မျှလောက်သာ ရေးပြီး ကျွန်ုပ်၏ အရည်အချင်းများကို အရှိထက် ပို၍ ပုံကြီးချဲ့ ရေးသားခြင်းကြောင့်သာ ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ မိမိ၏ ကောက်ချက်များနှင့် ခြေလှမ်းများကို ကြိုတင် ခန့်မှန်းနိုင်သော ကြံဖော် ကြံဖက် တစ်ယောက်သည် များစွာ အန္တရာယ် ကြီးသူ တစ်ယောက် ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် ရှေ့တွင် ဖြစ်ပေါ်လာသည့် အလားအလာတို့ကို မသိဘဲ အဖြစ်အပျက်သစ် တစ်ရပ် ဖြစ်ပေါ်လာတိုင်း တအံ့တဩ ဖြစ်နေတတ်ပြီး အနာဂတ်ကို ပိတ်ထားသော စာအုပ်ကြီး တစ်အုပ်သဖွယ် မမြင်နိုင်သူ တစ်ယောက်မှာကား အကောင်းဆုံးသော ကြံဖော် ကြံဖက် ဖြစ်လေ၏။’ ဟု ရေးထားသည်ကို တွေ့ရသည်။

ဤသည်ကို ထောက်လျှင် ဒေါက်တာ ဝပ်ဆင်သည် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် နှိမ့်ချတတ်သူ၊ စိတ်ကူးစိတ်သန်းထက် လက်တွေ့ကို ပို၍ အားသန်သူ၊ သူ့ မိတ်ဆွေ ရှားလော့ဟုမ်း၏ အရည်အချင်းများကို လွန်စွာ အထင်ကြီး တန်ဖိုးထားသူ ဖြစ်ကြောင်း တွေ့နိုင်သည်။

ဒေါက်တာ ဝပ်ဆင်သည် ရှားလော့ဟုမ်း၏ အရည်အချင်းများကို တန်ဖိုး ထားရုံမျှမက ကိုးကွယ်သူ ဖြစ်သည်ဟု ပြောနိုင်သည့် အချက်များလည်း ရှိသည်။

ဒေါက်တာ ဝပ်ဆင်၏ အမြင်၌ ရှားလော့ဟုမ်းသည် အလွန် ယုတ္တိဗေဒကျစွာ စဉ်းစားနိုင်စွမ်း ရှိသူ၊ သတ္တိကောင်းသူ၊ စေ့စပ် သေချာသူ၊ တရား မျှတမှုကို မြတ်နိုးသူ၊ သက်ညှာတတ်သူဟု မြင်ပြီး ထိုသို့ မြင်သည့် အတိုင်းလည်း မှတ်တမ်းတိုင်း၌ ရှားလော့ဟုမ်း၏ အကြောင်းကို အကျယ်တဝင့် ရေးသားထားသလောက် သူ့ အကြောင်းကိုမူ များများ ရေးသည်ကို မတွေ့ရချေ။

ဒေါက်တာ ဝပ်ဆင် ရှားလော့ဟုမ်း အပေါ်တွင် သစ္စာ ရှိလိုက်ပုံမှာလည်း ဆိုဖွယ် မရှိတော့။ သူ သစ္စာ ရှိပုံမှာ ဆရာနှင့် တပည့် သစ္စာ ရှိပုံမျိုး၊ သခင်နှင့် ခွေးငယ်ကလေးတို့၏ သစ္စာ ရှိပုံမျိုးနှင့် တူနေတော့သည်။ ဒေါက်တာ ဝပ်ဆင်သည် ရှားလော့ဟုမ်း ခိုင်းသည်ဆိုလျှင် ဘာ

ကိုမျှ ကျိုးကြောင်း မေးမြန်းခြင်း မပြုတော့။ ခိုင်းရာကို သစ္စာ ရှိစွာ လုပ်သည်။ ရှားလော့ဟုမ်း၏ အမိန့်ကို ကျိုးခွံစွာ နာခံသည်။ ရှားလော့ဟုမ်း၏ အမိန့်ကို သူ မနာခံသည့် အခါမျိုးမှာ အသက် အန္တရာယ်ကို စိုးရိမ်ရသည့် နေရာမျိုးသို့ ရှားလော့ဟုမ်းက သူ တစ်ယောက်တည်း သွားမည် ပြုသည့် အခါမျိုး၊ သူ့ကို (ဒေါက်တာ ဝပ်ဆင်) မလိုက်ရန် တားသည့် အခါမျိုးတွင်မူကား ဒေါက်တာ ဝပ်ဆင်သည် ရှားလော့ဟုမ်း၏ အမိန့်ကို ဖီဆန်ကာ သူ့ဆုံးဖြတ်ချက်နှင့်သူ လုပ်လေ့ ရှိသည်။ ကျန် အချိန်မျိုးတွင်မူ ဒေါက်တာ ဝပ်ဆင်သည် ရှားလော့ဟုမ်း၏ ရိုးဘော့ စက်ရုပ် တစ်ရုပ်မျှသာ ဖြစ်လေသည်။

The Illustrious Client ဝတ္ထုတွင် ရှားလော့ဟုမ်း၏ တာဝန် ပေးချက် အရ ဒေါက်တာ ဝပ်ဆင်သည် ဘုမသိ ဘမသိဖြင့် တရုတ် ကြွေထည်များ အကြောင်းကို လေ့လာကာ အလွန် အန္တရာယ် ကြီးသည့် ရာဇဝတ်ကောင် တစ်ယောက်၏ အိမ်ကို စွန့်စွန့်စားစား သွားရောက် ခဲ့ပုံကို ကြည့်လျှင် ဒေါက်တာ ဝပ်ဆင်သည် ရှားလော့ဟုမ်း၏ အမိန့်ကို မည်မျှ ကျိုးခွံကြောင်း ထင်ရှားသည်။

သို့ရာတွင် ဒေါက်တာ ဝပ်ဆင်သည် လူဖြောင့် စိတ်တို တစ်ဦး ဖြစ်၏။ *The Adventure of Copper Beeches* ဝတ္ထုတွင် အောက်ပါ အတိုင်း ရေးထားသည်ကို တွေ့နိုင်သည်။

‘ပစ္စည်းတည်း ဟူသော အကြောင်းတရားက နေပြီး ပစ္စယုပွန် တည်း ဟူသော အကျိုးတရားကို ရအောင် ကျုပ် ဘယ်လို အပတ်တကုတ် အားထုတ်ရတယ် ဆိုတာကို ရေးမယ့် အစား ခင်ဗျားဟာ လူပြိန်းတွေ ဖတ်ကောင်းအောင် ရေးနေတာမျိုး ဖြစ်နေတယ်ဗျ။ ဒီအချက်ကတော့ ခင်ဗျား ညံ့တာပဲ’ ဟု ရှားလော့ဟုမ်းက ပြောလိုက်၏။

ကျွန်ုပ်၏ မိတ်ဆွေကြီး ရှားလော့ဟုမ်း၏ ထူးခြားသည့် စရိုက် များ အနက် ကိုယ့် ကိုယ် ကိုယ် အထင်ကြီးဟန် ရှိသည့် လက္ခဏာကို တစ်ကြိမ်မက မြင်ခဲ့ဖူးပြီ ဖြစ်သည့် အလျောက် ကျွန်ုပ်မှာ အနည်းငယ် စိတ်တိုသွားသည်နှင့်

‘အေးလေ၊ ကျွန်တော် ဘယ်လိုပဲ ရေးရေး ခင်ဗျားရဲ့ တွေးခေါ်မှု နှင့် ပတ်သက်လို့တော့ လျှော့ပေါ့ပြီး ရေးဖူးတယ် မထင်ပါဘူး၊ ထိုက်သည့် အားလျော်စွာတော့ ရေးခဲ့တာချည်းပါပဲဗျ’

The Sign of Four ဝတ္ထုတွင်လည်း ဒေါက်တာ ဝပ်ဆင်က အောက်ပါအတိုင်း ရေးခဲ့သည်။

‘ရှားလော့ဟုမ်းသည် ကျွန်ုပ် ရေးခဲ့သည့် မှတ်တမ်း တစ်စောင် နှင့် ပတ်သက်၍ ဝေဖန် ပြောဆိုရာ၌။

‘ခင်ဗျား ရေးသားထားပုံက သိပ်ပြီး စိတ်ကူးယဉ်နေတယ်ဗျ။ တစ်ခါတုန်းက ခင်ဗျား ရေးခဲ့သလိုပဲ ခု မှတ်တမ်းမှာလည်း ခင်ဗျား ရေးထားပုံက အချစ် ဝတ္ထုလိုလို၊ ယူကလစ်ရဲ့ ဂဲဩမေထရီ ပုစ္ဆာလိုလို ဘာလိုလိုနှင့်’

အမှန်အားဖြင့် ကျွန်ုပ်သည် ထိုမှတ်တမ်းကို သူ သဘောကျ ဖြစ်အောင် အတတ်နိုင်ဆုံး ကြိုးစား၍ ရေးခဲ့ခြင်း ဖြစ်ရာ ယခုကဲ့သို့ ဝေဖန်သည့် အခါတွင်မူကား ကျွန်ုပ် စိတ်ထဲတွင် ထောင်းခနဲ ဖြစ်သွား လေ၏။ ကျွန်ုပ်၏ ရေးသားချက်ထဲမှ စာကြောင်းတိုင်း စာကြောင်းတိုင်း သည် သူ့ အထူး လုပ်ဆောင်ချက်များကို ချီးကျူး ရေးသားရမလို ဖြစ်နေ သည့် အတွက် ထိုမျှ အတ္တ ကြီးရသလော ဟူ၍လည်း တွေး၍ ကျွဲမြီး တိုမိပါသေးသည်။’ ဟု ရေးသားထားသည်ကို တွေ့နိုင်သည်။

ဤအရေးအသားများကို ထောက်လျှင် ဒေါက်တာ ဝပ်ဆင်သည် ရှားလော့ဟုမ်းကို လေးစား တန်ဖိုးထားသည့်တိုင် အရမ်းကာရော ကိုး ကွယ်သူ တစ်ယောက် မဟုတ်ကြောင်းကို တွေ့နိုင်သည်။ ရိုးသားသည့် တိုင် ပြောသမျှကို ခေါင်းငုံ့ခံတတ်သည့် လူနဲ့ တစ်ဦး မဟုတ်ဘဲ မဟုတ် မခံ စိတ် ရှိသည့် လူဖြောင့် တစ်ဦး ဖြစ်ကြောင်းကို တွေ့နိုင်သည်။

ရှားလော့ဟုမ်းသည် မိန်းမများနှင့် ပတ်သက်၍ ကင်းရှင်း သလောက် ဒေါက်တာ ဝပ်ဆင်မှာမူ မိန်းမကျမ်း ကြေသူ တစ်ဦး ဖြစ် ဟန် ရှိသည်။

ဤသည်ကို အောက်ပါ စကား အရ သိနိုင်သည်။

‘မိန်းမတွေကို တော်တော်များများ တွေ့ခဲ့ဖူးပြီဗျ။ တွေ့ဆို တိုက်ကြီး သုံးတိုက်မှာ ရှိတဲ့ နိုင်ငံ တော်တော် များများက မိန်းမတွေကို ကျွန်တော် မြင်ခဲ့ဖူးပြီ။ ယဉ်ကျေးပြီး ထက်မြက်တဲ့ မျက်နှာမျိုးတော့ တစ်ယောက်ပဲ တွေ့ဖူးသေးတယ်။ တခြား မတွေ့ဖူးသေးဘူး’ ဟု ကျွန်ုပ် ၏ ဇနီးလောင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ပြောသည့် အခါတွင် ရှားလော့ဟုမ်းက ပြုံးလိုက်လျက်

‘အင်း၊ ခင်ဗျားကတော့ မိန်းမကျမ်း ကြေတဲ့ လူကိုးဗျ။ အမျိုး သမီးက အလင်းရောင်ကို ကျောပေးပြီး ထိုင်လိုက်ပုံ ထောက်တော့ ကျုပ် လည်း သိပ်ခေတဲ့ အမျိုးသမီး မဟုတ်ဘူး ဆိုတာ အကဲခတ်လိုက်မိပါရဲ့’

‘ဟုတ်တယ်ဗျ။ အခန်းထဲမှာ ကုလားထိုင်တွေ တစ်ပုံကြီး ရှိ

ပါလျက်နှင့် အလင်းရောင်ကို ကျောပေးထားတဲ့ ကုလားထိုင်ကိုမှ ရွေး
ထိုင်ပုံကို ထောက်တော့ သူ့ကို အကဲခတ်ဖို့ သိပ်မလွယ်တော့ဘူးပေါ့’

‘အင်း၊ သေသေချာချာ မြင်ရသည့်တိုင်အောင်လည်း မိန်းမ တစ်
ယောက်ကို အကဲခတ်ဖို့ ဆိုတာ မလွယ်ပါဘူးဗျာ’

ဒေါက်တာ ဝပ်ဆင် ဇေနဉာဏ် ကောင်းပုံနှင့် ပတ်သက်၍လည်း
ဤသို့ ရေးထားသည်ကို တွေ့ရသည်။

‘ပါမောက္ခ မိုရိုယာတီ အကြောင်း ကျုပ် ပြောဖူးတာ မှတ်မိသေး
တယ် မဟုတ်လား’

‘မှတ်မိပါဗျာ၊ အမှုတွေကို ကျူးလွန်ရာမှာ နည်းစနစ် ကျကျ
ကျူးလွန်တတ်တယ်လို့ နာမည်ကြီးသလောက် ...’

‘ဟိုးဆရာကြီး ဟိုး၊ ဒီလောက်လည်း အမွမ်းတင် မနေနှင့်ဦး’

‘မဟုတ်ပါဘူး၊ နာမည် ကြီးသလောက် လူ မသိဘူးလို့ ပြော
မလို့ပါ’

‘အမယ်၊ ခင်ဗျားကလည်း အရွမ်းတွေ ဖောက်ပြီး လျှောချတတ်ပါ
ကလား၊ မဖြစ်ဘူး၊ မဖြစ်ဘူး၊ ခင်ဗျားနှင့် စကား ပြောရင် သတိထား
ပြောမှ’

ရှားလော့ဟုမ်းနှင့် ဒေါက်တာ ဝပ်ဆင်တို့၏ ဆက်ဆံရေးကို
ဝေဖန်ရေး ဆရာများက ဟုမ်း-ဝပ်ဆင် ပါတနာရှစ်ဟု ခေါ်ကြသည်။

ရှားလော့ဟုမ်း ကျွမ်းကျင်သူ Micheal Pointer က ‘ကိုနှင့်
ဒွိုင်းလ်သည် ရှားလော့ဟုမ်းကို လက်စတုံးအောင် ဖျောက်ဖျက် ပစ်လို
သည် ဆိုလျှင် ဒေါက်တာ ဝပ်ဆင်ကို အလျှင် သတ်ပစ်သင့်ပေသည်။
ဤသည်သာလျှင် အကောင်းဆုံးနည်း ဖြစ်သည်။ ဝပ်ဆင် မရှိဘဲ ဟုမ်း
မရှိနိုင်။ ဝပ်ဆင် မရှိဘဲ ဟုမ်း မပေါ်ပေါက်နိုင်။ ဒေါက်တာ ဝပ်ဆင်၏
အရေးအသားများသည် လည်းကောင်း၊ ဟုမ်းနှင့် စာဖတ် ပရိသတ် ကြား
တွင် ကြားခံ အဖြစ် ရပ်တည်နေသော ဝပ်ဆင်၏ အနေအထားသည်
လည်းကောင်း တန်ဖိုး မဖြတ်နိုင်အောင် ရှိပါသည်။

‘အမှန်အားဖြင့် ရှားလော့ဟုမ်းနှင့် ဝပ်ဆင်တို့ နှစ်ယောက်စလုံး
သည် စာရေးဆရာ အာသာ ကိုနှင့်ဒွိုင်းလ်၏ ကိုယ်ပွား ဖြစ်ပါသည်။
သူ တစ်ကိုယ်တည်းတွင် ရှိသည့် စရိုက်ကို ကျွမ်းကျင်သည့် အရေး
အသားဖြင့် ရေးထုတ်လိုက်သည့် အခါတွင် စရိုက်ချင်း မတူသော ဇာတ်
ဆောင် နှစ်ယောက် မွေးဖွား လာခဲ့ပါသည်။

‘ခန္ဓာကိုယ် တုတ်ခိုင်ပြီး ခေါင်းအေးအေး ထားတတ်၍ လက်

တွေ့ ကျသော ဒေါက်တာ ဝပ်ဆင်သည် အလွန် ထက်မြက်သည့် ရှား
လော့ဟုမ်းနှင့် ထင်းထင်းကြီး ခြားနားလျက် ရှိပါသည်။

‘စာရေးဆရာ ကိုနင်ဒွိုင်းလ်သည် သူ့ ဟီးရီး၏ အရည်အချင်း
များကို တစ်သမတ်တည်း ရေးပြနေလျှင် သူ့ကိုယ်သူ ချီးမြှောက်နေ
သကဲ့သို့ ရှိမည်သာ ဖြစ်ပါသည်။’

‘ဤတွင် ကိုနင်ဒွိုင်းလ်သည် သူ့ဟီးရီး၏ အရည်အချင်းများ
ကို ချီးမွမ်းပေးရန် အတွက် ဒုတိယ ဇာတ်ဆောင် ဒေါက်တာ ဝပ်ဆင်
ကို ဖန်တီးခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။’

‘ဤနည်းသည် အသစ်အဆန်း မဟုတ်သည့်တိုင် ကိုနင်ဒွိုင်းလ်
သည် ရှေးက ရှိခဲ့ပြီး ဖြစ်သော ဆရာတို့၏ နည်းကို အသစ် ထပ်မံ
ချဲ့ထွင်လိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။’ ဟု ရေးခဲ့သည်။

ရှားလော့ဟုမ်းနှင့် ဒေါက်တာ ဝပ်ဆင်တို့သည် ဒေါက်တာ
ဝပ်ဆင် အိမ်ထောင်ကျပြီးသည့် နောက်တွင် ကွဲကွာသွားကြသော်လည်း
နောက်ပိုင်းတွင် ဒေါက်တာ ဝပ်ဆင်သည် အလုပ်နှင့် ဇနီးသည်ကိုပင်
ကောင်းစွာ ဂရုမပြုနိုင်တော့ဘဲ ရှားလော့ဟုမ်း၏ အမှုများတွင် ယခင်က
ကဲ့သို့ပင် ပါဝင် လှုပ်ရှားလာပြန်သည်။

ရှားလော့ဟုမ်းနှင့် ဝပ်ဆင်တို့၏ ဒုတိယ အကြိမ် ပါတနာရစ်
သည် မည်မျှ ကြာသည်ကိုမူ ကျွန်တော်တို့ မသိရ။ နောက်ပိုင်းတွင်
လည်း ဒေါက်တာ ဝပ်ဆင် မည်သို့ မည်ပုံ ဖြစ်သွားသည်ကို ကျွန်တော်
တို့ မသိရပါ။

သို့ရာတွင် ရှားလော့ဟုမ်း ကိုယ်တိုင် ရေးသည့် မှတ်တမ်း နှစ်ခု
အနက် (တစ်ခုမှာ *The Blinded Soldier* ဖြစ်သည်။) တစ်ခု ဖြစ်သည့်
The Lion's Mane တွင်မူ ရှားလော့ဟုမ်းက

‘ကျွန်ုပ်သည် အသက်ရှု ကျပ်လှသော လန်ဒန် မြို့လယ်ကောင်
တွင် နေခဲ့ရစဉ်ကတည်းက အေးချမ်း ငြိမ်သက်သော ပတ်ဝန်းကျင်တွင်
နေလိုသော ဆန္ဒ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ဖူးသည့် အတိုင်း ဆပ်ဆက်နယ် ကျေးလက်ရှိ
ကျွန်ုပ်၏ အိမ်ကလေးတွင် နေထိုင်လျက် ရှိစဉ် ဤအမှုမျိုးကို ကြုံတွေ့
ခဲ့ရခြင်း ဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်၏ မိတ်ဆွေကြီး ဒေါက်တာ ဝပ်ဆင်နှင့် ကျွန်ုပ်
မှာ ဝေးကွာလျက် ရှိကာ ရက်သတ္တပတ် အကုန်တွင် လာရောက် လည်
ပတ်သည့် အခါများ၌သာ တွေ့ဖြစ်တော့သည့် အတွက် ဤအမှုကို ကျွန်ုပ်
ကိုယ်တိုင် မှတ်တမ်း တင်ရပေတော့မည်။’ ဟု ရေးသား ထားသည်ကို
တွေ့ရသည်။

ဤသည်မှာ ဝပ်ဆင်နှင့် ပတ်သက်၍ ရှားလော့ဟုမ်း၏ နောက်ဆုံး ရေးသားချက် ဖြစ်သည်။

ယခု အတွဲတွင် ဖော်ပြထားသည့် နောက်ဆုံး ဝတ္ထုမှာ ဝပ်ဆင်၏ မှတ်တမ်းလည်း မဟုတ်၊ ရှားလော့ဟုမ်း၏ မှတ်တမ်းလည်း မဟုတ်ဘဲ စာရေးဆရာက ကြားလူ အဖြစ် ရေးသားထားသည့် တစ်ခုတည်းသော ဝတ္ထု ဖြစ်သည်။

ထိုဝတ္ထု အဆုံးတွင် ဤသို့ ဖော်ပြထားသည်ကို တွေ့ရ၏။

မိတ်ဆွေ နှစ်ဦးတို့သည် မိနစ် အတန်ကြာမျှ ရှေးဟောင်း နှောင်း ဖြစ်တို့ကို ပြောဆိုလျက် ရှိကြလေ၏။ မော်တော်ကားဆီသို့ လာကြစဉ် ရှားလော့ဟုမ်းက လရောင် ပြီးပြန်လျက် ရှိသည့် ပင်လယ်ပြင်ကို လက်ညှိုး ထိုးပြလိုက်ရင်း ခေါင်းကို ဖြည်းညင်းစွာ ယမ်းလိုက်လျက်

‘အရှေ့လေ တိုက်နေတယ်ဗျို့ ဝပ်ဆင်’

‘ဟုတ်မထင်ပါဘူးဗျာ၊ နွေးနေသားပဲ’

‘ဪ ဝပ်ဆင်ရယ်၊ ခင်ဗျားမှာလည်း အလျင် အတိုင်းပဲကိုး၊ ပြောင်းလဲနေတဲ့ ခေတ်ကြီးမှာ မပြောင်းလဲတာ ဆိုလို့ ခင်ဗျားပဲ ကျန်တော့ တယ်၊ ခု အရှေ့လေ တိုက်နေတယ်ဗျ၊ ဒီလို လေမျိုးဟာ အင်္ဂလန်မှာ တစ်ခါမှ မတိုက်ဖူးဘူး၊ ဒီ လေကြီး တိုက်ရင်တော့ တော်တော်လေးကို အေးလိမ့်မယ်ဗျို့၊ ဒီလေကြီး မတိုက်ခင်မှာ ကျုပ်တို့တစ်တွေလည်း ညှိုးရော် ခြောက်ခန်း ကုန်ချင် ကုန်ကြမှာ၊ ဒါပေမဲ့ ဒီလေဟာလည်း ဘုရား သခင်ရဲ့ အလိုတော် အတိုင်း တိုက်တဲ့ လေသာ ဖြစ်လေတော့ မုန်တိုင်းကြီး ပြီးသွားခဲ့ရင် နေရောင်ခြည်ထဲမှာ ပိုပြီး သန့်ရှင်း ပိုပြီး အင်အားကောင်း ပိုပြီး သာယာ ဝပြောတဲ့ ကျုပ်တို့ တိုင်းပြည်ကို တွေ့ရတော့မှာပါ’

အသက် ကြီးရင့်လာသည့် အရွယ်တွင် အကောင်းမြင် ဝါဒကို ဆုပ်ကိုင် လက်ကိုင်ပြုနိုင်သော ရှားလော့ဟုမ်း၏ ဒဿနကို ဤတစ်ပုဒ်တွင် ကျွန်တော်တို့ မြင်နိုင်ပါသည်။

ထိုအချိန်သည် သူတို့နှစ်ယောက် နောက်ဆုံး တွေ့ကြသော အချိန် ဖြစ်၍ ထိုစကားများမှာ သူတို့နှစ်ယောက် နောက်ဆုံး ပြောခဲ့သော စကားများ ဖြစ်ပြီး ကာလမှာ ပထမ ကမ္ဘာစစ်ကြီး မဖြစ်မီ ကာလ ဖြစ်ပါသည်။

မြသန်းတင့်

နွယ်သာကီ ရိပ်သာ

၁။ မစ္စတာ ဂျွန် စကော့ အဲကလက်၏ ထူးခြားသော အဖြစ်အပျက်။

ကျွန်ုပ်၏ မှတ်စုကို ပြန်ကြည့်သည့် အခါ၌ ထိုအမှုကို ကျွန်ုပ် မှတ်တမ်းတင် ထားသည့် နေ့မှာ ၁၈၉၂ ခုနှစ် မတ်လ ကုန်ခါနီး အေးစိမ့်၍ လေပြင်း တိုက်သော နေ့တစ်နေ့ ဖြစ်ကြောင်းကို တွေ့ရ၏။

ကျွန်ုပ်တို့သည် နေ့လယ်စာ စားနေကြစဉ် ရှားလော့ဟုမ်းထံသို့ ကြေးနန်း တစ်စောင် ရောက်လာသည်၌ ရှားလော့ဟုမ်းသည် ပြန်ကြားချက် တစ်စောင်ကို ခပ်သော့သော့ ရေးပေးလိုက်လေ၏။

ထိုကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ ရှားလော့ဟုမ်းသည် မည်သို့မျှ ပြောဆိုခြင်း မရှိသော်လည်း မီးလင်းဖို အနီးတွင် မတ်တတ်ရပ်ကာ ဆေးတစ်ဆုံကို ဖွာရင်း ထိုကြေးနန်းကို မကြာခဏ ကြည့်လျက် ရှိသည်ကို ထောက်သော် သူ့ ခေါင်းထဲတွင် ထိုကိစ္စကို တွေးတော စဉ်းစားလျက် ရှိကြောင်း သိနိုင်ပေ၏။

ရှားလော့ဟုမ်းသည် မျက်လုံးတွင် လှောင်ပြောင်သည့် အရိပ်အယောင်တို့ ယှက်သန်းလျက် ရှိရာမှ ကျွန်ုပ်ဘက်သို့ ရုတ်တရက် လှည့်လိုက်ပြီးလျှင်

‘အိုင်ဆေး ခင်ဗျားကတော့ စာသမား ပေသမားမို့လို့ မေးရဦးမယ်၊ ရှုပ်ထွေး ဆန်းကြယ်သော ဆိုတဲ့ နာမဝိသေသနပုဒ်ကို ဘယ်လို အနက်ဖွင့်မလဲ’

‘ထူးဆန်းသော၊ တစ်မူ ထူးခြားသောလို့ အဓိပ္ပာယ် ဖွင့်လို့ ရမှာပေါ့’ ဟု ကျွန်ုပ်က ပြောလိုက်၏။

mgyoe.com

ရှားလော့ဟုမ်းသည် ကျွန်ုပ် ပေးသည့် အဓိပ္ပာယ်ကို ကျေနပ်ခြင်း မရှိ ဟန်ဖြင့် ခေါင်းကို ယမ်းလိုက်လျက်

‘ဒီလောက်နှင့်တော့ မလုံလောက်သေးဘူးဗျာ၊ ရှုပ်ထွေး ဆန်းကြယ်သော ဆိုတဲ့ စကားရဲ့ အနက်ထဲမှာ ကြေကွဲစရာ ကြောက်စရာလည်း ပါနေတယ်။ အလိုလိုမှ စိတ်ညစ်နေတဲ့ လူတွေကို မှတ်တမ်း အရှည်ကြီးတွေ ရေးပြီး နှိပ်စက် ခဲ့တဲ့ ခင်ဗျားရဲ့ မှတ်တမ်းတွေကိုပဲ ပြန်ကြည့်လေဗျာ၊ နည်းနည်း ဆန်းကြယ် လာပြီ ဆိုတာနှင့် တစ်ပြိုင်နက် ရာဇဝတ် ပြစ်မှု မကင်းတဲ့ သဘောဟာ အလို လို ပါလာတတ်တယ် ဆိုတာကို တွေ့ရ တတ်တယ်ဗျာ၊ ဥပမာ ဆံပင်နီဂိုဏ်း အကြောင်းကိုပဲ ခင်ဗျား ပြန်စဉ်းစားကြည့်ဗျာ၊ အဲဒီ အဖြစ်အပျက်ဟာ စက တည်းက ယဉ်သကို ဆိုသလို ချီလာကတည်းက ခပ်ဆန်းဆန်းရယ်ဗျာ၊ ပြီးတော့ နောက်ဆုံးကျတော့ ဒီကိစ္စဟာ လုယက်ရန် ကြံစည်မှုနှင့် အဆုံး သတ်သွား ရတယ်၊ ပြီးတော့ လိမ္မော်စေ့ ငါးစေ့ ပို့တဲ့ အမှုဟာလည်း ခပ်ဆန်းဆန်းပဲ၊ နောက်ဆုံးကျတော့ လူသတ်မှုနှင့် အဆုံး သတ်သွားရတယ်၊ ဘာဖြစ်လို့မှန်း တော့ မသိဘူး၊ ဒီစကားလုံးကို ကြားရင် ကျုပ် စိတ်ထဲမှာ တစ်ခုခု ဖြစ်တော့ မယ် ဆိုပြီး သတိ ရှိနေတတ်တယ်’

‘ခုကော ဒီစကားလုံးကို ကြားရလို့လား’

ရှားလော့ဟုမ်းက ကြေးနန်းကို ဖတ်ပြလေ၏။

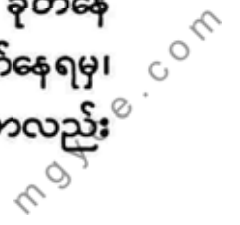
‘မယုံနိုင်စရာကောင်းသည့် ရှုပ်ထွေး ဆန်းကြယ်သော အဖြစ်အပျက် တစ်ခု ရှိသည်၊ တွေ့နိုင် မတွေ့နိုင်၊ စကော့ အဲကလက်၊ စာတိုက်မှ တစ်ဆင့်၊ ချယ်ရင်ကရော ဘူတာကြီး’

‘ယောက်ျားလား၊ မိန်းမလား’

‘ယောက်ျားပဲ ဖြစ်ရမှာပေါ့ဗျာ၊ မိန်းမ ဆိုရင် အမြန် ကြေးနန်းကို အသွား အပြန် အခ ပေးပြီး ဘယ်မှာ ရိုက်ပါ့မလဲ၊ တစ်ခါတည်း လူကိုယ်တိုင် လာမှာ ပေါ့’

‘လာပါလို့ အကြောင်းပြန်လိုက်သလား’

‘အင်း ခင်ဗျားလည်း သိသားပဲဗျာ၊ ဗိုလ်မှူးကြီး ကာရူးသားကို အချုပ် ထဲကို ပို့ပြီးကတည်းက ကျုပ်လည်း ပျင်းတင်းတင်း ဖြစ်နေတာ၊ ကျုပ် စိတ် ကလည်း မကောင်းပါဘူးဗျာ၊ ဘာနှင့် တူသလဲ ဆိုတော့ တဝန်းဝန်း ခုတ်နေ တဲ့ မီးရထား အင်ဂျင် စက်ခေါင်းများလိုပဲ တဝန်းဝန်း ခုတ်ရင် ခုတ်နေရမှာ၊ ခုတ်မနေရရင် တယ်ပြီး သံချေး တက်ချင်တယ်၊ ခု ကျုပ်တို့ ဘဝမှာလည်း

ဘာမှ ထူးထူးခြားခြား မရှိဘူး၊ သတင်းစာတွေကို ကြည့်လိုက်တော့လည်း ပျင်းစရာ၊ ကျုပ်တို့ လန်ဒန် ရာဇဝတ်မှု လောကကို ကြည့်လိုက်ပြန်တော့လည်း စိတ်ကူးဉာဏ် ကောင်းကောင်း သတ္တိ ပျတ္တိ ကောင်းကောင်းနှင့် ကျူးလွန်တဲ့ ရာဇဝတ်မှု ဆိုလို့ မရှိသလောက်ပဲ၊ ဒီလောက် ပျင်းစရာ ကောင်းနေတဲ့ အချိန်မှာ ဒီအမှုကို လိုက်မလားလို့ ခင်ဗျားမို့ မေးရပေတယ်ဗျာ၊ ဒီအချိန်မှာတော့ ဘယ်လောက် သေးဖွဲ့တဲ့ အမှု ဖြစ်စေ လိုက်မှာပဲဗျ၊ ဟော ပြောရင်း ဆိုရင်း ကျုပ်တို့ အမှုသည် ပေါက်လာပြီ ထင်တယ်’

လှေကားမှ ဖြည်းဖြည်း မှန်မှန် တက်လာသော ခြေသံများကို ကြားရပြီး နောက်ခဏ အကြာတွင် အရပ် ထောင်ထောင်မောင်းမောင်း၊ ကိုယ်လုံး တုတ်တုတ်၊ နှုတ်ခမ်းမွှေး ကျင်စွယ်တို့ ဖြူဖွေးလျက် သပ်သပ်ရပ်ရပ် ဝတ်ထားသည့် လူတစ်ယောက်သည် အခန်းထဲသို့ ဝင်လာလေ၏။ ဝဝဖိုင့်ဖိုင့် ခန္ဓာကိုယ်နှင့် ဟိတ်ဟန်များသော အမှုအရာတို့ကို ကြည့်လိုက်ခြင်းဖြင့် ထိုသူမှာ မည်သို့သော အတန်းအစားမှ လာကြောင်းကို ကောင်းစွာ သိနိုင်ပေ၏။ ခြေချင်းဝတ် အထိ ရှည်သော ဖိနပ်ရှည်များမှသည် ရွှေကိုင်း မျက်မှန် အထိ ထိုလူ၏ အမှုအရာ၊ အပြင်အဆင် အားလုံးကို ကြည့်လိုက်လျှင် ထိုလူသည် ကွန်ဆာဗေးတစ် တစ်ယောက် ဖြစ်ကြောင်း၊ သာသနာရေး ဝန်ထမ်း တစ်ဦး ဖြစ်ကြောင်း၊ အေးချမ်းစွာ နေထိုင်သူ တစ်ယောက် ဖြစ်ကြောင်း၊ အယူ သီး၍ အစွဲအလမ်း အားကြီးသူ တစ်ယောက် ဖြစ်ကြောင်းကို သိသာနိုင်ပေ၏။ သို့ရာတွင် အံ့ဩစရာ ကောင်းသည့် ကိစ္စ တစ်ခုကြောင့် ထိုလူမှာ ဣန္ဒြေ မဆည်နိုင်ဘဲ ဖြစ်လျက် ရှိကာ ဆံပင်များ ထောင်ထလျက် ရှိပြီး ပါးပြင်မှာလည်း ဒေါသကြောင့် နီရဲလျက် ရှိသည့်ပြင် အမှုအရာမှာလည်း တုန်လှုပ် ချောက်ချားလျက် ရှိခြင်းကို တွေ့ရလေ၏။

ထိုလူသည် ခရီး ရောက်မဆိုက်ပင် သူ့ကိစ္စကို ထုတ်ဖော် ပြောဆိုခြင်း ပြုလေ၏။

‘ကျွန်တော့်မှာ တော်တော် ထူးဆန်းပြီး စိတ် မချမ်းသာစရာ ကောင်းတဲ့ ကိစ္စ တစ်ခုနှင့် တွေ့နေပါတယ် မစွတာ ဟုမ်းရယ်၊ ကျွန်တော့် တစ်သက်မှာ ဒီလို ကိစ္စမျိုး တစ်ခါမှ မကြုံခဲ့ဖူးပါဘူး၊ တော်တော်လေးကို ဆိုးပြီး တော်တော်လေးကို ရိုင်းပျတဲ့ ကိစ္စပါ၊ ကျွန်တော့်ကို ဖြေရှင်းပေးပါနော် စုံထောက်ကြီး’

ထိုလူမှာ ဒေါသကို မချုပ်တည်းနိုင်အောင် ဖြစ်လျက် ရှိလေ၏။

‘ကဲ ထိုင်ပါဦး မစွတာ စကော့ အဲကလက်၊ ဒီကို လာတဲ့ အကြောင်း’

mgyoe.com

ကို ကျွန်တော့်ကို အလျင် ပြောပြစမ်းပါဦး' ဟု ရှားလော့ဟုမ်းက လေအေးကလေးဖြင့် ပြောလေ၏။

'ခုကိစ္စကို ကြည့်ရတာ ပုလိပ်နှင့်လည်း သိပ် သက်ဆိုင်ပုံ မရဘူး ထင်တာပဲ ခင်ဗျာ၊ သို့သော်လည်း အဖြစ်အပျက်ကို စုံထောက်ကြီး နားထောင် ကြည့်ပါဦး၊ အဲဒီ အခါကျတော့ ကျွန်တော် ဘာကြောင့် ဒီလောက် အလောသုံး ဆယ် ဖြစ်နေရတယ် ဆိုတာကို စုံထောက်ကြီး သဘော ပေါက်လာပါလိမ့်မယ်၊ ကျွန်တော်ဟာ ကိုယ်ပိုင် လိုက်တဲ့ စုံထောက်တွေကို သိပ် သဘော မကျလှပါ ဘူး၊ သို့သော်လည်း စုံထောက်ကြီးရဲ့ အမည်ကို ကြားတဲ့ အခါကျတော့ ...'

'ဟုတ်ပါပြီလေ၊ ဒုတိယ ပြောချင်တဲ့ အချက်က ခင်ဗျား ဒီကို ချက်ချင်း ဘာဖြစ်လို့ မလာသလဲ ဆိုတဲ့ အချက်ဗျ'

'ခင်ဗျာ၊ စုံထောက်ကြီး ဘာကို ဆိုလိုတာပါလဲ'

ရှားလော့ဟုမ်းက လက်မှ နာရီကို ငုံ့ကြည့်လိုက်ရင်း

'ခု နာရီပြန် နှစ်ချက်ခွဲနေပြီ ခင်ဗျာ၊ ခင်ဗျား ကြေးနန်းက နာရီပြန် တစ်ချက်လောက်မှာ ရိုက်လိုက်တာ၊ ဒါပေမဲ့ ခင်ဗျား အဝတ်အစားနှင့် ခင်ဗျား မျက်နှာကို ကြည့်လိုက်ရင် မနက် အိပ်ရာက နိုးနိုးချင်း ကိစ္စ ပေါ်နေတယ် ဆိုတာကို သိနိုင်တယ်ဗျာ၊ ကမန်းကတန်းနှင့် လာခဲ့တာ'

ကျွန်ုပ်တို့ အမှုသည်သည် ထိုအခါကျမှ ဖရိုဖရဲ ဖြစ်နေသည့် ဆံပင်များကို သပ်လိုက်ပြီးနောက် မုတ်ဆိတ်ကို စမ်းကြည့်လိုက်၏။

'စုံထောက်ကြီး ပြောတာ မှန်ပါတယ် ခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော်ဖြင့် မုတ်ဆိတ် ရိတ်ဖို့တောင် အမှတ် မရခဲ့ပါဘူး၊ အဲဒီ အိမ်က မြန်မြန် အပြင် ရောက်ရင် ပြီးရော ဆိုပြီး ကမန်းကတန်း ထွက်လာခဲ့တာပါ၊ ဒါပေမဲ့ စုံထောက်ကြီးဆီကို မလာခင် ဟိုစုံစမ်း ဒီစုံစမ်း ဆိုတော့ နည်းနည်း ကြာသွားပါတယ်၊ ကျွန်တော် အိမ်ပွဲစားတွေဆီကို သွားပါတယ်၊ သူတို့က ပြောလိုက်တော့ မစ္စတာ ဂါစီယာ ရဲ့ အိမ်လခတွေ အားလုံးကို ပေးပြီးပြီတဲ့ ခင်ဗျာ၊ နွယ်သာကီ ရိပ်သာမှာ အားလုံး ချောချောမောမောပါပဲလို့ ပြောလိုက်ကြတယ် ခင်ဗျ'

ရှားလော့ဟုမ်းက ရယ်လိုက်လျက်

'နေဦး ခင်ဗျာ၊ နေဦး ခင်ဗျာ၊ မိတ်ဆွေကြီးက ကျုပ် မိတ်ဆွေ ဒေါက်တာ ဝပ်ဆင်လိုပဲ အဖြစ်အပျက်ကို အဆုံးပိုင်းက စပြီး ပြောတတ်တဲ့ အကျင့် ရှိသကဲ့သို့ ဗျာ၊ ကဲ ကဲ အေးအေးဆေးဆေး ထိုင် စဉ်းစားပြီးမှ ကျုပ်ကို အစီအစဉ်လိုက် ပြောပြစမ်းပါဦး၊ ဘာတွေ ဖြစ်ခဲ့သလဲ၊ ဘာဖြစ်လို့ ခင်ဗျား ကျုပ်ဆီကို လာရ

mgyoe.com

သလဲ၊ ဆံပင် မဖြီး မုတ်ဆိတ် မရိတ်နိုင်ဘဲ ဖိနပ်ရှည်ကြီး စီးလို့၊ ကိုယ်ကျပ် အင်္ကျီကလည်း ကြယ်သီး ဟိုတစ်လုံး သည်တစ်လုံးနှင့်၊ ဘာတွေများ ဒီလောက် အရေးတကြီး လာပြီး ဘယ်လို အကူအညီတွေ အကြံဉာဏ်တွေ တောင်းစရာ ရှိလို့လဲ’

ကျွန်ုပ်တို့၏ ဧည့်သည်ကြီးသည် စိတ်ပျက်လက်ပျက်ဖြင့် သူ့ကိုယ်သူ ပြန် ငုံ့ကြည့်လိုက်ပြီးနောက်

‘အခြေအနေကတော့ တော်တော်လေးကို ဆိုးပါတယ် ခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော် မှတ်မိသလောက် ကျွန်တော့် တစ်သက်မှာဖြင့် ဒါမျိုး တစ်ခါမှ မတွေ့ခဲ့ဖူးဘူး ထင်တာပဲ၊ သို့သော်လည်း ကျွန်တော့်ရဲ့ အဖြစ်ဆန်းကို စုံထောက်ကြီး နားထောင် ကြည့်ပါဦးလေ၊ နားထောင်ပြီးတဲ့ အခါကျတော့ ကျွန်တော် ဘာကြောင့် ဒီလောက် ဖြစ်လာရသလဲ ဆိုတာကို စုံထောက်ကြီး သဘောပေါက်သွားမှာပါ’

သို့ရာတွင် ထိုလူ၏ စကားမှာ အဆုံး မသတ်လိုက်ရချေ။ အပြင်ဘက်မှ ဆူဆူညံညံ အသံများ ကြားရပြီးနောက် ကျွန်ုပ်တို့၏ အိမ်ရှင် အဘွားကြီး မစ္စက် ဟတ်ဆန်သည် အရာရှိဟန် ပေါက်နေသည့် ခပ်တောင့်တောင့် လူ နှစ်ယောက်ကို အခန်းထဲသို့ ခေါ်လာခဲ့သဖြင့် ကြည့်လိုက်ရာ တစ်ယောက်မှာ စကော့တလန် ယာဒ် စုံထောက် အဖွဲ့မှ ခြေမြန် လက်မြန် ရှိ၍ သူ့နည်းနှင့် သူ တော်သည်ဟု နာမည်ကြီးသော အက်စပက်တော် ဂရက်ဆန် ဖြစ်လေ၏။ အင်စပက်တော် ဂရက်ဆန်သည် ရှားလော့ဟုမ်းကို လက်ဆွဲ နှုတ်ဆက်ပြီးလျှင် ၎င်းနှင့် လိုက်ပါ လာသူမှာ ဆာရေးနယ် ပုလိပ် အဖွဲ့မှ အင်စပက်တော် ဗိန်း ဖြစ်ကြောင်းဖြင့် မိတ်ဆက်ပေးလေ၏။

‘ကျွန်တော်တို့ အနံ့ခံ လိုက်လာကြတာ ခင်ဗျာ၊ အနံ့က ဒီကို ရနေလို့’ ဟု ဆိုကာ ခွေးဘီလူး မျက်လုံးဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ ဧည့်သည်ကို ကြည့်လျက် ရှိ လေ၏။ ထိုနောက် ဧည့်သည်ဘက်ကို လှည့်လိုက်ကာ

‘ခင်ဗျားက လီမြို့၊ ပေါ့ဟမ် အိမ်က မစ္စတာ ဂျွန် စကော့ အဲကလက် မဟုတ်လား’

‘ဟုတ်ပါတယ်’

‘ခင်ဗျားကို ကျုပ်တို့ တစ်မနက်လုံး လိုက်ရှာနေတာဗျ’

‘ကြေးနန်းရုံးကို ဝင်ကြည့်ပြီး လိုက်မှာပေါ့၊ မဟုတ်ဘူးလား’ ဟု ရှား လော့ဟုမ်းက မေးလိုက်၏။

‘ဟုတ်ပါတယ် မစ္စတာ ဟုမ်း၊ ချယ်ရင်ကရော ဘူတာကြီး ရောက်လို့

ကြေးနန်းရုံးကို ဝင်ကြည့်တော့ သူ ဒီမှာ ရောက်နေတယ် ဆိုတာကို တွေ့လို့ လိုက်လာတာပါ’

‘နေပါဦးဗျာ၊ ကျွန်တော့်ကို ဘာဖြစ်လို့ လိုက်ရှာနေကြတာလဲ၊ ကျွန်တော်နှင့် ဘာကိစ္စ ရှိလို့လဲ’

‘မနေညက နွယ်သာကီ ရိပ်သာမှာ မစွတာ အယ်လိုစီးယတ် ဂါစီယာ သေသွားတာနှင့် ပတ်သက်လို့ ခင်ဗျား ထွက်ချက်ကို လိုချင်လို့ပါ’

ကျွန်ုပ်တို့၏ ဧည့်သည်သည် ကုလားထိုင်တွင် မတ်၍ ထိုင်လိုက်ပြီး မျက်လုံး အပြူးသားဖြင့် စိုက်ကြည့်လျက် ရှိလေ၏။ တအံ့တဩ ဖြစ်လျက် ရှိသော သူ့ မျက်နှာပေါ်တွင် သွေးရောင် ဆို၍ အလျှင်း မရှိတော့ချေ။

‘ဗျာ၊ သေသွားပြီ ဟုတ်လား၊ သေပြီ ပြောလိုက်သလား၊ ဟုတ်လား’

‘ဟုတ်တယ် ခင်ဗျာ၊ သေသွားပြီ’

‘ဘာဖြစ်လို့ သေတာလဲ ခင်ဗျာ၊ ရထားတို့ ဘာတို့ တိုက်လို့လား’

‘လူသတ်သွားတာ ခင်ဗျာ’

‘ဘုရားရေ၊ ဘယ်လို ဖြစ်တာလဲဗျာ၊ ဒီလိုဆိုရင် ကျွန်တော့်ကို မသင်္ကာဘူးလို့ ပြောချင်တာလား ခင်ဗျာ’

‘သေသူရဲ့ အိတ်ကပ်ထဲမှာ ခင်ဗျားရဲ့ စာတစ်စောင်ကို တွေ့ရတယ်ဗျာ၊ အဲဒီစာကို ကြည့်ပြီး မနေညက ခင်ဗျား သူ့အိမ်ကို သွားအိပ်ဖို့ ချိန်းထားတယ် ဆိုတာ သိရတယ်’

‘ဟုတ်ပါတယ်၊ သွားအိပ်ဖို့ ချိန်းပါတယ်’

‘ဘာ၊ ခင်ဗျား ချိန်းခဲ့တယ်နော်၊ ဟုတ်လား၊ ချိန်းခဲ့တယ်’

ပုလိပ် အရာရှိသည် မှတ်စု စာအုပ်ကို ထုတ်လိုက်လေ၏။

‘ဗျို့ ဂရက်ဆန်၊ နေကြစမ်းပါဦးဗျာ၊ ခင်ဗျားတို့ လိုချင်တာက ရိုးရိုး ထွက်ချက်ကို လိုချင်တာ မဟုတ်လား’

‘ဘယ်လို ထွက်ချက်ပဲ ဖြစ်ဖြစ် သူ့ ထွက်ချက်ကိုတော့ ရုံးတော်ကို တင်ရမှာပဲဗျာ’

‘ခု မစွတာ အဲကလက်က ပြောမလို့ လုပ်နေတုန်း ခင်ဗျားတို့ ရောက်လာတာပဲဗျာ၊ အိုင်ဆေး ဝပ်ဆင်၊ မစွတာ အဲကလက်ကို ဘရန်ဒီနှင့် ဆိုဒါ နည်းနည်း တိုက်လိုက်စမ်းပါဦးဗျာ၊ ကဲ မစွတာ အဲကလက်၊ ခင်ဗျား ပြောမယ့် ဇာတ်လမ်းကို နားထောင်မယ့် ပရိသတ်တော့ တိုးလာပြီဗျာ၊ ခင်ဗျား အဖြစ်အပျက်ကို အစက အဆုံး သေသေချာချာ ပြောပြစမ်းပါဦး’

ကျွန်ုပ်တို့၏ ဧည့်သည်သည် ဘရန်ဒီကို တကျိုက်ကျိုက် သောက်ချ လိုက်လေရာ ထိုအခါကျမှပင် သူ့ မျက်နှာတွင် သွေးရောင် လျှမ်းစ ပြုလာလေ ၏။ မစ္စတာ အဲကလက်သည် အင်စပက်တော် ဂရက်ဆန်၏ ပုလိပ် ဒိုင်ယာရီကို စိတ် မသက်မသာဖြင့် လှမ်းကြည့်လိုက်ပြီးနောက် သူ တွေ့ကြုံခဲ့ရသည့် အဖြစ် အပျက်ကို ပြောပြလေ၏။

‘ကျွန်တော်က လူပျိုကြီးပါ ခင်ဗျာ၊ အပေါင်းအသင်း ဆုံလေတော့ ကျွန်တော့်မှာ မိတ်ဆွေ အပေါင်းအသင်းကလည်း တော်တော် များပါတယ်၊ အဲဒီ ကျွန်တော့် မိတ်ဆွေတွေထဲမှာ ကင်ဆင်တန် ရပ်ကွက်၊ အယ်ဘီမား အိမ်မှာ နေတဲ့ ဗျစ်ချက်ရုံ ပိုင်ရှင် မဲလဗီးတို့ မိသားစုလည်း ပါပါတယ်၊ သူ့ အိမ်မှာ လွန်ခဲ့တဲ့ တစ်လ နှစ်လလောက်တုန်းက ဂါစီယာ ဆိုတဲ့ လူငယ် တစ်ယောက်နှင့် အသိအကျွမ်း ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်၊ ကျွန်တော် သိသလောက် ပြောရရင် ဂါစီယာဟာ စပိန်သွေး ပါပါတယ်၊ သူတို့ စပိန် သံရုံးနှင့်လည်း နည်းနည်းပါးပါး အဆက် အသွယ် ရှိပါတယ်၊ အင်္ဂလိပ် စကားလည်း ကောင်းကောင်း ပြောတတ်ပါတယ်၊ ဆက်ဆံရေးကလည်း ကောင်းတယ်၊ ပြီးတော့ လူက ဥပမိရုပ်ကလည်း တော် တော်လေး ကောင်းပါတယ်။’

‘ဒီလိုနှင့် ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက် ခင်မင် ရင်းနှီးသွားကြပါတယ်၊ သူကလည်း မြင်မြင်ချင်း ကျွန်တော့်ကို ခင်သွားပုံ ရပါတယ်၊ ကျွန်တော်နှင့် သိပြီး နှစ်ရက်လောက် ကြာတော့ ကျွန်တော် နေတဲ့ လီမြို့ကို သူ ရောက်လာ ပါတယ်၊ ကျွန်တော့် အိမ်ကို လာလို့ ကျွန်တော်က ကောင်းကောင်းမွန်မွန် ပြုစု လိုက်တော့ သူကလည်း အပြန်အလှန် သူ့ အိမ်ကို လာဖို့ ဖိတ်ပါတယ်၊ သူ့ အိမ်က အက်ရှားနှင့် အောက်စရှော့ ကြားမှာ ရှိတဲ့ နွယ်သာကီ ရိပ်သာပါ၊ မနေညကတော့ သူ ဖိတ်တာနှင့် ကျွန်တော်လည်း သူ့ဆီကို ရောက်သွားပါတယ်။’

‘ကျွန်တော် သူ့ အိမ်ကို မရောက်ဖူးခင် ကတည်းက သူ့ အိမ်သူ အိမ် သားတွေ အကြောင်းကို ကျွန်တော့်ကို ပြောပါတယ်၊ သူ့မှာ ဗာဟီရ ကိစ္စတွေကို လုပ်ပေးဖို့ စပိန် တပည့် တစ်ယောက် ရှိတယ်၊ အလွန် သစ္စာ ရှိတယ်လို့လည်း ပြောပါတယ်၊ အဲဒီ စပိန် တပည့်က အင်္ဂလိပ် စကားကိုလည်း ရေလည်ပတ်လည် ပြောနိုင်ပြီး သူ့ အိမ်ကို ထိန်းသိမ်း ပေးတယ်တဲ့ ခင်ဗျာ၊ ပြီးတော့ အင်မတန် ထမင်းဟင်း အချက် ကောင်းတဲ့ ထမင်းချက် တစ်ယောက်လည်း ရှိတယ်တဲ့၊ အဲဒီ လူကတော့ ကပြားတဲ့ ခင်ဗျာ၊ ခရီး သွားရင်း တွေတာနှင့် ခေါ်လာတာတဲ့၊ ထမင်းဟင်းကတော့ တော်တော်လေးကို အချက်ကောင်းသတဲ့ ခင်ဗျာ၊ သူက

ဆာရေးနယ်မှာ သူ့လို အိမ်မျိုး မရှိဘူးတဲ့၊ လူမျိုးစုံ နေတဲ့ အိမ်မျိုး ဆိုလို့ သူ့ တစ်အိမ်ပဲ ရှိတယ်တဲ့၊ ဒါကြောင့် သူ့အိမ်က တော်တော် ဆန်းတဲ့ အိမ်လို့ ကျွန်တော့်ကို တစ်ခါက ပြောဖူးတယ် ခင်ဗျ။ တကယ်ပါပဲ ခင်ဗျာ၊ ဆာရေးလို တောအရပ်မှာ နိုင်ငံခြားသားတွေ လာနေတဲ့ အိမ်ဆိုလို့ ဒီတစ်အိမ်ပဲ ကျွန်တော် တွေဖူးပါသေးတယ်၊ တော်တော်တော့ ဆန်းတာပေါ့လေ၊ အဲ ဒါပေမဲ့ အိမ် ဆန်းတာထက် လူက ပိုဆန်းတယ် ဆိုတာကိုတော့ ကျွန်တော် နောက်မှ သိလာ ရတယ် ခင်ဗျ။

‘ဒါနှင့် ချိန်းတဲ့ နေ့ကျတော့ ကျွန်တော်လည်း အက်ရှား တောင်ဘက် နှစ်မိုင်လောက် ဝေးတဲ့ သူ့ အိမ်ကို ရထားနှင့် ထွက်လာခဲ့ပါတယ်၊ အိမ်က သိပ်တော့ မကြီးလှပါဘူး ခင်ဗျာ၊ ခပ်လတ်လတ်ထဲကပါပဲ၊ ပေတစ်ရာ လမ်းမ ကြီးကို ကျောပေးထားပြီး အထဲကို ဝင်ရင် အတွင်းလမ်းက ကွေ့ပတ် ဝင်ရတယ် ခင်ဗျ။ ခြံဝင်း လမ်းဘေးမှာတော့ တော်တော် မြင့်တဲ့ ခြံစည်းရိုးပင်တွေကို စိုက်ထားတယ်၊ အိမ်က တော်တော်ကို ဟောင်းနေပါပြီ ခင်ဗျာ၊ တချို့ နေရာ တွေကျတော့ ပြိုကျတော့မလားတောင် ထင်ရတယ်၊ ဒါနှင့် ကျွန်တော်လည်း ပေါင်းမြက်တွေ ဖုံးနေတဲ့ လမ်းကလေး အတိုင်း မောင်းလာခဲ့ပြီး သင်္ဘောဆေး တွေ ဖြူကွက်နေတဲ့ အိမ်တံခါး ရှေ့မှာ ရထားကို ရပ်လိုက်ပါတယ်၊ ဘုမသိ ဘမသိ ဒီလောက် ရင်းနှီးတာလည်း မဟုတ်ဘဲနှင့် လာလည်မိတာတော့ မှားပြီ ထင်တယ်လို့ စနိုးစနောင့် ဖြစ်လိုက်မိပါသေးတယ်။’

‘ကျွန်တော် ရောက်တော့ ဂါစီယာ ကိုယ်တိုင် တံခါးကို လာ ဖွင့်ပေး တယ် ခင်ဗျ။ ကျွန်တော့်ကိုလည်း လှိုက်လှိုက်လဲ့လဲ့ ကြိုဆိုပါတယ်၊ ပြီးတော့ အသား ညိုညို မျက်နှာ ခပ်မှုန်မှုန်နှင့် အစေခံကို ကျွန်တော့် အိပ်ခန်းကို လိုက် အပြ မှိုင်းပါတယ်၊ အစေခံက ကျွန်တော့် အိတ်ကို ဆွဲပြီး အခန်းကို လိုက်ပို့ တယ် ခင်ဗျ။ အိမ်ကြီး တစ်အိမ်လုံးကို ကြည့်ရတာ စိတ်ညစ်စရာကြီးပါ ခင်ဗျာ၊ ဒါနှင့် ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်လည်း ညစာ စားရင်း အာလာပသလ္လာပ ပြော ကြတာပေါ့လေ၊ တစ်ချိန်လုံး သူက ရွန်းရွန်းဝေအောင် စကားတွေ ပြောနေ ပေမဲ့ သူ့ကို ကြည့်ရတာ စိတ်က တခြား ရောက်နေသလိုပဲ ခင်ဗျ။ တစ်ခါ တလေကျတော့ သူ ပြောတာတွေက ဟိုရောက် ဒီရောက်နှင့် ဆိုတော့ ကျွန်တော် ဖြင့် သူ ဘာပြောလို့ ပြောမှန်းတောင် ကောင်းကောင်း မသိဘူး၊ ပြီးတော့လည်း စားပွဲကို လက်ချောင်းကလေးတွေနှင့် တဒေါက်ဒေါက် ခေါက်နေတယ်၊ တစ်ခါ တစ်ခါ ကျတော့လည်း လက်သည်းတွေကို ကိုက်နေတယ် ခင်ဗျ။ သူ့ကို ကြည့်

ရတာ ဂနာမငြိမ် ဖြစ်နေသလိုပဲလို့ ကျွန်တော် အောက်မေ့လိုက်မိတယ်။ ထမင်း ဟင်းကလည်း သူ ပြောလိုသာ ပြောတာပါ ခင်ဗျာ။ ဒီလောက် အကောင်းကြီး လည်း မဟုတ်ပါဘူး။ ပြီးတော့ အစေခံကလည်း ပြုစုပုံက သိပ် မနိပ်လှပါဘူး။ အစေခံက မျက်နှာထားကြီး မှုန်ပြီး အနားမှာ ရပ်နေတော့ ကျွန်တော်ဖြင့် တော် တော်ကို စိတ်ညစ်ခဲ့ရတယ်။ ကျွန်တော်လည်း သူနှင့် ထမင်း ထိုင်စားပြီး စကား ပြောလိုသာ ပြောနေရတယ်။ အကြောင်းပြချက် တစ်ခုခု ရှာပြီး ပြန်ရ ကောင်း မလားလို့တောင် စိတ်ကူးမိပါတယ်။

‘ခု ဒီက အင်စပက်တော်ကြီးတို့ နှစ်ယောက်ကို တွေ့တော့မှ သူ သေတဲ့ ကိစ္စနှင့် ပတ်သက်ပြီး စဉ်းစားစရာကလေး တစ်ခု ကျွန်တော် ပြန် သတိရလာ တယ် ခင်ဗျာ။ စောစောတုန်းကတော့ ဒီအကြောင်းကို အမှတ်မဲ့ပါပဲ။ ကျွန်တော် တို့ ထမင်း စားပြီးခါနီးတော့ အစေခံ ရောက်လာပြီး စာကလေး တစ်စောင် လာပေးတယ် ခင်ဗျာ။ အဲဒီ စာကို ဖတ်ပြီးတဲ့ အခါကျတော့ ဂါစီယာဟာ စော စောကထက်တောင် ဂနာမငြိမ် ဖြစ်နေတယ်လို့ ကျွန်တော် ထင်လိုက်မိပါတယ်။ စာကို ဖတ်ပြီးတော့ ဂါစီယာဟာ ဟန်ဆောင် ပန်ဆောင်တောင် စကား သိပ် မပြောတော့ဘဲ စီးကရက်ကို တစ်လိပ်ပြီး တစ်လိပ် ထိုင်ခွောက်နေတယ် ခင်ဗျာ။ သူ့ဘာသာသူ ဘာတွေကို တွေးနေသလဲတော့ မပြောတတ်ဘူးပေါ့လေ။ ကျွန် တော်ကိုလည်း စာထဲမှာ ပါတဲ့ အကြောင်းကို ဘာမှ မပြောဘူး။ ဒါနှင့် ဆယ့် တစ်နာရီလောက် ရှိလို့ ကျွန်တော်တို့ လူချင်း ခွဲပြီး အိပ်ရာထဲ ဝင်တော့မှပဲ ကျွန်တော်လည်း တော်တော် စိတ်သက်သာရာ ရသွားတယ်။ ခဏ နေတော့ ဂါစီယာဟာ ကျွန်တော့် အခန်းဝကို ရောက်လာပြီး လာကြည့်တယ် ခင်ဗျာ။ အဲဒီတော့ တစ်အိမ်လုံး မှောင်နေပြီ။ ပြီးတော့ ကျွန်တော့်ကို ခေါင်းလောင်းကြိုး ကို ဆွဲသလားလို့ မေးတယ် ခင်ဗျာ။ ကျွန်တော်က မဆွဲဘူးလို့ ပြောလိုက်တယ်။ သူက ကျွန်တော့်ကို အချိန်မတော် လာမေးမိတဲ့ အတွက် တောင်းပန်ပြီး တော် တော် ညဉ့်နက်နေပြီ။ နာရီပြန် တစ်ချက်လောက်တောင် ရှိပြီလို့ ပြောသွားတယ် ခင်ဗျာ။

‘ဒီနောက်တော့ ကျွန်တော်လည်း အိပ်ချင်လာတာနှင့် အိပ်လိုက်တာ တစ်ညလုံး တစ်ရေးမှ မနိုးတော့ဘူး။’

‘ခု အံ့ဩစရာ ကောင်းတဲ့ အပိုင်းကို ရောက်ပါတော့မယ် ခင်ဗျာ။ ကျွန်တော် အိပ်ရာက နိုးလာတော့ မိုး စင်စင် လင်းနေပြီ ခင်ဗျာ။ လက်က နာရီ ကို ကြည့်လိုက်တော့ ကိုးနာရီတောင် ထိုးခါနီးနေပြီ။ ကျွန်တော့်ကို ရှစ်နာရီမှာ

mgyoe.com

နိုးပါလို့ မှာထားလျက်နှင့် မနိုးဘဲ မေ့နေတော့ ကျွန်တော်လည်း တော်တော် အံ့အား သင့်နေပါတယ်။

‘ဒါနှင့် ကျွန်တော်လည်း အိပ်ရာက လူးလဲ ထ ခေါင်းလောင်းကြိုးကို ဆွဲပြီး အစေခံကို ခေါ်ပါတယ်။ ဘာမှ ထူးသံ မကြားရဘူး ခင်ဗျ။ ဒါနှင့် ကျွန်တော်လည်း ခေါင်းလောင်းကြိုးကို ထပ်ကာ ထပ်ကာ ဆွဲကြည့်တယ်။ ဒါပေမဲ့ မထူးပါဘူး ခင်ဗျ။ ဘာသံမှ မကြားရပါဘူး။ ကျွန်တော့် စိတ်ထဲမှာတော့ ခေါင်းလောင်းကြိုး တစ်ခုခု ဖြစ်နေလို့ပဲလို့ ထင်လိုက်မိတာပေါ့။ ကျွန်တော်လည်း အဝတ်အစားကို ကပျာကယာ ဝတ်ပြီး အောက်ထပ်ကို ဆင်းလာခဲ့ပါတယ်။ စိတ်ကလည်း နည်းနည်းတော့ တိုလာတာပေါ့ ခင်ဗျ။ အောက်ထပ်ကို ရေဇွေး တောင်းပြီး မျက်နှာ သစ်မယ်ပေါ့။ ဒါပေမဲ့ အောက်ကို ဆင်းလာတော့ အောက်မှာလည်း လူတစ်ယောက်မှ မရှိဘူး ခင်ဗျ။ ကျွန်တော် ဘယ်လောက် အံ့သြမယ် ဆိုတာ စုံထောက်ကြီးတို့ စဉ်းစားကြည့်ပေါ့ ခင်ဗျ။ ဒါနှင့် အိမ်ရှေ့ ဧည့်ခန်းဘက် ရောက်တော့ ကျွန်တော် အော်ခေါ်ကြည့်တယ်။ အော်ခေါ်တော့လည်း ထူးသံ မကြားရဘူး ခင်ဗျ။ ဒါနှင့် ကျွန်တော်လည်း တစ်ခန်းပြီး တစ်ခန်း လျှောက်ကြည့်တယ်။ လူ ဆိုလို့ တစ်ယောက်မှ မတွေ့ရတော့ဘူး ခင်ဗျ။ ဂါစီယာက မနေ့ညတုန်းက သူ အိပ်တဲ့ အခန်းကိုလည်း ပြထားတဲ့ အတွက် ကျွန်တော်လည်း သူ့ အခန်းကို သွားပြီး တံခါး ခေါက်ကြည့်တယ်။ ဘာသံမှ မကြားရဘူး ခင်ဗျ။ တံခါး လက်ကိုင်ကို လှည့်ပြီး အခန်းထဲကို ဝင်ခဲ့တော့လည်း အခန်းထဲမှာ ဟာလာဟင်းလင်း ခင်ဗျ။ အိပ်ရာကိုလည်း ညက အိပ်ထားတာ မတွေ့ရဘူး။ သူ့ရော ကျန်တဲ့ သူ့တပည့်တွေရော မရှိကြတော့ဘူး ခင်ဗျ။ အိမ်ရှင်ကလည်း နိုင်ငံခြားသား၊ တပည့်ကလည်း နိုင်ငံခြားသား၊ ထမင်းချက်ကလည်း နိုင်ငံခြားသား၊ သူတို့အားလုံး ညတွင်းချင်း စုပ်စမြုပ်စ ပျောက်သွားကြတယ် ခင်ဗျ။ ဒါဟာ နွယ်သာကီ ရိပ်သာကို ကျွန်တော် အလည် ရောက်ခဲ့တဲ့ အကြောင်းပါပဲ ခင်ဗျာ’

ရှားလော့ဟုမ်းသည် လက်ချင်း ပွတ်ကာ တခစ်ခစ် ရယ်လျက် ရှိလေ၏။

‘အင်း၊ ခင်ဗျား အဖြစ်အပျက်က ထူးခြားတာတော့ အမှန်ပဲဗျ။ တစ်ဆိတ် မေးပါရစေဗျာ၊ ဒီတော့ ခင်ဗျား ဘာလုပ်သလဲ’

‘ကျွန်တော်လည်း သိပ် ဒေါသ ထွက်တာပေါ့ ခင်ဗျ။ အကျိုးစားသန်သန်နှင့် ကျိစားတာမျိုးပဲလို့ ရုတ်တရက် ထင်လိုက်မိသေးတယ် ခင်ဗျ။ ကျွန်တော်

mgyoe.com

လည်း ကျွန်တော့် ပစ္စည်းတွေကို သိမ်း တံခါးကို ဆောင့်ပိတ်ပစ်ခဲ့ပြီး အထုပ်ကလေး လက်က ဆွဲပြီး အက်ရှားကို ပြန်ခဲ့ရတာပေါ့ ခင်ဗျာ၊ ဒါနှင့် ရွာထဲ ရောက်တော့ အဲဒီ ရွာက အိမ်မြေပွဲစား အာလန် ဘရားသားကို သွား စုံစမ်းတော့ အဲဒီ အိမ်ကို သူတို့ ငှားပေးလိုက်တာတဲ့၊ ဒီတော့ ကျွန်တော် စဉ်းစားမိတာက ကျွန်တော့်ကို ကိုးရိုးကားရား ဖြစ်အောင် လုပ်ချင်လို့တော့ ဟုတ်မှာ မဟုတ်ဘူး၊ ဧကန္တ အိမ်လခ မပေးနိုင်လို့ လစ်ပြေးတာပဲလို့ ကျွန်တော် ထင်လိုက်မိပါတယ်၊ အဲဒီလက မတ်လ ဆိုတော့ လေးလပိုင်း အတွက် အိမ်လခကလည်း ပေးရခါနီးပြီ မဟုတ်လား၊ ဒါပေမဲ့ ခု စုံစမ်းလိုက်တော့ မဟုတ်ပြန်ဘူး ခင်ဗျာ၊ အိမ်ပွဲစားတွေက ကျွန်တော် ခုလို သတိလာပေးတဲ့ အတွက် ကျေးဇူး တင်ပါတယ်တဲ့၊ ဒါပေမဲ့ အိမ်လခ ကြွေး မရှိပါဘူးတဲ့၊ ကြိုတင် ပေးပြီးသားပါတဲ့။

‘ဒါနှင့် ကျွန်တော်က လန်ဒန်ကို ပြန်လာပြီး စပိန် သံရုံးကို သွားစုံစမ်းတယ် ခင်ဗျာ၊ စပိန် သံရုံးကလည်း အဲဒီ လူကို မသိဘူးလို့ ပြောလိုက်တယ်။’

‘ဒါနှင့် သူနှင့် ကျွန်တော် ပထမဆုံး စတွေ့တဲ့ မဲလဗီး အိမ်ကို သွားပြီး အကျိုး အကြောင်း စုံစမ်းတော့ သူကလည်း ဂါစီယာ ဆိုတဲ့ လူအကြောင်းကို ကျွန်တော် သိသလောက်တောင် မသိဘူး ခင်ဗျာ၊ နောက်ဆုံးတော့ ဒီလို ကိစ္စမျိုးကို စုံထောက်ကြီးကတော့ စုံစမ်း ပေးနိုင်မှာပဲ ဆိုပြီး စုံထောက်ကြီးဆီကို ကြေးနန်း ရိုက်မေးတော့ စုံထောက်ကြီးက လာနိုင်တယ်လို့ ပြောတာနှင့် ကျွန်တော် လာခဲ့တာပါပဲ ခင်ဗျာ၊ ခုတော့ ဟောဒီက အင်စပက်တော်ကြီးတို့ လာမှ သူ အသတ်ခံရတဲ့ အကြောင်းကို သိတော့တာပါပဲ၊ ဒီတော့ ကျန်တဲ့ အပိုင်းကိုတော့ အင်စပက်တော်ကြီးတို့ကပဲ ပြောပြပါတော့၊ ကျွန်တော် တစ်ခု ပြောရတာကတော့ ကျွန်တော် ပြောတဲ့ စကားတွေထဲမှာ မမှန်တာ တစ်လုံးမှ မပါပါဘူး ခင်ဗျာ၊ ဒါက လွဲရင်တော့ ကျွန်တော် ဒီလူ့ အကြောင်းကို ဘာမှ မသိရိုး အမှန်ပါ၊ ကျွန်တော်ကတော့ တရားဥပဒေ အတိုင်း ဖြစ်အောင် ကူညီဖို့ အဆင်သင့်ပါ’

အင်စပက်တော် ဂရက်ဆန်က ချိုသာသော အသံဖြင့်

‘ဟုတ်ပါပြီလေ၊ ခင်ဗျား ပြောတဲ့ အချက်တွေ အားလုံးဟာ ကျွန်တော်တို့ သတိထားမိတဲ့ အချက်တွေနှင့် တော်တော်ကလေး နီးစပ်ပါတယ်၊ ဥပမာ အားဖြင့် ခင်ဗျားတို့ ထမင်း စားနေတုန်း ရောက်လာတဲ့ စာကိစ္စ ဆိုပါတော့၊ ဒီစာရွက်ကို သူ ဘာလုပ်လိုက်သလဲ ဆိုတာကော သတိများ ပြုလိုက်မိသလား’

‘သတိထားလိုက်မိပါတယ် ခင်ဗျာ၊ ဂါစီယာဟာ စာကို လုံးထွေးပြီး မီးဖိုထဲကို ထည့်လိုက်ပါတယ်’

‘မစ္စတာ ဗိန်း အနေနှင့်ကော ဘာပြောစရာ ရှိသေးလဲ’

ကျေးရွာ ပုလိပ် ဌာနမှ စုံထောက်ကြီး ဗိန်းမှာ ကိုယ်လုံး ကိုယ်ပေါက် တောင့်တောင့်၊ ဝဝဖိုင်ဖိုင်၊ အသားနီနီနှင့် ဖြစ်ပြီးလျှင် မျက်နှာကြီး တစ်ခုလုံး မှာ ပြည့်အစ်လျက် ရှိလေရာ မျက်ခွံ မို့မို့ကြီးများနှင့် ပါးစုံကြီးများထဲ နစ်မြုပ် ပျောက်ကွယ်လျက် ရှိသော အလွန် ထူးခြား တောက်ပသည့် မျက်လုံး နှစ်လုံး ကြောင့်သာလျှင် သူ့ မျက်နှာမှာ ကြည့်ပျော် ရှုပျော် ဖြစ်နေခြင်း ဖြစ်ပေ၏။ အင်စပက်တော် ဗိန်းသည် မပြုံးချင် ပြုံးချင် ပြုံးလိုက်လျက် အရောင်အဆင်း မရှိတော့သော စက္ကူခေါက်ကလေး တစ်ခုကို အိတ်ထဲမှ ထုတ်လိုက်လေ၏။

‘မီးဖို သံပေါင် အောက်က တွေ့လာခဲ့တယ် မစ္စတာ ဟုမ်း၊ မီးဖိုထဲကို ပစ်ချလိုက်တော့ တစ်ပိုင်းတစ်စ လောင်ပြီး တစ်ဖက်ကို ကျသွားတာ၊ ကျန်တဲ့ အပိုင်းကလေးကို ကျွန်တော် မီးဖိုအောက်က ကောက်လာခဲ့တယ်’

ရှားလော့ဟုမ်းသည် ကျေနပ်သွားဟန်ဖြင့် ပြုံးလိုက်လေသည်။

‘ဒီစက္ကူစုတ်ကလေးကို တွေ့အောင် တော်တော် ရှာယူရလိမ့်မယ် ထင် တယ်’

‘ရှာရတာပေါ့ ခင်ဗျာ၊ ဒါက ကျွန်တော့် နည်းကိုး စုံထောက်ကြီးရဲ့၊ မစ္စတာ ဂရက်ဆန်၊ ကျွန်တော် ဖတ်ပြလိုက်ရမလား’

‘အင်စပက်တော်ကြီးတို့က စာကို တွေ့လာလေတော့ ကျွန်တော် ပြော တဲ့ အတိုင်း မှန်နေတာ တွေ့ရလို့ တော်ပါသေးရဲ့ ခင်ဗျာ၊ ဒါပေမဲ့ မစ္စတာ ဂါစီယာ ဘာဖြစ်လို့ သေသွားသလဲ၊ သူ့ တပည့်တွေရော ဘယ်ကို ပျောက်သွား သလဲ ဆိုတာကိုတော့ ကျွန်တော် လုံးလုံး မကြားခဲ့ဘူး ခင်ဗျာ’ ဟု ပြောလေ ၏။

‘ဂါစီယာ ကိစ္စကတော့ ရှင်းပါတယ်၊ ဒီနေ့မနက် သူ့ အိမ်နှင့် တစ်မိုင် လောက် ဝေးတဲ့ အောက်ရှော့ ကွင်းကြီးထဲမှာ သူ့ အလောင်းကို တွေ့ရတယ်ဗျာ၊ ခေါင်းကတော့ သဲအိတ်တို့ ဘာတို့နှင့် ရိုက်ထားတာမျိုးလို ကြေနေတယ်၊ ဒဏ် ရာ ရတယ်လို့တောင် ပြောဖို့ ခက်ခက်ရယ်၊ တစ်ခေါင်းလုံး ကြေနေတာကိုးဗျာ၊ အဲဒီ ကွင်းစပ်က လူလည်း တော်တော် ပြတ်တယ်၊ ကွင်းအနီး နှစ်ဖာလုံ ပတ် လည်မှာ အိမ် ဆိုလို့ တစ်အိမ်မှ မရှိဘူး၊ ပထမ တစ်ချက်ကတော့ နောက်ကနေ ပြီး ရိုက်လိုက်တာနှင့် တူတယ်၊ လဲကျသွားတော့မှ စိတ်ရှိလက်ရှိ ရိုက်ထားတဲ့

ပုံပဲ၊ ဒဏ်ရာကတော့ တော်တော်လေးကို ပြင်းတယ်ဗျ၊ တရားခံတွေရဲ့ သဲလွန်စ တို့ ခြေရာတို့ကိုတော့ မတွေ့ရဘူး’

‘ပစ္စည်း ယူသေးသလား’

‘ပစ္စည်း ယူသွားတဲ့ လက္ခဏာ မရှိဘူး ခင်ဗျ’

မစ္စတာ အဲကလက်က အသံတုန်တုန်ဖြင့်

‘တော်တော် ရက်စက်တာပဲဗျာ၊ ကြောက်စရာကြီးပါလား၊ ကျွန်တော် ဖြင့် ဒီသတင်းကို ကြားလိုက်ရတော့ ဘယ်လို ဖြစ်သွားမှန်းတောင် မသိဘူး၊ ကျွန်တော် သွားလည်မိကာမှ အိမ်ရှင်က ညကြီးသန်းခေါင် အပြင် ထွက်ပြီး ခုလို သတ်ခံလိုက်ရတယ် ဆိုတော့ စိတ် မကောင်းစရာကြီး၊ ကျွန်တော်ဖြင့် ဘာဆို ဘာမှကို မသိရပါဘူး၊ အမှုကကော ကျွန်တော်နှင့် ဘယ်လို ပတ်သက် နိုင်ပါသေးသလဲ ခင်ဗျာ’

အင်စပက်တော် ဝိန်းက

‘ဒါကတော့ ရှင်းပါတယ်လေ၊ သေသူရဲ့ အိတ်ထဲမှာ တွေ့တဲ့ တစ်ခု တည်းသော စာရွက်စာတမ်းက အချင်းဖြစ်တဲ့ ညမှာ သူ့ဆီကို လာအိပ်မယ်လို့ ရေးထားတဲ့ ခင်ဗျား စာ ဖြစ်နေတယ်၊ ဒီ စာအိတ်ပေါ်က လိပ်စာကို တွေ့တဲ့ အတွက် သေသူရဲ့ နာမည်နှင့် လိပ်စာကို ကျွန်တော်တို့ သိရတာကိုး၊ အိမ်ကို ကျွန်တော်တို့ ကိုးနာရီကျော်ကျော်လောက် ရောက်သွားတဲ့ အခါကျတော့ ခင် ဗျားကိုရော ဘယ်သူ့ကိုမှ မတွေ့ရတော့ဘူး၊ ဒါနှင့် ကျွန်တော်က နွယ်သာကီ ရိပ်သာကို စစ်ဆေး ကြည့်နေတုန်းမှာ ခင်ဗျားကို လိုက်ရှာဖို့ လန်ဒန်မှာ ရှိတဲ့ ဟောဒီက အင်စပက်တော် ဂရက်ဆန်ဆီကို သံကြိုး ရိုက်လိုက်တာပဲ၊ ဒီနောက် လန်ဒန်ကို ကျွန်တော် လိုက်လာပြီး ခင်ဗျားကို ရှာတယ်၊ ခုတော့ ဒီမှာ လာ တွေ့တယ်’

အင်စပက်တော် ဂရက်ဆန်က ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်၏။

‘စာက သာမန် စက္ကူ အဖြူပေါ်မှာ ရေးထားတာ ခင်ဗျ၊ ရေစာ မပါ ဘူး၊ စာရွက်ကတော့ တော်တော် ဆန်းတယ်၊ စာရွက်ကို အသွားတိုတို ကတ် ကြေးနှင့် နှစ်ခါ ဖြတ်ထားတယ်၊ စာရွက်ကို သုံးခေါက် ချိုးထားပြီး အနီရောင် ချိပ်နှင့် ပိတ်ထားတယ်၊ ချိပ်ကို ကမန်းကတန်း ပိတ်ပြီး အပေါ်က ဘဲဥပုံ အရာ တစ်ခုနှင့် နှိပ်ထားတယ်၊ စာက နွယ်သာကီ ရိပ်သာက မစ္စတာ ဂါစီယာ ကို လိပ်တပ်ထားတယ်၊ စာထဲမှာ “အစိမ်းရောင်နှင့် အဖြူရောင်၊ အစိမ်းဖွင့်၊ အဖြူပိတ်၊ အလယ် လှေကား၊ ပထမ စင်္ကြံ၊ ညာဘက် ခုနစ်ပေါက်မြောက်၊

mgyoe.com

အစိမ်းရောင် သက္ကလတ် ခန်းဆီး၊ အမြန်၊ ဒီ” တဲ့ ခင်ဗျ၊ လက်ရေးကတော့ မိန်းမ လက်ရေးပဲ၊ စာရေးထားတာက နစ်သွားချွန်ချွန် ကလောင်တံ တစ်ချောင်း နှင့် ရေးထားတာ၊ ဒါပေမဲ့ လိပ်စာကိုတော့ တခြား ကလောင်တံ တစ်ချောင်း နှင့် ရေးထားတာ၊ ဒါမှ မဟုတ်ရင်လည်း တခြား လူတစ်ယောက်က ရေးထား တာ၊ လိပ်တပ်တဲ့ လက်ရေးက ပိုပြီး အပြားကြီးပြီး ပိုပြီး ဝိုင်းတယ်၊ ဟော ဒီမှာ ...’

ရှားလော့ဟုမ်းက စာရွက်ပိုင်းကလေးကို လှမ်းကြည့်လိုက်ပြီးလျှင်

‘စာရွက်က တော်တော်တော့ ဆန်းတယ်ဗျ၊ ခုလို အသေးစိတ်ကလေးကို စစ်ထားလို့ မစွတာ ဗိန်းကို ကျေးဇူးတင်တယ်ဗျ၊ နောက်ထပ် အသေးစိတ် အသစ်ကလေးတွေလည်း တွေ့ရသေးတယ်ဗျ၊ ချိပ်ပေါ်မှာ နှိပ်ထားတဲ့ ဘဲဥပုံ ပစ္စည်း ဆိုတာက အသီးပေါ်မှာ အပွင့်တွေ မှန်ကူကွက်တွေ မပါတဲ့ ပြောင် ချောချော ရှပ်အင်္ကျီ လက်ကြယ်သီးဗျ၊ ဒီလို အရွယ် ဒီလိုပုံမျိုးဟာ ရှပ်အင်္ကျီ လက်ကြယ်သီးပဲ ဖြစ်ရမယ်၊ တခြားဟာ မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ ကတ်ကြေးကတော့ လက်သည်း ညှပ်တဲ့ ကတ်ကြေး အသေးစားကလေးဗျ၊ စာရွက် ပြတ်နေပုံ ကွေး ကွေးကောက်ကောက်ကလေး နှစ်ခု ဖြစ်နေတာက တခြားကြောင့် မဟုတ်ဘူး၊ လက်သည်း ညှပ်တဲ့ ကတ်ကြေး အသေးကလေးနှင့် ကိုက်ထားလို့ ဒီလို ဖြစ် နေတာ’

ရွာပုလိပ်ဌာနမှ စုံထောက် အင်စပက်တော်က သဘောကျ၍ ရယ် လိုက်၏။

‘ကျွန်တော် စဉ်းစားထားတာ ကုန်ပြီလို့ အောက်မေ့နေတာ၊ ခုတော့ ကျန်နေသေးတာကိုး ခင်ဗျ၊ စာကို ဖတ်ကြည့်လိုက်တဲ့ အခါကျတော့ စာဟာ အရေးတကြီး ရေးထားတယ်၊ အောက်မှာ အမျိုးသမီး တစ်ယောက် လက်မှတ် အတိုကောက် ထိုးထားတယ် ဆိုတာလောက်ကိုပဲ တွေ့တယ် ခင်ဗျာ’

ထိုသို့ ပြောနေချိန်တွင် မစွတာ အဲကလက်မှာ ဂနာမငြိမ် ဖြစ်လျက် ရှိ သည်ကို တွေ့ရလေ၏။

အင်စပက်တော် ဂရက်ဆန်က ထိုင်ရာမှ ထထိုင်လျက်

‘ခုလောက် ဆိုရင် တိုင်ချက် ဖွင့်လို့ ရလောက်ပါပြီလေ၊ မစွတာ အဲကလက် ကျွန်တော်တို့နှင့် ဌာနာကို လိုက်ခဲ့ဗျာ၊ ခင်ဗျား ထွက်ချက်ကို လက် မှတ် ထိုးယူရအောင်’

‘ဟုတ်ကဲ့ ခင်ဗျာ၊ လိုက်ဆိုလည်း လိုက်တာပေါ့၊ သို့သော်လည်း စုံ

mgyoe.com

ထောက်ကြီး ခင်ဗျာ၊ စုံထောက်ကြီးကို လိုက်ပါ ဆောင်ရွက်ပေးဖို့ ကျွန်တော်
ငှားပါတယ်။ ငွေရေး ကြေးရေး ကိစ္စ မရှိပါဘူး။ ကုန်ချင်သလောက် ကုန်ပါစေ၊
အမှန်ကို ရောက်ရင် တော်ပါပြီ’

ရှားလော့ဟုမ်းက ကျေးရွာ ပုလိပ်ဌာနမှ အင်စပက်တော် ဗိန်းဘက်
သို့ လှည့်၍

‘ဘယ်လိုလဲ မစ္စတာ ဗိန်း၊ ခင်ဗျားနှင့် ပူးပေါင်း လုပ်ရင် ကန့်ကွက်စရာ
မရှိပါဘူးနော်’

‘ဟာ ကြံကြီးစည်ရာ ခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော့် အဖို့ ဂုဏ်တောင် ယူရဦးမယ်’

‘မစ္စတာ ဗိန်း စုံစမ်းခဲ့သမျှတွေကတော့ တော်တော်လည်း စေ့စပ်ပြီး
ပြည့်စုံပါတယ်။ သို့သော်လည်း ဘယ်အချိန်လောက်မှာ သေတယ် ဆိုတာနှင့်
ပတ်သက်လို့ သဲလွန်စကလေး ဘာလေးများ မတွေ့ခဲ့ဘူးလား’

‘အဲဒီ ကွင်းစပ်ကို ည နာရီပြန် တစ်ချက်လောက်မှာ ရောက်တယ် ခင်
ဗျာ၊ အဲဒီ အချိန်မှာ မိုးတဖွဲဖွဲ ကျနေတယ်။ မိုးမရွာခင် အသတ်ခံရတာ ဖြစ်မယ်’
ကျွန်ုပ်တို့၏ အမှုသည် မစ္စတာ အဲကလက်က

‘ဒါတော့ မဖြစ်နိုင်ဘူး ခင်ဗျာ၊ မနေ့ညက ကျွန်တော့်ကို နာရီပြန် တစ်
ချက်မှာ လာနှိုးတာ သူ့ အသံမှ သူ့ အသံ အစစ် ခင်ဗျာ၊ ဒါကိုတော့ ကျွန်တော်
ကျိန်ပြောရဲတယ်’

ရှားလော့ဟုမ်းက ပြုံးလိုက်လျက်

‘အင်း ဆန်းတော့ ဆန်းသဗျာ၊ ဒါပေမဲ့ မဖြစ်နိုင်ဘူးလို့တော့လည်း မပြော
နိုင်ပေဘူးပေါ့လေ’

‘စုံထောက်ကြီးက သဲလွန်စ ရလို့လား’ ဟု အင်စပက်တော် ဂရက်ဆန်
က မေးလေ၏။

‘အပေါ်ယံ ကြည့်ရင်တော့ အမှုက သိပ် မရှုပ်လှပါဘူးဗျာ၊ သို့သော်လည်း
အမှုက စိတ်ဝင်စားစရာ အသစ်အဆန်းကလေးတွေ ပါနေတယ်။ ကျုပ် ထင်
မြင်ချက်ကို မပေးခင် နောက်ထပ် အချက်အလက်ကလေး နည်းနည်းပါးပါးတော့
လိုချင်သေးတယ်ဗျာ၊ ဒါထက် နေ့စမ်းပါဦး မစ္စတာ ဗိန်း၊ အိမ်ထဲကို ရှာကြည့်
တော့ ဒီစာရွက် အပြင် တခြား ဘာများ ထူးထူးခြားခြား တွေ့ရသေးသလဲ’

အင်စပက်တော် ဗိန်းသည် ရှားလော့ဟုမ်းကို ခပ်ဆန်းဆန်း ကြည့်လိုက်
ပြီးလျှင်

‘တော်တော် ထူးခြားတဲ့ အချက် တစ်ချက် နှစ်ချက်လောက်ကိုတော့

တွေ့ရတယ် ခင်ဗျ၊ ဌာနာကို သွား တိုင်ချက် ဖွင့်ပြီးရင် စုံထောက်ကြီး ကိုယ်တိုင် လိုက်ကြည့်ပြီး ထင်မြင်ချက် ပေးစမ်းပါဦးလေ'

ရှားလော့ဟုမ်းသည် ခေါင်းလောင်းကြီးကို လှမ်းဆွဲလိုက်ရင်း

'ရပါတယ်ဗျာ၊ ကြိုက်သလို လုပ်ပါ၊ ကဲ မစွက် ဟတ်ဆန်ရေ၊ ဟောဒီက မိတ်ဆွေကြီးများကို အိမ်ပေါက်ဝ အထိ လိုက်ပို့ လိုက်ပါဗျာ၊ ပြီးတော့ သူငယ် ကလေးကိုလည်း ဟောဒီ ကြေးနန်းကို အပို့ ခိုင်းလိုက်စမ်းပါ၊ အပြန် ကြေးနန်းခ ငါးသျှိုလင်ပါ ပေးခဲ့လို့'

ဧည့်သည်များ ထွက်သွားသည့် အခါတွင် ကျွန်ုပ်တို့ နှစ်ယောက်သည် အတန်ကြာမျှ တိတ်ဆိတ်စွာ ထိုင်နေကြလေ၏။

ရှားလော့ဟုမ်းမှာ မျက်မှောင်ကုတ်လျက် ဆေးတံကို တစ်ဆုံပြီး တစ် ဆုံ ဆက်တိုက် ဖွာနေလေ၏။ လေးနက်စွာ စဉ်းစားလေ့ ရှိသည့် အခါများတွင် ဖြစ်နေကျ အတိုင်း သူ့ခေါင်းသည် ရင်ဘတ်ပေါ်တွင် ငိုက်ကျလျက် ရှိ၏။ ထို နောက် ကျွန်ုပ်ဘက်သို့ ဆတ်ခနဲ လှည့်လိုက်ကာ

'အိုင်ဆေး ခင်ဗျား ဘယ်လို သဘောရသလဲ'

'ဒီ အမှုမှာ အဲကလက် ဘယ်လို ပါနေသလဲ ဆိုတာကို ကျွန်တော်ဖြင့် စဉ်းစားလိုက် မရသေးဘူးဗျ'

'အမှုနှင့် ပတ်သက်လို့ကော'

'သေသူ ဂါစီယာရဲ့ တပည့်တွေ ပျောက်သွားပုံကို ထောက်တော့ ဒီ ကောင်တွေဟာ လူသတ်မှုနှင့် တစ်နည်းမဟုတ် တစ်နည်း ပတ်သက်နေလို့ပဲ ဖြစ်မှာပဲဗျ၊ ဒါကြောင့် ဥပဒေကို တိမ်းရှောင် ပြေးကြတာနှင့် တူတယ်'

'အင်း ဖြစ်နိုင်တဲ့ အချက်ပါပဲ၊ အပေါ်ယံ ကြည့်လိုက်ရင်တော့ တပည့် နှစ်ယောက်ဟာ သူတို့ ဆရာ အပေါ်မှာ မကောင်း ကြံနေကြတယ်၊ သို့သော် လည်း အိမ်ကို ဧည့်သည် လူစိမ်း လာအိပ်တဲ့ နေ့မှာ သတ်ပြီး ထွက်ပြေးကြ တယ် ဆိုတာဟာ တော်တော်လေးတော့ ဆန်းတာပဲဗျ၊ တကယ် ကြံချင်ရင် တခြား နေ့တွေမှာ ကြံပါလား၊ သူတို့ချည်းပဲ ရှိတာ'

'ဒါဖြင့်ရင် ဘာဖြစ်လို့ ဒီကောင်တွေ ထွက်ပြေးကြလဲဗျာ'

'ဟုတ်တယ်ဗျ၊ မေးစရာပဲ၊ ဒီကောင်တွေ ဘာဖြစ်လို့ ထွက်ပြေးကြသလဲ၊ ဒါဟာ တော်တော် အရေးကြီးတဲ့ အချက် ဖြစ်တယ်၊ နောက် အရေးကြီးတဲ့ အချက် တစ်ချက်က ကျုပ် အမှုသည် အဲကလက်ရဲ့ အဖြစ်အပျက်ဗျ၊ ဒီတော့ ဒီကောင်တွေ ထွက်ပြေးကြတဲ့ ကိစ္စရယ်၊ ကျုပ်တို့လူ ကြံခဲ့တဲ့ အဖြစ်အပျက်

ရယ်၊ ဒါတွေဟာ တစ်ခုနှင့် တစ်ခု ကိုက်ညီ အပ်စပ်အောင် လူ့ဉာဏ်နှင့် ဘာ ဖြစ်လို့ မလုပ်နိုင်ရမှာလဲဗျာ၊ ဒီအထဲမှာ ခပ်ဆန်းဆန်း ရေးထားတဲ့ စာကိုပါ သူ့ နေရာနှင့် အံဝင်ခွင်ကျ ဖြစ်အောင် ထည့်ပေးနိုင်တယ် ဆိုရင် ကျုပ်တို့ လက်ခံနိုင်စရာ ရှိတဲ့ ယာယီ ကောက်ချက် တစ်ခုတော့ ထွက်လာရမှာပေါ့၊ အဲဒီ အထဲမှာ နောက် ရတဲ့ အချက်အလက်သစ်တွေကိုပါ ညီညွတ် အပ်စပ် အောင် ထည့်ပေးနိုင်ပြီ ဆိုရင်တော့ ကျုပ်တို့ ကောက်ချက်ဟာ ယာယီ ကောက် ချက် တစ်ခုတင် မဟုတ်ဘဲနှင့် ညီမျှခြင်း ချပြီးသား အဖြေ တစ်ခု ဖြစ်လာပြီ ပေါ့’

‘ကဲ ဒီလိုဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ ကောက်ချက်က ဘယ်လို ကောက်ချက် မျိုးလဲဗျာ’

ရှားလော့ဟုမ်းသည် မျက်လုံးများကို မှိတ်ကာ ကုလားထိုင် နောက်မှီ ကို မှီလိုက်လေ၏။

‘ဒီကိစ္စမှာ ပြောင်ချင် နောက်ချင်လို့ သက်သက် ကျီစားတဲ့ အနေနှင့် သူ့ကို အိမ်ကို ဖိတ်တယ် ဆိုတာကတော့ လုံးလုံး မဖြစ်နိုင်တော့ဘူးဗျာ၊ နောက် မှ ဖြစ်လာတဲ့ လူသတ်မှုကို ကြည့်လိုက်ရင် ဒါကို အလွယ်ကလေးနှင့် သိနိုင် တယ်၊ ဒီတော့ အဲကလက်ကို နွယ်သာကီ ရိပ်သာကို လာအောင် ဖိတ်တာဟာ အကြောင်း တစ်ခုခု ရှိရမယ်’

‘ဘယ်လို အကြောင်းများလဲဗျာ’

‘ကွင်းဆက်တွေ တစ်ခုပြီး တစ်ခု စဉ်းစားကြရအောင်ဗျာ၊ စပိန် လူမျိုး ဂါစီယာနှင့် အဲကလက်တို့ ဒီလောက် မြန်မြန်ဆန်ဆန် မိတ်ဆွေ ဖြစ်သွားကြ တာဟာ သွေးရိုးသားရိုး မဟုတ်နိုင်ဘူးဗျာ၊ သူတို့ မိတ်ဆွေ ဖြစ်ကြပုံက မြန်လွန်း နေတော့ တယ်ပြီး သဘာဝ မကျလှဘူး၊ ဒီအထဲမှာ မိတ်ဆွေ အဖြစ် ရင်းနှီးအောင် အတင်း လုပ်နေတဲ့ လူက ဂါစီယာရယ်၊ ဂါစီယာဟာ အဲကလက်နှင့် စ သိကျွမ်း ပြီး နောက်တစ်နေ့မှာ လန်ဒန် အရှေ့ပိုင်းမှာ ရှိတဲ့ အဲကလက်ဆီကို တကူးတက လာတယ်ဗျာ၊ ပြီးတော့ နွယ်သာကီ ရိပ်သာကို အဲကလက် မလာ လာအောင် အဲကလက်ကို ဘာဖြစ်လို့ ဖိတ်ရတာလဲ၊ အဲကလက်ကကော ဘာပေးနိုင်သလဲ၊ လူအနေနှင့်ကတော့ အဲကလက်မှာ ခင်တွယ်စရာ ဆိုလို့ ဘာမှ မရှိဘူးဗျာ၊ လူက နည်းနည်းလည်း ထူသေး ထိုင်းသေးတယ်၊ ဂါစီယာလို သွက်သွက်လက်လက် ကောင်မျိုးနှင့် သိပ်ပြီး ဝင်ဆုံမယ့် လူစား မဟုတ်ဘူးဗျာ၊ ဒါဖြင့် ဂါစီယာဟာ လူတွေ တစ်ပုံကြီး တွေ့ခဲ့တဲ့ အနက် သူ့ ကိစ္စကို အသုံးချဖို့ ဘာဖြစ်လို့ ဒီလူ

mgyoe.com

ကို ရွေးသလဲ၊ ဒီလူမှာ ထူးခြားတဲ့ အရည်အချင်း ရှိလို့လား၊ ကျုပ် အနေနှင့် ပြောရမယ် ဆိုရင်တော့ ဒီလူမှာ အရည်အချင်း ရှိတယ်လို့ ပြောရမယ်ဗျာ၊ ဘာလဲ သိရဲ့လား၊ တခြား မဟုတ်ဘူး၊ ဒီလူမှာ အင်္ဂလိပ် ပီပီ ရှေးကျပြီး တည်ကြည် ဖြောင့်မတ်တဲ့ အရည်အချင်း ရှိတယ်၊ ဒီလူနှင့် ပေါင်းပြခြင်းအားဖြင့် သူ့ကို တခြား အင်္ဂလိပ်တွေက အထင်ကြီး ယုံကြည်လာအောင် လုပ်ချင်ရင် သက်သေ ပြလို့ ကောင်းမယ့် လူမျိုး၊ ခုပဲ ကြည့်လေ၊ ဒီလူ ပြောတဲ့ ထွက်ချက်ကို ပုလိပ် အင်စပက်တော် နှစ်ယောက်က အမေးအမြန်း မရှိဘဲ လက်ခံသွားကြပြီ မဟုတ် လား၊ ဒါဟာ ဘယ်လောက် ထူးခြားသလဲ’

‘ဒါဖြင့် အဲကလက်က ဘာကို သက်သေ ပြမှာတဲ့လဲ’

‘ခုတော့ ဘာကိုမှ ပြစရာ မလိုတော့ဘူးပဗျာ၊ မျှော်လင့်သလို ဖြစ် မလာဘဲ တစ်နည်းတစ်ဖုံ ဖြစ်သွားတာကိုး၊ ကျုပ်ကတော့ ခု အဖြစ်အပျက်ကို ဒီအတိုင်းပဲ မြင်တယ်ဗျ’

‘ဪ ဟုတ်ပြီ၊ ကျွန်တော် စဉ်းစားလို့ ရပြီ၊ ဂါစီယာဟာ ဒီနေ့ ဒီ အချိန်မှာ သူနှင့် အတူ ရှိနေတယ် ဆိုတာကို အဲကလက်က ရုံးတော်မှာ သက် သေခံရမယ်ပေါ့’

‘ဟုတ်တယ်ဗျာ၊ ဂါစီယာဟာ သူနှင့် အတူ ရှိနေကြောင်းကို ရုံးတော် မှာ သက်သေ ခံခိုင်းဖို့ ဆင်ထားတဲ့ အကွက်၊ ဥပဒေ စကားနှင့် ပြောရရင် အဲ ကလက်ကို သက်သေထူပြီး အယ်လီဘိုင် ပြမှာပေါ့ဗျာ။

‘ကဲ ဒီလို စဉ်းစား ကြည့်ရအောင်ဗျာ၊ နွယ်သာကီ ရိပ်သာမှာ ရှိတဲ့ သူတို့ ဆရာ တပည့် သုံးယောက်ဟာ တစ်ခုခုကို ကြံနေတဲ့ အပေါင်းပါတွေဗျာ၊ ဘာမှန်းတော့ မသိသေးဘူးပေါ့၊ ဒီတော့ သူတို့ ကိစ္စကို ည နာရီပြန် တစ်ချက်မှာ လုပ်ဖို့ စီစဉ်ထားကြတယ်၊ နွယ်သာကီ ရိပ်သာကို ရောက်တော့ နာရီတွေကို အချိန် ရွှေ့ထားလိုက်ကြပြီး အဲကလက်ကို သူ ထင်တဲ့ အချိန်ထက် စောပြီး အိပ်ရာ ဝင်ခိုင်းလိုက်ကြတယ်၊ အဲကလက် အိပ်လို့ ဂါစီယာ လာပြီး နာရီပြန် တစ်ချက်လောက် ရှိရော့မယ်လို့ ပြောတုန်းက တကယ်က နာရီပြန် တစ်ချက် မထိုးသေးဘူး၊ ဆယ့်နှစ်နာရီလောက်ပဲ ရှိလိမ့်ဦးမယ်၊ ဂါစီယာဟာ သူ လုပ် စရာ ရှိတာကို လုပ်ပြီး သူ ပြောတဲ့ အချိန် အိမ်မှာ ရှိတယ် ဆိုတာကို ပြနိုင်ရင် သူ့ကို ဘယ်လို စွဲချက်နှင့် တင်တင် သိပ်မှုစရာ မလိုတော့ဘူး၊ ဒီအချိန်မှာ ဂါစီယာဟာ အိမ်မှာ ရှိတယ် ဆိုတာကို အဲကလက်က သက်သေ ခံနိုင်တော့ မှာကိုး၊ အဲဒီအခါကျတော့ အဲကလက် ဆိုတဲ့ လူကလည်း အင်္ဂလိပ် ပီပီ ဘယ်

တရားရုံးကိုပဲ ရောက်ရောက် ဂါစီယာဟာ တစ်ချိန်လုံး သူနှင့် အတူ အိမ်မှာ ရှိတယ် ဆိုတာကို ကျမ်းကျိန် ထွက်တော့မှာပဲဗျ။ ဒါက ဂါစီယာက သူ့ဘက် က သေချာအောင် လုပ်ထားတဲ့ အကွက်ဗျ’

‘ဟုတ်ပြီ၊ ဟုတ်ပြီ၊ ကျွန်တော် သဘော ပေါက်ပါပြီ၊ ဒါပေမဲ့ သူ့ အစေခံတွေ ပျောက်သွားတဲ့ ကိစ္စကိုကော’

‘ခုထိတော့ အချက်အလက် အပြည့်အစုံ မရသေးဘူးလေ ဆရာကြီးရဲ့၊ သို့သော်လည်း ဒါတွေက မကျော်လွှားနိုင်တဲ့ အခက်အခဲတွေ မဟုတ်ပါဘူးဗျာ၊ အချက်အလက် မပြည့်စုံသေးဘဲနှင့် ပြောရတာ သိပ်တော့ မကောင်းလှဘူးပေါ့၊ အချက်အလက်ကို တွေးလုံးနှင့် ကိုက်အောင် အတင်း ဖျစ်ညှစ် သွင်းတာဟာ အလွန် မှားတဲ့ နည်းလို့ ကျုပ် မကြာခဏ ပြောဖူးလျက်သားနှင့်’

‘ဒါဖြင့် စာကကောဗျာ’

‘စာက ဘယ်လို ရေးထားသတဲ့လဲ၊ အစိမ်းရောင်နှင့် အဖြူရောင်တဲ့ဗျ၊ သောက်ကျိုးနည်း မြင်းပွဲမှာ ရော်ကီ ရွေးတာ ကျနေတာပဲ၊ အစိမ်းဖွင့် အဖြူ ပိတ်တဲ့ဗျ၊ ဒါက အချက်ပြတာ၊ အလယ် လှေကား၊ ပထမ စကြို၊ ခုနစ်ပေါက် မြောက် သက္ကလတ်စိမ်း ခန်းဆီးတဲ့၊ ဒါကတော့ တစ်ခုခုကို ညွှန်းတာနှင့် တူ တာပဲ၊ အမျိုးသမီး မျောက်မထားတဲ့ ကိစ္စကိုပဲ ပြောလေသလားတော့ မသိဘူး၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် လျှို့ဝှက် ကိစ္စ တစ်ခုကို ညွှန်းထားတာတော့ အမှန်ပဲ၊ အမြန် ဆို တာကတော့ ရှင်းပါတယ်၊ ဒီ ဆိုတာက ပေးပို့သူရဲ့ လက်မှတ် အတိုကောက် ပဲဗျ’

‘ဂါစီယာ ဆိုတဲ့ လူက စပိန် ဆိုတော့ ဒီ ဆိုတဲ့ နာမည် အတိုကောက် ဟာလည်း စပိန် အမျိုးသမီးတွေ အမျိုးသားတွေထဲမှာ အမှည့်များတဲ့ ဒလိုရီး တို့ ဘာတို့ မဖြစ်နိုင်ပေဘူးလား’

‘မှန်လိုက်လေ ဝပ်ဆင်ရာ၊ သို့သော်လည်း ကျုပ်တော့ ဒီလို မထင်ဘူး၊ စပိန် အမျိုးသမီး တစ်ယောက်က စပိန် အမျိုးသား တစ်ယောက်ဆီကို လှမ်း စာရေးလိုက်တယ် ဆိုရင် ဘာဖြစ်လို့ အင်္ဂလိပ်လို ရေးနေတော့မလဲ၊ စပိန်လိုပဲ ရေးတော့မှာပေါ့၊ ဒီစာ ရေးတဲ့ လူဟာ အင်္ဂလိပ် တစ်ယောက် ဖြစ်ရမယ်ဗျ၊ အေးလေ အင်စပက်တော် ဗိန်း ပြန်လာသည် အထိတော့ ကျုပ်တို့ စိတ် ရှည် ရှည် စောင့်ကြည့်ဦးမှပေါ့၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ဗျာ ကျုပ်တို့မှာ အားနေတုန်း အခုလို စဉ်းစားစရာ အမှု တွေ့လာတော့ အပျင်း ပြေသွားတာပေါ့’

အင်စပက်တော် ဗိန်း ပြန်မလာမီ ရှားလော့ဟုမ်း ရိုက်လိုက်သည့် ကြေးနန်း ပြန်လာလေ၏။ ရှားလော့ဟုမ်းသည် ကြေးနန်းကို ဖတ်ပြီးလျှင် မှတ်စု စာအုပ် ကြားထဲသို့ ညှပ်လိုက်ပြီး သိချင်စေဖြင့် မျှော်လင့် စောင့်စားနေသည့် ကျွန်ုပ် မျက်နှာကို တစ်ချက် လှမ်းကြည့်လိုက်လေ၏။ ထို့နောက် ရယ်၍ ကြေးနန်း စာရွက်ကို ကျွန်ုပ်ထံ ပစ်ပေးလိုက်လေ၏။

‘ကျုပ်တို့တော့ တကယ့် အထက်တန်းစား လောကကို ဝင်ရတော့မှာ ဗျို့’ ဟု ပြောလေ၏။

ကြေးနန်းမှာ လူ အမည်များနှင့် လိပ်စာများ ဖြစ်လေ၏။ လော့ဒ် ဟာရင်း ဗီ၊ သည်ဒင်ဂဲလ်။ ဆာ ရော့ ဖလော်လီယော့၊ အောက်ရှော့ တားဝါးစ်။ မစ္စတာ ဟိုင်းဟိုင်း၊ သမာဓိ မြို့ဝန်၊ ပါဒီပလေ့။ မစ္စတာ ဂျိမ်း ဘောကာ ဝီလျံ၊ ဖော်တန်အိုး ဟောလ်။ မစ္စတာ ဟင်ဒါဆင်၊ ဟိုင်းဂေဗဲ။ ဓမ္မဆရာ ဂျိုရှူးဝါး စတုန်း၊ နဲသား စလင်း။

‘ကျုပ်တို့ လိုက်ရမယ့် နာမည်ကို ကျဉ်းပစ်လိုက်တာဗျ၊ အင်စပက် တော် ဗိန်း ဆိုတဲ့ လူကလည်း လုပ်ပုံကိုင်ပုံ သေသပ်တော့ သူလည်း ကျုပ်တို့ လိုပဲ နယ်ကို ကျဉ်းပြီး လိုက်လိမ့်မယ် ထင်တယ်’

‘ကျွန်တော်ဖြင့် ဘာကိုမှ မရှင်းသေးဘူးဗျ’
‘ထမင်း စားနေတုန်းမှာ ဂါစီယာဆီကို ရောက်လာတဲ့ စာတိုကလေး ဟာ အချိန်း အချက် ပြုတဲ့ စာ သို့မဟုတ် တစ်ခုခုကို ညွှန်းတဲ့ စာ ဖြစ်တယ် ဆိုတာလောက်ကိုတော့ ကျုပ်တို့ သိခဲ့ပြီနော်၊ အကယ်၍ ဒီစာအတိုင်း ကျုပ်တို့ အဓိပ္ပာယ် ကောက်တာ မှန်ခဲ့ရင် ချိန်းထားတဲ့ နေရာကို ရောက်အောင် အလယ် လှေကားက တက်ခဲ့ရမယ်တဲ့၊ စကြာ အတိုင်း လျှောက်လာပြီး ခုနစ်ပေါက်မြောက် တံခါးကို ရှာရမယ်တဲ့၊ ဒီအတိုင်း ဆိုရင် အိမ်ကြီးဟာ တော်တော်ကြီးတဲ့ အိမ် ကြီး ဖြစ်ရမှာပေါ့ဗျာ၊ ပြီးတော့ သေသူ ဂါစီယာဟာ အဲဒီ အိမ်ဘက်ကို ခြေကျင် သွားတာကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် ဒီအိမ်ဟာ အောက်ရှော့နှင့် သိပ် မဝေးဘူး ဆို တာ သိနိုင်တယ်ဗျ၊ သေသူ ဂါစီယာဟာ အဲဒီ အိမ်ဘက်ကို ခြေကျင် လျှောက် သွားတာရယ်၊ ပြီးတော့ သူ အိမ်မှာ ရှိတယ် ဆိုတာကို အယ်လီဘိုင် ပြနိုင်ဖို့ နွယ်သာကီ ရိပ်သာကို နာရီပြန် တစ်ချက် အရောက် ပြန်နိုင်ဖို့ စီစဉ်ထားတာ ရယ်ကို ထောက်ရင် ဒီအိမ်ကြီးဟာ အောက်ရှော့နှင့် သိပ်ပြီး မဝေးနိုင်ဘူး၊ မိုင် အနည်းငယ်သာ ဝေးနိုင်တယ်၊ အောက်ရှော့နား တစ်ဝိုက်မှာ ဒီလောက်’

ကြီးတဲ့ အိမ်ကြီးမျိုး များများစားစား မရှိနိုင်လေတော့ ဒီလို အိမ်ကြီးတွေရဲ့ စာရင်းကို အဲကလက် လုပ်သလို အိမ်ပွဲစားတွေဆီကို ကြေးနန်း ရိုက်မေးလိုက် တယ်ဗျ။ ဟောဒီ ကြေးနန်းထဲမှာ ပါတဲ့ အိမ်ကြီးတွေဟာ အောက်ရှော့နား တစ်ဝိုက်က အိမ်ကြီးတွေရဲ့ စာရင်းပဲ။ ကျုပ်တို့ ကိုင်ထားတဲ့ ချည်ခင်ရဲ့ တစ်ဖက် အစဟာ အဲဒီ အိမ်ကြီးတွေထဲမှာ ရှိရမယ်'

လှပသည့် ဆာရေး နယ်မှ ရွာကလေး တစ်ရွာ ဖြစ်သည့် အက်ရှားရွာသို့ အင် စပက်တော် ဗိန်းနှင့် အတူ ကျွန်ုပ်တို့ ရောက်သွားသည့် အချိန်တွင် ညနေ ခြောက်နာရီ ထိုးခါနီးနေလေပြီ။

ရှားလော့ဟုမ်းနှင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် ညဝတ် အဝတ်အစားများကို အပြည့် အစုံ ယူလာခဲ့ကြလေရာ နွားရိုင်း တည်းခိုရိပ်သာတွင် အခန်း ရသည့် အစစ အရာရာ အဆင်ပြေလျက် ရှိပေ၏။ ထိုနောက် ကျွန်ုပ်တို့သည် အင်စပက်တော် ဗိန်း လိုက်ပါလျက် နွယ်သာကီ ရိပ်သာသို့ ထွက်လာခဲ့ကြလေ၏။ ထိုနေ့ညမှာ ချမ်းအေး၍ လမိုက်သော မတ်လ ညတစ်ည ဖြစ်လျက် စူးရှ အေးမြသော လေသည် တိုက်ခတ်လျက် ရှိကာ မိုးဖွဲကလေးများသည် ကျွန်ုပ်တို့ မျက်နှာကို လာရောက် ပက်ဖျန်းလျက် ရှိလေရာ ကျွန်ုပ်တို့ သွားနေသော ခရီးပန်းတိုင်၊ ကျွန်ုပ်တို့ သွားရောက် စုံစမ်းနေသော အမှု၊ ကျွန်ုပ်တို့ သွားရောက်နေသော လူသူ ပြတ်သည့် ကွင်းကြီးနှင့် အံ့ကိုက်လျက် ရှိပေ၏။

၂။ စန်ပီဒရို ကျားကြီး

ကျွန်ုပ်တို့သည် ချမ်းချမ်းနှင့် စကား တစ်ခွန်းမျှ မပြောမိကြဘဲ လျှောက်လာ ခဲ့ကြရာ မိုင် အနည်းငယ် လျှောက်မိလျှင် သစ်သား ဝင်းတံခါး မြင့်မြင့်ကြီး တစ်ခု တပ်ထားသည့် ခြံပေါက်ဝသို့ ရောက်သွားကြလေ၏။ လမ်းဘေး တစ်ဖက် တစ်ချက်တွင် မည်းမှောင်သော သစ်ချပင်ကြီးများ တန်းစီပေါက်နေသည့် လမ်း ကလေး အတိုင်း ဝင်လာခဲ့ကြသည်တွင် သင်ပုန်းကျောက်ရောင် မည်းမှောင်လျက် ရှိသော ကောင်းကင် နောက်ခံတွင် မည်းမှောင် တိတ်ဆိတ်လျက် ရှိသော အိမ် ကြီး တစ်လုံး ရှေ့သို့ ရောက်သွားကြလေ၏။ အိမ်ရှေ့ တံခါးမကြီး၏ လက်ဝဲ

ဘက်ရှိ ပြတင်းပေါက် တစ်ပေါက်မှ မီးရောင် မှိန်မှိန်ကလေး တစ်ခုသည် တံခါးကြားမှ အပြင်သို့ ဖြာထွက်လျက် ရှိလေ၏။

အင်စပက်တော် ဗိန်းက

‘ပုလိပ် တစ်ယောက်ကို အစောင့် ချထားတယ် ခင်ဗျ၊ ကျွန်တော် ပြတင်းပေါက်ကို ခေါက်လိုက်မယ်’

အင်စပက်တော် ဗိန်းသည် မြက်ခင်းကို ဖြတ်လျှောက်ကာ ပြတင်းပေါက်ဆီသို့ သွားပြီးလျှင် ပြတင်းပေါက် တံခါးကို ခေါက်လိုက်လေ၏။ အခန်းထဲရှိ မီးဖို တစ်ခု အနီးတွင် ထိုင်နေသည့် လူသည် ထိုင်ရာမှ ဖြုန်းခနဲ ထလိုက်သည်ကို မှုန်ဝါးနေသည့် မှန်ပြတင်းပေါက်မှ လှမ်းမြင်လိုက်ရပြီးနောက် အော်လိုက်သည့် အသံ တစ်သံကို ကြားလိုက်ရလေ၏။ ခဏ ကြာသည့် အခါတွင် မျက်နှာ ဖြူဖပ်ဖြူရော် ဖြစ်ကာ အသက်ကို မမှန်တမှန် ရှုနေသည့် ပုလိပ်သားသည် တံခါးကို လာဖွင့်ပေးလေ၏။ သူ့လက်သည် တုန်လျက် ရှိသဖြင့် လက်ထဲမှ ဖယောင်းတိုင်မှာလည်း ယိမ်းလျက် ရှိလေ၏။

‘ဘာဖြစ်တာလဲကွ ဝေါလတာရ’ ဟု အင်စပက်တော် ဗိန်းက ခပ်ငေါက်ငေါက် မေးလိုက်၏။

ပုလိပ်သားသည် မျက်နှာကို လက်ကိုင်ပဝါနှင့် သုတ်ကာ သက်ပြင်းကြီးကို ချလိုက်ရင်း

‘ဆရာတို့ လာလို့ တော်သေးတာပေါ့ ဆရာရယ်၊ တစ်ညနေလုံး စောင့်လိုက်ရတာ၊ လူ့ကို ဘယ်လို နေရမှန်းတောင် မသိဘူး’

‘ဘာ၊ ဘယ်နှယ် နေရမှန်း မသိရမှာလဲ’

‘ဆရာရယ်၊ အိမ်ကြီးက အဆက်လည်း ဝေး တိတ်လည်း တိတ်ဆိတ် မကြာခင်ကမှလည်း လူသေထားတဲ့ အိမ် ဆိုတော့ တစ်မျိုး ဖြစ်တာပေါ့၊ ဆရာတို့ ပြတင်းပေါက်ကို လာခေါက်တော့ တစ်ခါ ပြန်လာပြီလို့ အောက်မေ့လိုက်တာပေါ့’

‘ဟ ကောင်ရ၊ ဘာ တစ်ခါ လာရမှာလဲကွ’

‘တစ္ဆေ ဆရာရဲ့၊ တစ္ဆေ၊ ပြတင်းပေါက်က လာခြောက်တာ’

‘ပြတင်းပေါက်က ဘာမြင်ရလို့လဲ၊ ဘယ်အချိန်လောက်လဲ’

‘လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်နာရီလောက်က ခင်ဗျ၊ ညနေ မှောင်ရီဖျိုးဖျက်လေးမှာ၊ ကျွန်တော်က ကုလားထိုင်မှာ ထိုင်ပြီး စာဖတ်နေတယ် ခင်ဗျ၊ ဒီတုန်းမှာ စိတ်ထဲက ကြည့်ချင်လာတာနှင့် ပြတင်းပေါက်ကို လှမ်းကြည့်လိုက်တော့ ပြတင်း

ပေါက် မှန်တံခါးမှာ ကပ်ပြီး ကျွန်တော့်ကို ကြည့်နေတဲ့ မျက်နှာကြီး တစ်ခု ခင်ဗျာ၊ အမယ်လေး ကြောက်စရာ ကောင်းလိုက်တဲ့ မျက်နှာကြီး ခင်ဗျာ၊ ဒီ မျက်နှာကြီးကို အိပ်မက်ထဲမှာတောင် မက်နေလိမ့်ဦးမယ် ထင်တယ်’

‘ဖြစ်မှ ဖြစ်ရလေ ဝေါလတာရာ၊ ပုလိပ် လုပ်နေပြီး ဒီလောက် သွေး ကြောင်ရသလား’

‘ကျွန်တော်လည်း ဒီလောက် ကြောက်တတ်တဲ့လူ မဟုတ်ပါဘူး ဆရာ၊ ဒါပေမဲ့ ခုဟာကြီးကို မြင်လိုက်ရတာကတော့ တကယ့်ကို ကြောက်စရာကြီး ဆရာ၊ မျက်နှာကြီးက အဖြူလည်း မဟုတ် အမည်းလည်း မဟုတ် ပြာမဲ့မဲ့ ကြီး ဆရာ၊ နွားနို့ကို ရွံ့နှင့် ဖျော်ထားသလိုပဲ၊ ဘယ်လို အရောင်ကြီးမှန်း မသိ ဘူး၊ ပြီးတော့ မျက်နှာကြီးကလည်း အကြီးကြီး ဆရာ၊ စကောကြီးလောက် ရှိတယ်၊ မျက်လုံးကြီးတွေကလည်း နည်းတာကြီးတွေ မဟုတ်ဘူး၊ ပြူးပြူး ကြီးတွေ၊ ဒီအထဲမှာ သွားကြီးတွေကို ဖြဲလို့ ဆရာ၊ ကျွန်တော်ဖြင့် အဲဒါကြီးကို မြင်လိုက်ရတော့ လှုပ်လည်း မလှုပ်ရဲဘူး၊ အသက်လည်း မရှုရဲဘူး၊ ခဏ နေ တော့ ဖြုတ်ဆို ပျောက်သွားတယ် ဆရာ၊ ဒါနှင့် ကျွန်တော် အပြင် ထွက်ကြည့် တော့ ဘာမှ မတွေ့ရတော့ဘူး ဆရာ’

‘ဟေ့ကောင် ဝေါလတာ၊ မင်း လူကောင်းမို့လို့သာ အလုပ် မပြုတ်တာ နော်၊ နို့မဟုတ်ရင် မင်း ပြောတဲ့ စကားက အလုပ် ဖြုတ်ပစ်ဖို့ ကောင်းနေပြီ၊ ဂျူတီ ကျနေတဲ့ ပုလိပ် တစ်ယောက်ဟာ တစ္ဆေ မကလို့ သရဲကြီး လာ လာ ဒီလောက် မကြောက်ရဘူးကွ၊ အမှန်ကတော့ မင်း ဘာမှ မြင်ရမှာ မဟုတ်ဘူး၊ မင့်စိတ်က မင့်ဘာသာ ခြောက်နေတာ ဖြစ်မှာ’

ရှားလော့ဟုမ်းက အိတ်ဆောင် မှန်အိမ်ကလေးကို ခလုတ် ဖွင့်လိုက်ပြီး နောက် ‘ထားပါတော့ဗျာ၊ ဒါက ကြည့်လိုက်ရင် သိပါတယ်’ ဟု ဆိုကာ ရှား လော့ဟုမ်းသည် မြက်ခင်းကို သေချာစွာ ကြည့်ရှုလျက် ရှိလေ၏။

‘ဟုတ်တယ်ဗျို့၊ ခြေရာက အကြီးကြီးဗျ၊ နည်းတဲ့ ခြေရာကြီး မဟုတ် ဘူး၊ ဖိနပ် စီးရင် နံပါတ် ဆယ့်နှစ်လောက် စီးရမယ့် ခြေရာကြီး၊ ခြေရာကို ကြည့်ပြီး ပြောရရင်တော့ အလုံးအထည်ကလည်း နည်းမှာ မဟုတ်ဘူး’

‘နောက်တော့ ခြေရာက ဘယ်ရောက်သွားသလဲ’

‘ချုံကြားထဲ ဝင်သွားပြီး ပေတစ်ရာဘက်ကို ထွက်သွားတယ်’

အင်စပက်တော် ဗိန်းသည် လေးနက် တည်ငြိမ်သော မျက်နှာဖြင့်

‘ကဲ စုံထောက်ကြီးရေ၊ တစ္ဆေပဲ ဖြစ်ဖြစ် လူပဲ ဖြစ်ဖြစ် ခု မရှိတော့ဘူး၊

ဒီတော့ ကျွန်တော်တို့ ကြည့်စရာ ရှိတာကလေးကို ကြည့်လိုက်ကြဦးစို့ရဲ့၊ ကဲ မစွတာ ဟုမ်း၊ အိမ်ထဲကို အလျင် လှည့်ကြည့်ကြရအောင်’

ကျွန်ုပ်တို့သည် အိပ်ခန်းများနှင့် ဧည့်ခန်းထဲတွင် အနံ့အပြား ရှာဖွေ ကြည့်ရှုကြသော်လည်း ဘာကိုမျှ ထူးထူးခြားခြား မတွေ့ရချေ။ အိမ်ငှားသူ များသည် သူတို့နှင့် အတူ ပစ္စည်း များများစားစား ယူလာခဲ့ကြဟန် မတူချေ။ ကျွန်ုပ်တို့သည် စားပွဲ ကုလားထိုင်များမှ အစ အခြားသော အသေးအဖွဲကလေး များ အထိ ရှိသမျှကို သေချာစွာ ကြည့်ရှုကြလေ၏။ မတ်နှင့် ကုမ္ပဏီမှ ချုပ် လိုက်သည့် ကုတ်အင်္ကျီများကို တွေ့ရ၏။ မတ်နှင့် ကုမ္ပဏီ အပ်ချုပ်ဆိုင်သို့ ကြေးနန်း ရိုက်၍ စုံစမ်းသည့် အခါတွင် ထိုသူမှာ သူတို့ဆိုင်သို့ ချုပ်နေကျ ဖောက်သည် တစ်ဦး ဖြစ်သည် ဆိုခြင်းမှ အပ အခြား ဘာမှ မသိရချေ။ ထို့ပြင် ပစ္စည်း အတိုအစများ၊ စပိန် ဘာသာဖြင့် ရေးထားသည့် ဝတ္ထုစာအုပ် နှစ်အုပ် အပါအဝင် ဝတ္ထု စာအုပ် အချို့၊ ဆေးတံ အချို့၊ ရှေးခေတ်သုံး ခြောက် လုံးပြုူး တစ်လက်နှင့် ဂီတာ တစ်လက်ကို တွေ့ရလေ၏။

အင်စပက်တော် ဗိန်းက ဖယောင်းတိုင်ကို လက်မှ ကိုင်ရင်း တစ်ခန်းမှ တစ်ခန်းသို့ လျှောက်ပြလျက် ရှိရာ

‘ဒါတွေကတော့ သိပ် အကြောင်း မထူးလှပါဘူး ခင်ဗျ၊ မီးဖိုကိုသာ သေသေချာချာလေး ကြည့် ကြည့်စမ်းပါဦး မစွတာ ဟုမ်း’

မီးဖိုမှာ အိမ်နောက်ဖေးတွင် ရှိပြီး မည်းမှောင်၍ မျက်နှာကြက် အမြင့် ကြီး တပ်ထားသည့် အခန်း တစ်ခု ဖြစ်လျက် ထောင့်တစ်နေရာတွင် ပုံထား သော ကောက်ရိုး အချို့ကို တွေ့ရလေရာ ထိုနေရာမှာ ထမင်းချက် အိပ်သော နေရာ ဖြစ်သည်ဟု ယူဆရပေ၏။ စားပွဲပေါ်တွင် တို့လို့တန်းလန်း စားပြီး ပစ် ထားခဲ့သည့် ပန်းကန်များနှင့် စားကြွင်း စားကျန်များကို တွေ့ရလေ၏။

‘ဟောဒါကို ကြည့်စမ်း ခင်ဗျ၊ စုံထောက်ကြီး ဘယ်လို သဘောရသလဲ’ ဟု အင်စပက်တော် ဗိန်းက ပြောလေ၏။

အင်စပက်တော် ဗိန်းသည် မှန်တင်ခုံ အောက်တွင် ရှိသည့် အရာ တစ်ခု ကို ဖယောင်းတိုင်မီးဖြင့် ပြလေ၏။ ထိုအရာမှာ ရှုံ့တွ ညှိုးခြောက်လျက် ရှိသဖြင့် မည်သည့် အရာ ဖြစ်မှန်းကို ပြောရန် မလွယ်လှချေ။ သေသေချာချာ ကြည့်လိုက် သည့် အခါတွင်မူ မည်းနက်ကာ အရေတို့ ဖုံးအုပ်လျက် ရှိသဖြင့် လူခြောက် ရုပ်ကလေး တစ်ခုနှင့် တူလှပေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ထိုအရာကို ကပ္ပလီ လူခြောက် ကလေးဟု ထင်လိုက်မိသေးသော်လည်း သေသေချာချာ ကြည့်သည့် အခါတွင်

mgyoe.com

ထိုအရာမှာ လူခြောက်ရပ်ကလေး မဟုတ်ဘဲ တွန့်လိမ်နေသည့် မျောက်သေ
ကောင်ကလေး တစ်ကောင် ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရလေ၏။ နောက်ဆုံးတွင်မူ
ကျွန်ုပ်မှာ လူခြောက်လော မျောက်သေခြောက်လောဟု ခွဲခြား မရနိုင်တော့
ချေ။ ထိုလူခြောက်ကလေး၏ လည်ပင်းတွင် ကမာခွံ နှစ်ခု ချိတ်ဆွဲထားသည်
ကို တွေ့ရလေ၏။

ရှားလော့ဟုမ်းသည် ကျက်သရေ ကင်းမဲ့သည့် လူခြောက်ကလေးကို
ကြည့်ရင်း

‘အင်း၊ တော်တော်တော့ စိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်းတယ်ဗျို့၊ တော်တော်
ကို စိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်းတယ်၊ နောက်ထပ်ကော ဘာများ တွေ့ရသေးသလဲ’

အင်စပက်တော် ဗိန်းသည် မည်သို့မျှ မပြောဘဲ ကျွန်ုပ်တို့ကို မျက်နှာ
သစ်သည့် ကြွေခွက်ဆီသို့ ခေါ်သွားပြီးလျှင် ဖယောင်းတိုင် မြှောက်ပြလေ၏။
အဖြူရောင် ငှက်ကြီး တစ်ကောင်၏ ကိုယ်၊ ခြေနှင့် တောင်ပံများမှာ အမွှေးတွေ
မကျတ်သေးဘဲ အစိတ်စိတ် အမြွှာမြွှာ ဆုတ်ဖြိုထားသည်ကို တွေ့ရ၏။ ငှက်၏
ခန္ဓာကိုယ် အပိုင်းအစများ ခွက်ထဲတွင် ပွလျက် ရှိလေ၏။ ရှားလော့ဟုမ်းက
ပြတ်နေသည့် ခေါင်းပေါ်တွင် ရှိသည့် အမောက်ကို ပြလိုက်ပြီးလျှင်

‘ကြက်ဖဗျ၊ အဖြူရောင် ကြက်ဖ၊ စိတ်ဝင်စားစရာပဲဗျို့၊ အမှုကတော့
တော်တော် ထူးခြားတဲ့ အမှုပဲ’

သို့ရာတွင် အင်စပက်တော် ဗိန်းသည် ထိုမျှနှင့် ကျေနပ်ဟန် မတူသေး
ဘဲ ကျက်သရေ အမဲ့ဆုံး ဖြစ်သည့် သက်သေခံ ပစ္စည်းကို ထုတ်ပြပြန်လေ၏။
အင်စပက်တော် ဗိန်းသည် ကြွေခွက် အောက်မှ သွေးတွေ ထည့်ထားသည့်
သွပ်ပုံးကြီး တစ်ပုံးကို ဆွဲယူလိုက်ပြီး တစ်ဖန် မီးကျွမ်းနေသည့် အရိုးများ
ထည့်ထားသည့် ပန်းကန်ပြား တစ်ခုကို စားပွဲပေါ်မှ ယူပြပြန်လေ၏။

‘တစ်ခုခုကို သတ်ပြီး မီးရှို့ထားတာ ခင်ဗျ၊ ဒါတွေ အားလုံးကို ကျွန်
တော် မီးဖိုထဲက ကောက်ထားတာ၊ မနက်တုန်းက ဆရာဝန်ကို ခေါ်ပြတော့
လူရိုးတွေတော့ မဟုတ်ဘူးလို့ ပြောတာပဲ’

ရှားလော့ဟုမ်းက ချက်ချင်း ပြီးလိုက်လျက်

‘ဒီလို အရေးကြီးတဲ့ အမှုကို ကိုင်တွယ်နိုင်တဲ့ အတွက် အင်စပက်တော်
ကြီးကို ချီးကျူးလိုက်ပါတယ်ဗျာ၊ အင်း တော်ပါပေတယ်၊ ရတဲ့ အခွင့်အလမ်း
ကို သုံးပြီး ရနိုင်သလောက် သက်သေခံတွေကို ရှာထားပုံကဖြင့် တကယ် ချီး
ကျူးလောက်ပါပေတယ်’

အင်စပက်တော် ဗိန်း၏ မျက်လုံးများမှာ ကျေနပ်သဖြင့် အရောင် တလက် လက် ထွက်လျက် ရှိလေ၏။

‘ဟုတ်ပါတယ် စုံထောက်ကြီး၊ ကျွန်တော်တို့ တောမှာတော့ ကိုယ်စွမ်း ကိုယ်စ ရှိသလောက်လည်း သုံးစရာ အကြောင်း သိပ် မရှိပါဘူး ခင်ဗျာ၊ ဒီလို ကိုယ်စွမ်း ကိုယ်စ ထုတ်သုံးရတဲ့ အမှုမျိုး ပေါ်လာတယ် ဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ ရှိတဲ့ အခွင့်အရေး အကုန် အသုံးချပြီး ကြီးစားကြည့်တာပဲ၊ ဒီအရိုးတွေကို စုံ ထောက်ကြီး ဘယ်လို ထင်ပါသလဲ’

‘သိုးတစ်ကောင်ရဲ့ အရိုးတွေဗျ၊ သိုးမှ သိုးကလေး’

‘ဒါဖြင့် ကြက်ဖ အဖြူကကော’

‘ဆန်းတယ်ဗျာ၊ ဆန်းသမှ တော်တော်ကို ဆန်းတယ်၊ အံ့ဘနန်းလို့တောင် ပြောရလိမ့်မယ် ထင်တယ်’

‘ဟုတ်တယ် ခင်ဗျ၊ ဒီအိမ်မှာ နေသွားတဲ့ လူတွေက ဆန်းသလို ပစ္စည်း တွေကလည်း ခပ်ဆန်းဆန်းတွေ၊ လုပ်သွားပုံတွေကလည်း ခပ်ဆန်းဆန်းတွေ၊ ခု အဲဒီထဲက တစ်ယောက်ကတော့ဖြင့် သေသွားပြီ၊ ဒီတော့ သူတို့ အချင်း ချင်းကပဲ သူ့နောက်ကို လိုက်ပြီး သတ်သလား၊ သူတို့ သတ်ရိုး မှန်ရင်တော့ ဒီကောင်တွေကို ဖမ်းမိရမယ် ဆရာ၊ ခု ကျွန်တော်တို့ သဘောဆိပ်တွေ အားလုံး ကို အကြောင်း ကြားထားပြီးပြီ၊ သို့သော်လည်း ကျွန်တော့် ကိုယ်ပိုင် ထင်မြင် ချက်ကတော့ တစ်မျိုး စုံထောက်ကြီးရေ၊ တစ်မျိုး ခင်ဗျ’

‘ဒါဖြင့် လူသတ်မှုနှင့် ပတ်သက်လို့ ခင်ဗျားမှာ တွေးလုံး ရှိပြီးပြီ ပေါ့’

‘ကျွန်တော့် တွေးလုံး မှန် မမှန် စမ်းကြည့်မယ်လေ စုံထောက်ကြီး၊ ကျွန်တော့် အရည်အချင်းနှင့် ကျွန်တော် လုပ်နိုင်လိမ့်မယ် ထင်ပါရဲ့၊ စုံထောက် ကြီးကတော့ နာမည် ကျော်ပြီးသား ဆိုတော့ မထောင်းတာလှဘူးပေါ့၊ ကျွန် တော်ကတော့ ခုမှ နာမည်လေး တက်အောင် လုပ်ရတုန်းကိုး ခင်ဗျ၊ စုံထောက် ကြီးရဲ့ အကူအညီ မပါဘဲနှင့် ကျွန်တော် ဒီအမှုကို ရှင်းနိုင်တယ် ဆိုရင်တော့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဂုဏ်ယူရမှာပေါ့’

ရှားလော့ဟုမ်းက သူ့ စကားကို သဘောကျ၍ ရယ်လိုက်လေ၏။

‘ကဲ ကဲ အင်စပက်တော်ကြီး၊ ဒီလိုဆိုရင်တော့ ကြိုက်သလို လုပ်ပါ၊ ခင်ဗျားလည်း ခင်ဗျား နည်းနှင့် လုပ်၊ ကျုပ်လည်း ကျုပ် နည်းနှင့် လုပ်မှာပေါ့၊ ဟုတ်လား၊ ကျုပ်နည်းကို လိုက်ကြည့်ရင်တော့ ခင်ဗျား အဖို့ အကျိုး မယုတ်

mgyoe.com

ဘူး ထင်တာပဲဗျ။ ကျုပ် အဖို့ကတော့ ဒီအိမ်ထဲမှာ ကြည့်စရာ ကုန်သလောက် ရှိသွားပါပြီ။ တခြား နေရာမှာ သွားပြီး အသုံးချရဦးမယ်၊ ကဲ ဝတ်ဘိုင် ဗျို့ ကျွန်ုပ်မှ အပ အခြားလူများ မသိနိုင်သည့် သိမ်မွေ့ နူးညံ့သော လက္ခဏာ ချက်များကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် ရှားလော့ဟုမ်းမှာ အနံ့ နောက်သို့ လိုက်လျက် ရှိလေပြီဟု ကျွန်ုပ် သိလိုက်ပေ၏။ သာမန် အကြောင်း မသိသူများ အဖို့ ရှားလော့ဟုမ်း၏ အမူအရာမှာ ဘာမျှ ထူးခြားခြင်း မရှိသည့်တိုင် သူ၏ တောက်ပ လျက် ရှိသော မျက်လုံးများထဲတွင် တွေ့ရသည့် မျိုသိပ်ထားရသော စိတ်အား ထက်သန်မှုနှင့် သွက်လက် ဖျတ်လတ်လျက် ရှိသော ရှားလော့ဟုမ်း၏ အမူအရာ တို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့မှာ သားကောင်နှင့် တဖြည်းဖြည်း နီးလာနေပြီ ဖြစ်ကြောင်း ကို ကျွန်ုပ် သိလိုက်လေပြီ။ သူကလည်း သူ့ ထုံးစံ အတိုင်း စကား တစ်ခွန်းမျှ မပြောဘဲ ကျွန်ုပ်ကလည်း ကျွန်ုပ် ထုံးစံ အတိုင်း မေးခွန်း တစ်ခွန်းမျှ မေးမြန်း ခြင်း မပြုချေ။ ကျွန်ုပ် အဖို့ကား သူနှင့် အတူ လိုက်၍ သားကောင်ကို ဖမ်း နိုင်လျှင်၊ ထိုသို့ ဖမ်းရာတွင် ရှားလော့ဟုမ်းအား အနှောင့်အယှက် မဖြစ်စေဘဲ တတ်အားသမျှ အကူအညီ ပေးနိုင်လျှင် ကျေနပ်နေလေပြီ။ အချိန်တန်သည့် အခါတွင် ရှားလော့ဟုမ်းသည် ကျွန်ုပ်အား ရှင်းလင်းပြမည်ဟု ယုံကြည်ပြီး ဖြစ်ပေ၏။

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် ရှားလော့ဟုမ်း ရှင်းပြမည့် အချိန်ကိုသာ စောင့် ဆိုင်းလျက် ရှိသော်လည်း ယခုအချိန် အထိ တစ်စုံတစ်ရာ ပြောဆိုခြင်း မရှိ သေးသည့် အတွက် ကျွန်ုပ်မှာ စိတ်အကြီးအကျယ် ပျက်လျက် ရှိလေ၏။ ရက် တွေသာ တစ်ရက်ပြီး တစ်ရက် ကုန်လာခဲ့သော်လည်း ကျွန်ုပ်၏ မိတ်ဆွေကြီး ရှားလော့ဟုမ်းမှာ ထူးထူးခြားခြား ဘာမျှ မလုပ်သေးချေ။ တစ်နေ့ မနက်တွင် ရှားလော့ဟုမ်းသည် မြို့ထဲတွင် အချိန် ကုန်၍ ပြန်လာခဲ့ပြီးနောက် ထိုနေ့ တစ် မနက်လုံး ဗြိတိသျှ ပြတိုက်တွင် အချိန် ကုန်ခဲ့ကြောင်းဖြင့် ကျွန်ုပ်အား အမှတ် တမဲ့ ပြောဆိုခြင်း ပြုလေ၏။ ထိုရက် တစ်ရက်မှ အပ ကျန်ရက်များတွင်မူ ရှားလော့ဟုမ်းသည် တစ်ယောက်တည်း အကြာကြီး လမ်းလျှောက် ထွက်တတ် ခြင်း၊ အနီးအနားရှိ ရွာများမှ ရွာသူ ရွာသားများနှင့် စကား ပြောဆိုခြင်းဖြင့် အချိန်ကုန်လျက် ရှိလေ၏။

‘အိုင်ဆေး ဝပ်ဆင်၊ တောမှာ တစ်ပတ်လောက် လာနေကြတဲ့ အတွက် ခင်ဗျားတော့ အကျိုးရှိတန်သလောက် ရှိလိမ့်မယ်လို့ ထင်ပါရဲ့နော်၊ ခြံစည်းရိုး တွေမှာ ရွက်ငှက်ကလေးတွေ တက်လာတာ၊ ပန်းတွေ စပွင့်တာ မြင်ရတာ တယ်

mgyoe.com

ပြီး ကြည်နူးစရာ ကောင်းပေတာပဲဗျာ၊ ရုက္ခဗေဒ သင်ရိုး စာအုပ် တစ်အုပ်ရယ် တူရွင်းကလေး တစ်ချောင်းရယ် သံသေတ္တာကလေး တစ်လုံးရယ် ဆောင်လာ ပြီး တောထဲ လျှောက် သစ်ပင်တွေကို ကြည့်ရင် ဘယ်လောက် အရသာ ရှိ လိုက်မလဲ မသိဘူး’ ဟု ပြောလေ၏။

ရှားလော့ဟုမ်းသည် သူ ပြောသည့် အတိုင်းပင် တူရွင်း တစ်လက်ဖြင့် တောထဲသို့ တစ်နေ့ကုန် လျှောက်သွားကာ ညနေကျမှ ပြန်လာလေ၏။ သို့ရာ တွင် သူ တူးလာသည့် အပင်များမှာ ထူးထူးဆန်းဆန်း အပင် ဆို၍ တစ်ပင်မျှ မပါချေ။

တစ်ခါတစ်ရံတွင်လည်း ကျွန်ုပ်တို့သည် ရွာနီးချုပ်စပ်သို့ လျှောက် လည်ကြရင်း အင်စပက်တော် ဗိန်းနှင့် ဆုံမိတတ်ကြလေ၏။ ရှားလော့ဟုမ်း နှုတ်ဆက်သည့် အခါတွင် ဗိန်း၏ နီရဲ ပြည့်ဖောင်းသည့် မျက်နှာသည် ပြုံးပြုံး ပြုံးပြုံးဖြင့် ရှိ၍ မျက်လုံးများမှာလည်း တောက်ပ ပြောင်လက်လျက် ရှိလေ၏။ ဗိန်းသည် အမှုနှင့် ပတ်သက်၍ ကျွန်ုပ်တို့ကို တစ်စုံတစ်ရာ ပြောဆိုခြင်း မပြု သည့်တိုင် ကျွန်ုပ်တို့ အကဲခတ်၍ ရသလောက် ဆိုလျှင် အမှုနှင့် ပတ်သက်၍ အခြေအနေ ကောင်းနေသည်ဟု ယူဆရလေ၏။

သို့ရာတွင် နောက် ငါးရက်လောက် ကြာသည့် အခါတွင်မူ ကျွန်ုပ်မှာ အောက်ပါ ခေါင်းစဉ် သတင်းကို သတင်းစာများတွင် တွေ့လိုက်ရသည့် အတွက် အံ့အားသင့်လျက် ရှိလေ၏။

အောက်ရှော့ လူသတ်မှု ပေါ်ပြီ

လက်သည်ဟု ယူဆရသူကို ဖမ်းဆီးလိုက်ခြင်း

ကျွန်ုပ်က ခေါင်းစဉ်ကို ဖတ်ပြလိုက်သည့် အခါတွင် ရှားလော့ဟုမ်း သည် ပျားတုပ် ခံလိုက်ရသည့်နှယ် ကုလားထိုင်ပေါ်မှ ဆတ်ခနဲ ထခုန်လိုက် လေ၏။

‘ဗျာ၊ အင်စပက်တော် ဗိန်းက ဖမ်းလိုက်တာတဲ့လား’

‘ဟုတ်မှာပေါ့ဗျ’ ဟု ဆိုကာ ကျွန်ုပ်က အောက်ပါ သတင်းကို ဖတ်ပြ လိုက်လေ၏။

အောက်ရှော့ လူသတ်မှုနှင့် ပတ်သက်၍ တရားခံကို ဖမ်းဆီး ရမိလိုက်သည့် အတွက် အက်ရှားနှင့် အနီးတစ်ဝိုက် ရွာများတွင် ယမန် နေ့ ညနေက အတော် လှုပ်လှုပ်ရွရွ ဖြစ်သွားကြ၏။ နွယ်သာကီ ရိပ်သာ နေ့ စပိန်လူမျိုး မစ္စတာ ဂါစီယာမှာ အောက်ရှော့ ကွင်းစပ်တွင် အသတ်

ခံခဲ့ရပြီး ၎င်း၏ ရုပ်ဆင်း ပျက်နေသော အလောင်းကို အောက်ရှော့ ကွင်းစပ်တွင် တွေ့ရှိခဲ့သည့် အကြောင်းကို ကျွန်ုပ်တို့ အကျယ်တဝင့် ဖော်ပြခဲ့ပြီး ဖြစ်၏။ လူသတ်မှုတွင် ပါဝင်နေသည်ဟု ယူဆရသည့် မစ္စတာ ဂါစီယာ၏ တပည့်နှင့် ထမင်းချက်တို့မှာလည်း ထိုနေ့ ညတွင်း ချင်းပင် ပျောက်သွားကြောင်းကို ကျွန်ုပ်တို့ သတင်းစာဖတ် ပရိသတ် များ မှတ်မိကြဦးမည် ဖြစ်၏။ မစ္စတာ ဂါစီယာ အသတ် ခံရခြင်းမှာ အိမ်ထဲရှိ အဖိုးတန် ပစ္စည်းများကို လုယက် ယူငင်ရန် သတ်ဖြတ်ခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ယူဆရသော်လည်း ထိုသို့သော အထောက်အထားများကို ယခုတိုင် ရှာဖွေ မတွေ့ရသေးဘဲ ဖြစ်နေ၏။ ထို့ကြောင့် အမှုကို လိုက် လံ စုံစမ်းနေသော အင်စပက်တော် ဗိန်းသည် အမှု ပေါ်ရေး အတွက် တရားခံများ ထွက်ပြေး တိမ်းရှောင်နိုင်သည့် နေရာများကို ကြိုးပမ်း စုံစမ်းခဲ့၏။ တရားခံများမှာ ဝေးဝေးသို့ မပြေးဘဲ ကြိုတင် စီစဉ်ထားသည့် နေရာ တစ်ခုတွင် ပုန်းအောင်းလျက် ရှိသည်ဟု ယူဆထားသည့် အလျောက် အင်စပက်တော် ဗိန်းသည် လူဆိုးတို့ ပုန်းအောင်းသည့် နေရာကို ရှာဖွေ ဖော်ထုတ်ရန် အထူး ကြိုးပမ်းခဲ့သည်ဟု သိရ၏။ ယခုကဲ့သို့ စုံစမ်းနိုင်ခဲ့ခြင်းမှာ သေသူ ဂါစီယာ၏ ထမင်းချက်ကို ဈေး သည်များက အနီး တစ်ဝိုက်တွင် ဖြတ်သန်း သွားလာရင်း တစ်ကြိမ် နှစ်ကြိမ် မြင်ခဲ့ဖူးသည့် အတွက် ထိုထမင်းချက်ကို ခြေရာ ခံခဲ့ရာမှ တရားခံများကို ဖမ်းဆီးရမိခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်ဟု သိရ၏။ သေသူ ဂါစီယာ၏ ထမင်းချက်မှာ အရပ် ဆိုးပြီး ကိုယ်လုံး ကိုယ်ပေါက် အလွန် ထွားကျိုင်းသူ တစ်ယောက် ဖြစ်၍ အသား ဝါဝါ၊ နှုတ်ခမ်း ထူထူ၊ နှာခေါင်း ကြီးကြီးဖြင့် ကပ္ပလီ နွယ်ဖွား တစ်ယောက်နှင့် တူ သည်ဟု သိရ၏။ ဖြစ်ပုံမှာ ဂါစီယာ၏ ထမင်းချက်သည် လူသတ်မှု ဖြစ်ပွားသည့် နွယ်သာကီ ရိပ်သာသို့ တစ်ခေါက် ပြန်လာသည်တွင် အစောင့်ကျ ပုလိပ်သား ဝေါလတာက မြင်လိုက်သဖြင့် ထွက်၍ လိုက် သေးသော်လည်း မျက်ခြည် ပြတ်သွားခဲ့သည် ဆို၏။ ထမင်းချက်သည် အကြောင်းကိစ္စ ရှိ၍ ပြန်လာခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ယူဆသည့် အတွက် နောက်တစ်ခေါက် ပြန်လာဦးမည်ဟု တွက်သည့် အလျောက် အင် စပက်တော် ဗိန်းသည် အိမ်ကို အစောင့် မထားတော့ဘဲ အနီး တစ်ဝိုက် မှ လူစု ခွဲ၍ စောင့်ဆိုင်းကြသည်တွင် ထင်သည့်အတိုင်း ထမင်းချက်မှာ

မနေ့ညက နွယ်သာကီ ရိပ်သာသို့ ပြန် အဝင်တွင် ဖမ်းဆီး ရမိခြင်း
ဖြစ်သည်ဟု သိရ၏။ ထိုသို့ ဖမ်းဆီးရာတွင် ထမင်းချက်က ပါးစပ်ဖြင့်
ကိုက်သဖြင့် ပုလိပ်သား ဒေါင်းနင်းမှာ အကြီးအကျယ် ဒဏ်ရာ ရသွား
သည်ဟု သိရ၏။ တရားခံကို ရမန် ယူ၍ ချုပ်ထားရာ ရုံးတော်သို့
တင်သည့် အခါတွင် စိတ်ဝင်စားဖွယ် အမှု လုံးဝ ပေါ်လာတော့မည်
ဖြစ်ကြောင်းဖြင့် စုံစမ်း သိရှိရ၏။

ရှားလော့ဟုမ်းက ဦးထုပ်ကို ကောက်၍ ဆောင်းလိုက်ပြီးလျှင်

‘မဖြစ်သေးဘူးဗျို့၊ အင်စပက်တော် ဗိန်းကိုတော့ သွားတွေဦးမှ ဖြစ်
မယ်၊ မလွန်ခင် မိအောင် အုပ်ထားမှ ဖြစ်မယ်’ ဟု ဆိုကာ ကျွန်ုပ်တို့သည်
ရွာထဲသို့ ထွက်ခဲ့ကြသည်တွင် မျှော်လင့်သည့် အတိုင်း အပြင်သို့ ထွက်ရန်
ပြင်ဆင်နေသော ဗိန်းကို တွေ့ရလေ၏။

ဗိန်းသည် ကျွန်ုပ်တို့ကို မြင်လျှင် သတင်းစာကို ထောင်ပြလိုက်ကာ

‘စုံထောက်ကြီး သတင်းစာကို ဖတ်ပြီးပလား’

‘ဟုတ်တယ်ဗျ၊ ဖတ်ပြီးပြီ၊ ခင်ဗျားကို မိတ်ဆွေ တစ်ယောက် အနေနှင့်
တစ်ခုတော့ သတိပေးချင်တယ်ဗျာ၊ ဘယ်လိုမှတော့ မအောက်မေ့စေချင်ဘူး’

‘ဘာ သတိပေးမှာလဲ မစ္စတာ ဟုမ်း’

‘ဒီအမှုကို ကျုပ် ဉာဏ်မိသလောက် စဉ်းစားပြီးပြီ၊ ခု ခင်ဗျား ရေလိုက်
လွဲနေတယ်လို့ ထင်တယ်၊ မခိုင်လုံသေးရင်တော့ သိပ် အလွန်အကျွံတွေ မဖြစ်
စေချင်သေးဘူး’

‘ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ခင်ဗျာ၊ ဆိုပါဦး’

‘ကျုပ်က ခင်ဗျား အကျိုးကို မျှော်ပြီး ပြောတာပါ’

အင်စပက်တော် ဗိန်း၏ မျက်ပေါက် ကျဉ်းကျဉ်းကလေးတွင် မျက်စိ
တစ်ဖက် မှိတ်ပြလိုက်သည့် အမှုအရာ ပေါ်လာသည်ဟု ကျွန်ုပ် ထင်လိုက်မိ၏။

‘ကိုယ့်နည်းနှင့်ကိုယ် လုပ်ကြဖို့ ကျွန်တော်တို့ သဘော တူခဲ့ပြီးပြီလေ
မစ္စတာ ဟုမ်း၊ ခု ကျွန်တော်က ကျွန်တော့်နည်းနှင့် ကျွန်တော် လုပ်နေတာပဲ’

‘ဒီလိုဆိုရင်လည်း ကောင်းပါလေ ခင်ဗျာ၊ နောက်တော့သာ ကျုပ်ကို
အဆိုး မဆိုပါနှင့်လေ’

‘ဘာဆိုစရာ ရှိလဲ ခင်ဗျာ၊ စုံထောက်ကြီးက စေတနာနှင့် ပြောတယ်
ဆိုတာ ကျွန်တော် လက်ခံပါတယ်၊ သို့သော်လည်း စုံထောက်ကြီးနှင့် ကျွန်တော်
တို့က စနစ်ချင်း မတူဘူး ခင်ဗျ၊ စုံထောက်ကြီးမှာ ကိုယ့်နည်းနှင့် ကိုယ် ရှိပြီး

mgyoe.com

သား ဖြစ်လေတော့ ကျွန်တော့်မှာလည်း ကျွန်တော့် နည်းကလေးနှင့် ကျွန်တော် ရှိပါရစေဗျာ'

'ကဲ တော်ပါပြီဗျာ၊ ဒီအကြောင်းကို ရပ်တန်းက ရပ်လိုက်ကြပါစို့'

'စုံထောက်ကြီးက ကျွန်တော့် သတင်းကောင်း ဆိုရင် အမြဲ ကြိုဆိုတတ် သူပါ။ ဒီကောင်က တော်တော် ရိုင်းစိုင်း ကြမ်းတမ်းတဲ့ ကောင် ခင်ဗျာ။ အား ကလည်း သန်၊ ဒီအထဲမှာ ကြမ်းကြုတ် ရက်စက်ပုံကလည်း မပြောနှင့်တော့၊ ကျွန်တော်တို့ ဒီကောင်ကို ဖမ်းတော့ ပုလိပ်သား ဒေါင်းနင်းရဲ့ လက်မကို ကိုက် ထားလိုက်တာ ခင်ဗျာ၊ ပြတ်တော့မလို့ တဲတဲကလေးပဲ ကျွန်တော့တယ်၊ မနည်း ကြီး ဆွဲယူရတယ်၊ အင်္ဂလိပ် စကားကလည်း တစ်လုံးမှ မတတ်တော့ ဘာမှ မေးလို့ မရဘူး ခင်ဗျာ၊ မေးလိုက်ရင် သွားကြီး ဖြဲပြီး မာန်ဖီနေတာပဲ'

'ဒါဖြင့် ဂါစီယာကို သတ်တယ်လို့ ခင်ဗျားမှာ သက်သေ အထောက် အထား အခိုင်အလုံ ရှိနေပြီပေါ့'

'ကျွန်တော် ဒီလို မပြောသေးပါဘူး ခင်ဗျာ၊ ဒီလို မပြောရသေးပါဘူး၊ ကျွန်တော်တို့ဟာ ကိုယ့်နည်းနှင့် ကိုယ် လုပ်နေကြတာပါ။ စုံထောက်ကြီးက လည်း စုံထောက်ကြီး နည်းနှင့် လုပ်၊ ကျွန်တော်ကလည်း ကျွန်တော့် နည်းနှင့် လုပ်မှာပါ။ ကျွန်တော်တို့ချင်း သဘောတူညီချက် ရထားကြပြီပဲ'

ကျွန်ုပ်တို့ နှစ်ယောက် ဆက်၍ လျှောက်လာခဲ့ကြသည့် အခါတွင် ရှား လော့ဟုမ်းသည် ပခုံးကို တွန့်ပြလိုက်လေ၏။

'ဒီလူကို ကျုပ် နားမလည်ဘူးဗျာ၊ လူကတော့ ချောက်ပေါက်ကို တည့် တည့်ကြီး တိုးတော့မှာဗျာ။ အေးလေ သူက သူ့နည်းနှင့် သူ လုပ်မယ် ဆိုတော့ လည်း သူ့နည်းက ဘာတွေ ထွက်လာမလဲ ဆိုတာ စောင့်ကြည့်ရတော့မှာပေါ့၊ သို့သော်လည်း အင်စပက်တော် ဗိန်းကို ကျုပ် လုံးလုံး နားမလည်နိုင်တာ တစ် ချက် ရှိနေတယ်'

နားရိုင်း တည်းခိုရိပ်သာသို့ ကျွန်ုပ်တို့ ပြန်ရောက်လာသည့် အခါ ရှား လော့ဟုမ်းက

'ကဲ အိုင်ဆေး၊ ဒီမှာ ထိုင်စမ်းဗျာ၊ ဒီနေ့ညမှာ ခင်ဗျား အကူအညီကို လိုမှာ ဆိုတော့ ခင်ဗျားကို အခြေအနေကလေး နည်းနည်း ရှင်းပြချင်တယ်၊ ကျုပ် နားလည်သလောက် အမှု ဖြစ်ပွားလာပုံကလေးကို ပြောမယ်၊ အမှုက ရုတ်တရက် ကြည့်လိုက်ရင်တော့ တော်တော် ရှင်းတယ်လို့ ထင်ရပေမဲ့ တရားခံ ကို ဖမ်းဖို့ ကိစ္စမှာ အခက်အခဲကလေးတွေ တွေ့နေရတယ်ဗျာ၊ တရားခံကို ဖမ်း

mgyoe.com

နိုင်ဖို့ ကိစ္စမှာ ကျုပ်တို့ အဖို့ အလှမ်း ကွာနေတာ ကလေးတွေ ရှိတယ်။ ခု ကျုပ်တို့ အလုပ်က အဲဒီ အလှမ်း ကွာနေတာကို စေ့သွားအောင် လုပ်ဖို့ပဲ။

‘ဂါစီယာ အသတ်ခံရမယ့်နေ့ ည ထမင်းစားတုန်းက ရောက်လာတဲ့ စာ ကိစ္စကလေးက နေပြီ။ စ ပြောမယ်။ ဂါစီယာ အသတ်ခံရတဲ့ ကိစ္စမှာ သူ့ တပည့်တွေ ပါနေတယ် ဆိုတဲ့ ဗိန်းရဲ့ ထင်မြင်ချက်ကို အသာ ထားလိုက်ပေါ့ ဗျာ။ အမှုမှာ အရေးကြီးတဲ့ အချက်က ဘယ် အချက်လဲ ဆိုတော့ သူ့ကိုယ်သူ အယ်လီဘိုင် ပြဖို့ အတွက် အိမ်ကို အဲကလက် မလာ လာအောင် ခေါ်တဲ့ လူဟာ သေသူ ဂါစီယာ ကိုယ်တိုင် ဖြစ်တယ် ဆိုတဲ့ အချက်ဗျာ။ ဒီအချက်ဟာ တော်တော် အရေးကြီးတယ်။ ဒီအချက်ကို ကျုပ်တို့ သက်သေပြနိုင်ရင် ကျန် တာတွေ အားလုံး ရှင်းသွားမှာပဲ။ ပြီးတော့ အဲဒီညက အကြံအစည် ရှိတဲ့ လူ ဟာ တခြားလူ မဟုတ်ဘူးဗျာ။ သေသူ ဂါစီယာ ဖြစ်တယ်။ အကြံအစည်မှ သာ မန် အကြံအစည် မဟုတ်ဘူး။ ရာဇဝတ်မှု ကျူးလွန်ဖို့ အကြံအစည် ဖြစ်တယ်။ ဒီလို ကြံစည်နေရင်းက ဂါစီယာဟာ အသတ်ခံသွားရခြင်း ဖြစ်တယ်။ ဘာဖြစ် လို့ ရာဇဝတ်မှု ကျူးလွန်တဲ့ အကြံအစည်လို့ ပြောရသလဲ ဆိုရင် ဂါစီယာဟာ အဲဒီညက အဲကလက်ကို ခေါ်ထားပြီး သူဟာ အဲကလက်နှင့် အတူ ရှိတယ် ဆိုတာကို ထင်ရှားအောင် လုပ်ချင်လို့ဗျာ။ ဒါကြောင့် ရာဇဝတ်မှု ကျူးလွန်တဲ့ အကြံအစည် ရှိတဲ့ လူများသာလျှင် အယ်လီဘိုင် ပြလေ့ ရှိတယ်။ ကောင်းပြီ။ ဒါဖြင့်ရင် ဂါစီယာကို ဘယ်သူ သတ်သလဲ။ သူ သွားပြီး ရာဇဝတ်မှု ကျူးလွန် ခြင်း ခံရမယ့် သူက သတ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်တယ်ဗျာ။ ဒီအထိတော့ ကျုပ်တို့ တွေး လုံးဟာ ဘာမှ မမှားသေးဘူး။ အားလုံး အဆင်ချောနေတယ်။

‘နောက်တစ်ချက် စဉ်းစားဖို့ကတော့ ဂါစီယာရဲ့ တပည့်တွေ ပျောက် သွားတဲ့ ကိစ္စပဲ။ ဘာရယ်လို့ မပြောနိုင်သေးတဲ့ ရာဇဝတ်မှုထဲမှာ ဒီကောင်တွေ အားလုံးဟာ ကြံဖော်ကြံဖက်တွေ ဖြစ်တယ်ဗျာ။ သူတို့ အကြံအစည်က အဲဒီ ရာဇဝတ်မှုကို ကျူးလွန်ပြီးလို့ ရှိရင် ဂါစီယာ ပြန်လာမယ်။ သူတို့ ကျူးလွန် တယ်လို့ သင်္ကာမကင်း ဖြစ်ရင် အဲဒီ အချိန်တုန်းက သူတို့ဟာ အဲကလက်နှင့် အတူ ရှိနေတယ် ဆိုတာကို သက်သေပြမယ်။ ဒီလို ပြနိုင်ရင် သူတို့ အဖို့ အား လုံး အဆင်ပြေနေတယ်။ သို့သော်လည်း သူတို့ ကျူးလွန်မယ့် ရာဇဝတ်မှုဟာ တော်တော် အန္တရာယ် ကြီးတဲ့ အမှု ဖြစ်တယ်။ သတ်မှတ်ထားတဲ့ အချိန်မှာ ဂါစီယာ ပြန်မရောက်လာခဲ့လို့ ရှိရင် ဂါစီယာရဲ့ အသက်ဟာ စိုးရိမ်ရတယ် ဆိုတာကို သူတို့ အားလုံး သိထားကြတယ်။ ဒါကြောင့် ဒီလို ကိစ္စမျိုး ပေါ်လာရင်

mgyoe.com

သူ့တပည့် နှစ်ယောက်ဟာ တစ်နေရာမှာ သွားပုန်းဖို့ ကြိုတင် စီစဉ်ထားခဲ့ကြတယ်။ အဲဒီမှာ ပုန်းနေကြပြီး ဥပဒေကို ရှောင်နေကြမယ်၊ ပြီးတော့မှ သူတို့ ကိစ္စကို ဆက်လုပ်ဖို့ စီစဉ်ထားခဲ့ကြတယ်။ အချက်အလက်တွေကို ကြည့်ရင် ဒီအတိုင်း အဓိပ္ပာယ် ပေါ်နေတယ်။ ဘယ်နှယ်လဲ ဆရာကြီး၊ မဟုတ်ဘူးလား။’

ထိုအခါတွင်ကား ရှုပ်ထွေးလျက် ရှိသော အရှုပ်အထွေးကြီးသည် ကျွန်ုပ် မျက်စိရှေ့တွင် ရှင်းလင်းသွားခဲ့လေပြီ။ ယခင် အခါများကကဲ့သို့ပင် ထိုအခါ၌ လည်း ကျွန်ုပ်သည် အဘယ့်ကြောင့် စောစောစီးစီး သဘော မပေါက်ရလေ သနည်းဟု ကျွန်ုပ်ကိုယ်ကို ကျွန်ုပ် အပြစ်တင်မိရလေ၏။

‘နို့ နေစမ်းပါဦး၊ အစေခံ တစ်ယောက်က ဘာဖြစ်လို့ ပြန်လာတာလဲ’

‘ကြည့်ရတာကတော့ ကသောကမျော ထွက်ပြေးတုန်းမှာ တော်တော် အရေးကြီးတဲ့ ပစ္စည်း တစ်ခု၊ သူတို့နှင့် ခွဲလို့ မရတဲ့ ပစ္စည်း တစ်ခု ကျန်နေရစ်ခဲ့တာနှင့် တူတာပဲဗျ။ ဒီကောင် ဒီလောက် လာ လာပြီး ချောင်းနေတာဟာ ဒါကြောင့်ပဲ ဖြစ်ရမှာပေါ့၊ မဟုတ်ဘူးလား’

‘ဒါဖြင့် ခင်ဗျား နောက် ဘယ်လို ခြေလှမ်း လှမ်းမယ်လို့များ စိတ်ကူးထားသလဲ’

‘နောက်တစ်ဆင့်ကတော့ ထမင်း စားနေတုန်းမှာ ဂါစီယာ ရတယ်ဆိုတဲ့ စာကို စုံစမ်းရမယ်ဗျ။ စာ အလိုကို ထောက်ရင်တော့ တစ်ဖက်မှာ သူတို့ ကြံရာပါ တစ်ယောက် ရှိလိမ့်ဦးမယ်။ ဒီတော့ အဲဒီ ကြံရာပါဟာ ဘယ်မှာလဲ၊ ဘယ်သူလဲ၊ ဒီကြံရာပါဟာ ဒီနားတစ်ဝိုက်က အိမ် ခပ်ကြီးကြီး တစ်ဆောင်ထဲမှာ ရှိရမယ်လို့ ခင်ဗျားကို ကျုပ် ပြောခဲ့ဖူးပြီ။ ဒီနေရာ တစ်ဝိုက်မှာ အိမ်ကြီးကြီးရယ်လို့ သိပ် မရှိပါဘူးဗျ။ ရွာကို ရောက်စတုန်းက ကျုပ် လမ်းလျှောက် ထွက်နေတာ သစ်ပင်တွေကို လိုက်လိုက် ကြည့်နေတာဟာ ဒီနားကစ်ဝိုက်က အိမ်ကြီးတွေနှင့် အဲဒီ အိမ်ကြီးတွေမှာ နေတဲ့ လူတွေ အကြောင်းကို သိချင်လို့ ကင်းထောက် ထွက်နေတာ၊ အဲ ကျုပ် မျက်စိကျတဲ့ အိမ် တစ်လုံးကိုတော့ တွေ့ခဲ့ပြီဗျ။ အဲဒီ အိမ်ကြီးက အောက်ရှေ့ကွင်းရဲ့ တစ်ဖက်မှာ၊ ဂါစီယာ သေတဲ့ နေရာနှင့် ဆိုရင် မိုင်ဝက်လောက် ဝေးတယ်။ ဂျက်ကိုဗင် ခေတ်က ဆောက်ထားခဲ့တဲ့ နှစ်ဆောင်ပြိုင် ရှေးအိမ်ကြီးရယ်၊ တခြား အိမ်ကြီးတွေကတော့ သူတို့ဘာသာ သူတို့ အေးအေးဆေးဆေး နေကြတဲ့ လူကောင်းတွေရဲ့ အိမ်တွေချည်းပဲ။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီ နှစ်ဆောင်ပြိုင် အိမ်ကြီးမှာ နေတဲ့ မစ္စတာ ဟင်ဒါဆင် ဆိုတဲ့ လူကတော့ ခပ်ဆန်းဆန်းရယ်ဗျ။ လူက ခပ်ဆန်းဆန်း ဆိုတော့

လုပ်တာ ကိုင်တာတွေကလည်း ခပ်ဆန်းဆန်းပဲ ဖြစ်လိမ့်မယ်လို့ ကျုပ် ထင် တယ်။ ဒါကြောင့် သူ့အိမ်နှင့် သူ့အိမ်သားတွေ အားလုံးကို ကျုပ် သတိထားပြီး စောင့်ကြည့်ခဲ့တယ်။

‘အဲဒီ အိမ်မှာ နေတဲ့ လူတွေကတော့ အကုန် ခပ်ဆန်းဆန်းချည်းပဲ ဗျို့။ အဲ မစ္စတာ ဟင်ဒါဆင်ကတော့ အဆန်းဆုံးပဗျာ။ ကိစ္စ တစ်ခုကို ယိုးမယ် ဖွဲ့ပြီး သူ့ အိမ်ကြီးထဲကို ရောက်ခဲ့ပြီးပြီဗျ။ သူနှင့်လည်း တွေ့ခဲ့ပြီးပြီ။ လူက လူပါးကြီးဗျို့။ ကျုပ်ကို ကြည့်လိုက်ရုံနှင့် ကျုပ်လာတဲ့ ကိစ္စကို ရိပ်မိပုံပဲ။ လူက အသက် ငါးဆယ်လောက် ရှိပြီ။ သန်သန်မာမာ ဖျတ်ဖျတ်လတ်လတ်ပဲ။ ဆံပင် တွေကလည်း သံရောင်လို ဖြူလို့ဗျ။ မျက်ခုံးမွေးကြီးတွေလည်း ကောင်းပါဘိ သနှင့်။ မည်းနက်နေတာပဲ။ မျက်နှာထား တင်းသလောက် စိတ်ကလည်း တော် တော် ကြီးပုံပဲ။ လူက ကြောက်စရာ ကောင်းတဲ့ အပြင် ဩဇာလည်း တော်တော် ပေးတတ်ပုံ ကျတယ်ဗျ။ ကျုပ် အထင်တော့ ဒီလူဟာ နိုင်ငံခြားသားရင်လည်း ဖြစ်ရမယ်။ ဒါမှမဟုတ်ရင်လည်း အပူပိုင်း ဇုန်မှာ အတော်ကြာကြာ နေခဲ့ဖူးသူ ဖြစ်ရမယ်။ သူ့ အသားက ဝါပြီး အဆီခန်းနေတဲ့ ပုံဗျ။ မာတောင့်နေလိုက်တာ ကလည်း ကျာပွတ်ကြီး တစ်ချောင်း ကျနေတာပဲ။ သူ ငှားထားတဲ့ စာရေး လူး ကတ် ဆိုတဲ့ လူကတော့ နိုင်ငံခြားသား ဖြစ်မှန်း သိပ် သိသာတယ်။ အသားက ချောကလက်ရောင်နှင့်၊ ကြည့်လိုက်ရင်တော့ မခုပ်တတ်တဲ့ ကြောင်ကလေး တစ်ကောင်လိုပဲ။ ကုပ်ကုပ်ကလေးရယ်။ စကားပြောကလည်း ချိုပါဘိသနှင့်။ ဒီတော့ ကျုပ် လိုက်စုံစမ်းလိုက်တာ ဒီနားတစ်ဝိုက်မှာ နိုင်ငံခြားသား နှစ်စုံကို သွားတွေ့ရပြီဗျ။ တစ်သိုက်က နွယ်သာကီ ရိပ်သာက ဂါစီယာတို့ လူသိုက်။ နောက်တစ်သိုက်က နှစ်ဆောင်ပြိုင် အိမ်ကြီးက ဟင်ဒါဆင်တို့ လူသိုက်။ ဒီတော့ စောစောက အလှမ်း ကွာနေတာဟာ တဖြည်းဖြည်းတော့ စေ့လာပြီလို့ အောက် မေ့ရတာပဲ။

‘နှစ်ဆောင်ပြိုင် အိမ်ကြီးမှာ ဟင်ဒါဆင်နှင့် လူးကတ်ဟာ အခရာပဲဗျ။ သို့သော်လည်း ကျုပ်တို့ ကိစ္စ အတွက် တခြား တစ်ယောက် ရှိသေးတယ်။ သူ ကတော့ ခု ကျုပ်တို့ဆီမှာ ဟိုနှစ်ယောက်ထက်တောင် ပိုပြီး အရေးကြီးလိမ့်ဦး မယ် ထင်တယ်။ ဟင်ဒါဆင်မှာ ကလေး နှစ်ယောက် ရှိတယ်ဗျ။ ဆယ့်တစ်နှစ် အရွယ် သမီး တစ်ယောက်နှင့် ဆယ့်သုံးနှစ်ရွယ် သမီး တစ်ယောက်။ သူတို့ကို စာသင်ပေးတဲ့ ကလေးထိန်း ဆရာမက မစ္စ ဘားနက် ဆိုတဲ့ အင်္ဂလိပ် အမျိုး သမီး တစ်ယောက်ဗျ။ အသက်ကတော့ လေးဆယ် တစ်ဝိုက်လောက် ရှိပြီ။ ပြီး

တော့ လူယုံတော် ယောက်ျား အိမ်စေ တစ်ယောက်လည်း ရှိသေးတယ်။ အဲဒါ တွေကတော့ ဟင်ဒါဆင် အိမ်သားတွေရဲ့ အကြောင်းပဲ။ သူတို့ အားလုံးကို မိသားစုတွေလို ထားပြီး ခရီးသွားလည်း အတူတူပျ။ ဟင်ဒါဆင် ဆိုတဲ့ လူကြီး ကလည်း တော်တော် ခရီးသွားတဲ့ လူကြီးပျို့။ အမြဲ ခရီး သွားနေတာပဲ။ မနှစ်က တစ်နှစ်လုံး ခရီး သွားနေတာ နှစ်ဆောင်ပြိုင် အိမ်ကြီးကို ပြန်ရောက်တာတောင် မကြာသေးဘူးတဲ့။ ပိုက်ဆံကလည်း အလွန် ရှိတယ် ဆိုကိုးပျ။ သူ့အိမ်မှာ သူ လိုချင်ပြီ ဆိုရင် ဘာမဆို အကုန် ရအောင် စီစဉ်ထားသတဲ့။ ပြီးတော့လည်း အိမ်မှာ ဘဏ္ဍာစိုးတွေ အစေခံတွေကလည်း တစ်လှေကြီးပဲတဲ့။ ကောင်းကောင်း စားပြီး အလုပ်ကျတော့လည်း သိပ် မလုပ်ရဘူးတဲ့။

‘ဒါတွေကတော့ ကျုပ်ကိုယ်တိုင် စုံစမ်းလို့ သိခဲ့ရတာရော ရွာသားတွေ ဆီက သတင်းပလင်း နားထောင်လို့ ရခဲ့တာရော အကုန် ဆိုပါတော့ပျ။ အိမ်ရှင် အကြောင်းကို စုံစမ်းရတာဟာ အလုပ် ဖြုတ်ခံထားရတဲ့ အစေခံဆီကလောက် ဘယ်ကမှ သတင်း မစုံဘူးပျ။ ကျုပ်ကတော့ ကံကောင်းလို့လား မသိဘူး။ အဲ ဒီလို အထုတ်ခံရတဲ့ အစေခံ တစ်ယောက်နှင့် တွေ့လာခဲ့တယ်။ ကံကောင်းတယ် လို့ ပြောရတာ တခြားကြောင့် မဟုတ်ဘူးပျ။ ကျုပ်က အဲဒီလို လူမျိုးကို ရှာနေ တုန်း အခန့်သင့် တွေ့သွားလို့ ကံကောင်းတယ်လို့ ပြောရတာ။ ဗိန်း ပြောသလို ကျုပ်လည်း ကျုပ်နည်းနှင့် ကျုပ် လုပ်တာပေါ့ပျ။ ကျုပ်နည်းနှင့် ဒီလို လိုက် ရှာတော့ နှစ်ဆောင်ပြိုင် အိမ်ကြီးမှာ မာလီ လုပ်ခဲ့ဖူးတဲ့ ဂျွန် ဝါနာ ဆိုတဲ့ လူ နှင့် သွားတွေ့တယ်။ သူ့ကို စိတ်ဆိုးပြီး မာလီက ထုတ်ပစ်လိုက်တာ။ အိမ်ထဲမှာ သူ့ အပေါင်းအဖော်တွေ ကျန်ရစ်ခဲ့တာပေါ့ပျ။ သခင်ကို မကြိုက်တဲ့ အစေခံတွေ ကြောက်ရတဲ့ အစေခံတွေ စုပြီး မဟာမိတ် ဖွဲ့ထားကြတာပေါ့။

‘ဆန်းတော့ တော်တော် ဆန်းတဲ့ လူတွေပျ။ ဘယ်လောက် အထိ ဆန်း တယ်လို့သာ မပြောနိုင်တယ်။ ဆန်းတာတော့ အမှန်ပဲ။ အိမ်ကြီးက နှစ်ဆောင် ပြိုင် အိမ်ကြီး ဆိုတော့ တစ်ဆောင်မှာ ဟင်ဒါဆင် မိသားစု နေပြီး ကျန်တဲ့ တစ်ဆောင်မှာတော့ အစေခံတွေ နေကြတယ်ပျ။ ဟင်ဒါဆင် မိသားစုကို ချက် ပြုတ် ကျွေးမွေးရတဲ့ အစေခံတွေက လွဲလို့ ဟင်ဒါဆင် မိသားစုနှင့် အစေခံတွေ ကြားမှာ သိပ် အဆက်အသွယ် မရှိကြဘူးတဲ့။ ခပ်ကင်းကင်းပဲ နေကြသတဲ့။ ကလေး ထိန်းတဲ့ စာပြ ဆရာမနှင့် ကလေးတွေကလည်း ခြံထဲမှ အပ တခြား ဘယ်ကိုမှ ထွက်လေ့ မရှိဘူးတဲ့။ ဟင်ဒါဆင် ဆိုတဲ့ လူကြီးကလည်း တစ်ယောက် တည်း ဘယ်တော့မှ လမ်းလျှောက်တို့ ဘယ်တို့ ထွက်လေ့ မရှိဘူးတဲ့။ လူးကတ်

ဆိုတဲ့ သူ့ စာရေးက နောက်က အမြဲ ပါလာတတ်သတဲ့။ အစေခံတွေ အပြော ကတော့ဖြင့် သူတို့ သခင်ဟာ တစ်ခုခုကို တော်တော် ကြောက်ရွံ့ စိုးရိမ် နေ တယ်လို့ ပြောကြတာပဲ။ သူ့မာလီ ပြောတဲ့ စကား အတိုင်း ဆိုရင်တော့ အဘိုး ကြီးဟာ ပိုက်ဆံသာ ရမယ် ဆိုရင် ဘနဖူး သိုက်တူးမယ့် လူစားကြီး တဲ့။ သူများ ပိုက်ဆံ မတရား ယူလာတော့ သူ မတရား အလုပ်ခံရတဲ့ လူတွေက ဘယ်နေ့ ပြန်ရန်ပြုမလဲ ဆိုတာ တွေးပြီး ကြောက်နေတာတဲ့။ သူတို့ဟာ ဘယ်က လူတွေလဲ ဘယ်က လာကြတာလဲ ဆိုတာကိုတော့ ဘယ်သူမှ ဇာစ်ဇာစ်မြစ်မြစ် မသိကြဘူးဗျ။ တော်တော်တော့ ဒေါသကြီးတယ် ပြောတယ်။ သူ့ တပည့်တွေကို ခွေး ရိုက်တဲ့ ကျာပွတ်နှင့် ရိုက်တာ နှစ်ခါတောင် ရှိပြီတဲ့။ ပိုက်ဆံ ပေါပေါနှင့် လျော်ကြေး ပေးနိုင်လို့သာ ရုံးပြင်ကနားကို မရောက်တာတဲ့။

‘ကဲ ဒီတော့ နောက်သိလာတဲ့ သတင်းတွေကို ပေါင်းပြီး အခြေအနေကို စဉ်းစား ကြည့်ရအောင်။ သေသူ ဂါစီယာဆီကို ရောက်လာတဲ့ စာဟာ အဲဒီ အိမ်ကြီးက လာတဲ့ စာလို့ ယူဆရတယ်။ အစီအစဉ် တစ်ခုခု လုပ်ဖို့ ဂါစီယာကို လှမ်းခေါ်တဲ့ စာနှင့် တူတာပဲ။ ကောင်းပြီ။ ဒီစာကို ဘယ်သူက ရေးလိုက်တာ လဲ။ စာဟာ အဲဒီ အိမ်ကြီးထဲမှာ ရှိတဲ့ မိန်းမ တစ်ယောက် ရေးလိုက်တဲ့ စာလို့ ကျုပ် ယူလို့ ရတယ်။ ဒါဖြင့်ရင် ကလေးထိန်း ဆရာမ မစ္စ ဘားနက် အပြင် ဘယ်သူ ဖြစ်နိုင်ဦးမလဲ။ ကျုပ်တို့ စဉ်းစားကြည့်လိုက်တော့ ကောက်ချက်က အဲဒီကို ညွှန်ပြနေတယ်။ ဒီတော့ ဟုတ်တာ မဟုတ်တာ အပထားပြီး ဒီတွေး လုံးကို အခြေခံ စဉ်းစားရလိမ့်မယ်။ ဘာတွေ ဖြစ်လာမလဲ စောင့်ကြည့်ရမှာပဲ။ တစ်ခုတော့ ပြောလိုက်ရဦးမယ်။ ခပ်စောစောက ကျုပ် ထင်မြင်ချက်ထဲမှာ မိန်းမ ကိစ္စတို့ အချစ် ကိစ္စတို့ ပါလိမ့်မယ်လို့ ပြောခဲ့တယ်။ ခု မစ္စ ဘားနက်ရဲ့ အသက်နှင့် စာရိတ္တကို ကြည့်လိုက်တဲ့ အခါကျတော့ ဒါဟာ မဖြစ်နိုင်တော့ဘူး ဆိုတာ တွေ့လာပြီဗျ။

‘အကယ်၍ ဒီစာကို မစ္စ ဘားနက် ရေးခဲ့ရိုး မှန်ရင် မစ္စ ဘားနက်ဟာ ဂါစီယာတို့လူ ဖြစ်ပြီး သူတို့နှင့် ကြံရာပါ ဖြစ်ရမယ်ဗျ။ ဒီလိုဆိုရင် မစ္စ ဘားနက် ဟာ ဂါစီယာ အသတ်ခံရတဲ့ အကြောင်းကို ကြားတဲ့ အခါမှာ ဘာလုပ်နိုင်သလဲ။ ဘာလုပ်မလဲ။ အကယ်၍ ဂါစီယာဟာ ရာဇဝတ်မှု ကျူးလွန်ဖို့ ကြံတုန်းမှာ အသတ် ခံသွားရတာ ဖြစ်နိုင်တယ် ဆိုရင် မစ္စ ဘားနက်ဟာ ဒီအကြောင်းကို ပြောမှာ မဟုတ်ဘူး။ နှုတ်ပိတ် ရေငုံ လုပ်နေမှာပဲ။ သို့တိုင်အောင် မစ္စ ဘားနက် ဟာ ဂါစီယာကို သတ်သူတွေ အပေါ်မှာတော့ အခဲကြေမယ် မဟုတ်ပေဘူး။

သူတို့ အပေါ်မှာ လက်စားချေနိုင်ဖို့ နည်းလမ်းတော့ ရှာနေမှာပဲ။ ဒီတော့ ကျုပ်တို့ အနေနှင့် သူ့ကို တွေ့ပြီး အသုံးချလို့ ရနိုင် မရနိုင် စဉ်းစားစရာ ဖြစ်လာတယ်။ ဒါက ကျုပ် ပထမ စဉ်းစားထားတာ။ ခုတော့ ကျုပ်တို့ အခြေအနေက တစ်မျိုး ဖြစ်သွားပြီ။ ခု ကြားရတဲ့ သတင်း အတိုင်း ဆိုရင် ဂါစီယာ အသတ်ခံရပြီး ကတည်းက မစ္စ ဘားနက်ကို အဲဒီ အိမ်မှာ မတွေ့ရတော့ဘူးတဲ့။ အဲဒီနေ့ ညက စပြီး မစ္စ ဘားနက်ဟာ လုံးလုံး ပျောက်နေတယ်။ ဒီတော့ မစ္စ ဘားနက်ဟာ ခုထိ အသက် ရှင်နေသေးသလား။ သူ စာနှင့် ရေးခေါ်လိုက်တဲ့ ဂါစီယာလိုပဲ သူလည်း အသတ်ခံလိုက်ရပြီလား။ သို့တည်းမဟုတ် သူ့ကို ဒီအိမ်ကြီးထဲမှာ ပိတ်လှောင်ထားသလား။ ဒီအချက်ကို ကျုပ်တို့ သိအောင် စုံစမ်းရလိမ့်မယ်။

‘ဒီတော့ အခြေအနေ ဘယ်လောက် ကျပ်တည်းတယ် ဆိုတာ ခင်ဗျားလည်း ရိပ်မိလောက်ရောပေါ့။ ဒီ စဉ်းစားချက်ကို အခြေခံပြီး အိမ်ကြီးပေါ်ကို တက်ရှာရအောင် ကျုပ်တို့မှာ ဝရမ်း မရှိဘူး။ ဝရမ်း ထုတ်ပေးဖို့ ရုံးတော်ကို လျှောက်ထားနိုင်လောက်အောင် ကျုပ်တို့မှာ ဘာ သက်သေ အထောက်အထား မှလည်း မရှိဘူး။ ကျုပ်တို့ စိတ်ကူးကို ရုံးတော်ကို တင်ပြရင်လည်း ရုံးတော်က သိပ် လက်ခံမယ် မဟုတ်ဘူး။ သူတို့ အိမ်ကြီးက အကြီးကြီး၊ လူတွေကလည်း အများကြီး ဆိုတော့ လူ တစ်ယောက်ကို တစ်ပတ်လောက် မမြင်ရတာဟာ ဘာမှ အဆန်း မဟုတ်ဘူး။ သို့သော်လည်း ကျုပ် အထင်မှာတော့ ခုအချိန်မှာ မစ္စ ဘားနက်ဟာ ဘေးအန္တရာယ် ကြုံတွေ့နိုင်တဲ့ အခြေအနေမျိုးမှာ ရှိနေတယ် ဗျ။ ဒီတော့ ကျုပ်တို့ လုပ်နိုင်တာက နှစ်ဆောင်ပြိုင် အိမ်ကြီးကို စောင့်ကြည့်ဖို့ နှင့် ကျုပ်လူ ဝါနာကို ဝင်းပေါက်မှာ စောင့်ကြည့် ခိုင်းထားဖို့ပဲ တတ်နိုင်တော့ တယ်။ အခြေအနေကို ဒီအတိုင်း ဆက်လက် ခွင့်ပြုထားလို့တော့ မဖြစ်ဘူး။ ဒီတော့ တရား ဥပဒေက သူတို့ကို ဘာမှ မလုပ်နိုင်သေးရင် ကျုပ်တို့က စွန့်ပြီး သူတို့ အကြံအစည်ကို တားကြည့်ရမှာပဲ’

‘ဒါဖြင့် ခင်ဗျားက ဘယ်လို လုပ်မယ်လို့ စိတ်ကူးလို့လဲ’

‘မစ္စ ဘားနက် ဘယ်အခန်းမှာ နေတယ် ဆိုတာကို ကျုပ် သိခဲ့ပြီဗျ။ အပြင်ဘက်ကို ထုတ်ထားတဲ့ အဖိကလေး အမိုးပေါ်က တက်သွားရင် သူ့အခန်းကို ရောက်တယ်။ ဒီတော့ ဒီညမှာ ခင်ဗျားနှင့် ကျုပ် အဲဒီ အိမ်ကြီးကို သွားပြီး ဒီပြဿနာကို အဖြေ ရှာရလိမ့်မယ် ထင်တယ်’

ရှင်းရှင်း ဝန်ခံရလျှင် ထိုအိမ်ကြီးကို သွားရောက်ဖို့ ဆိုသည့် ကိစ္စမှာ အားကျ မက်မောဖွယ် ကောင်းသည့် ကိစ္စ တစ်ရပ် မဟုတ်ချေ။ လူသတ်မှု

ကျူးလွန်ထားရာ ဖြစ်ဟန် ရှိသည့် ထိုအိမ်ကြီး၏ ကြောက်မက်ဖွယ် ကောင်းသည့် အခြေအနေ၊ ကြောက်စရာ ကောင်းသည့် ထိုအိမ်ကြီးမှ လူများ၏ စရိုက်၊ အိမ်ထဲသို့ စွန့်ဝင်ရမည့် အန္တရာယ်နှင့် တကွ သူတစ်ပါး၏ ပိုင်နက်ထဲသို့ တရားဥပဒေကို ချိုးဖောက်၍ ဝင်ရောက်ရမည် ဆိုသည့် ကိစ္စတို့သည် ကျွန်ုပ်တို့၏ စိတ်အား ထက်သန်မှုကို လျော့ပါးစေသည်မှာ အမှန်ပင် ဖြစ်၏။

သို့ရာတွင် တစ်ဖက်ကို ကြည့်လိုက်လျှင်လည်း ခေါင်းအေးအေးဖြင့် တွေးခေါ် စဉ်းစားထားသည့် ရှားလော့ဟုမ်း၏ တွေးလုံးသည် ကျွန်ုပ်အား ထိုစွန့်စားခန်းတွင် လိုက်ပါခြင်း မပြုဘဲ မနေနိုင်အောင် သွေးဆောင် တွန်းနေသကဲ့သို့ ရှိလေ၏။ ထို ပြဿနာကို ဖြေရှင်းရန် အခြားနည်း မရှိတော့ကြောင်းကိုလည်း ကျွန်ုပ် စဉ်းစားမိပြီး ဖြစ်ပေ၏။ သို့ဖြင့် ကျွန်ုပ်သည် ရှားလော့ဟုမ်း၏ လက်ကို ဖမ်းဆုပ် လိုက်မိသည်တွင် ကျွန်ုပ် သူနှင့် အတူ လိုက်ပါရန် ကတိပေးမိပြီးသား ဖြစ်သွားလေပြီ။

သို့ရာတွင် ကျွန်ုပ်တို့မှာ ကံ မဆုံ၍လော မပြောတတ်။ ထိုစွန့်စားခန်းကို မလုပ်ဖြစ်အောင် ဖန်လာသည့် အကြောင်း တစ်ရပ် ပေါ်ပေါက်လာခဲ့ပေ၏။ အချိန်မှာ ညနေ ငါးနာရီခန့် ရှိလေပြီ။ မတ်လ ညချမ်း၏ အရိပ်များသည် ထိုးကျလာခဲ့လေပြီ။ ထိုအချိန်တွင် စိတ် တုန်လှုပ် ချောက်ချားလျက် ရှိသည့် ရွာသားတစ်ယောက်သည် ကျွန်ုပ်တို့ အခန်းထဲသို့ ပြေးဝင်လာလေ၏။

‘ဆရာကြီး သူတို့ အားလုံး လစ်ပြေးကုန်ကြပြီ ခင်ဗျ။ နောက်ဆုံး ထွက်တဲ့ ရထားနှင့် ပါသွားကြပြီ၊ ဆရာမကတော့ ထွက်ပြေးလာလို့ ကျွန်တော် အောက်မှာ မြင်းရထားနှင့် ခေါ်လာခဲ့တယ် ခင်ဗျ’

ရှားလော့ဟုမ်းသည် ထိုင်ရာမှ ဖြုန်းခနဲ ထရပ်လိုက်ပြီးလျှင်

‘ဟ ဟန်ကျလိုက်လေ ဝါနာရယ်၊ ကဲ အိုင်ဆေး၊ အလှမ်း ကွာနေတာ တွေတော့ တော်တော် စေ့သွားပြီဗျ’

မြင်းရထားထဲတွင်မူ ထိတ်လန့် ချောက်ချားသဖြင့် မေ့လုမေ့ခင် ဖြစ်နေသော အမျိုးသမီး တစ်ယောက်ကို တွေ့ရလေ၏။ ရှည်လျား ချောင်ကျနေသော သူ့ မျက်နှာပေါ်တွင် မကြာခင်ကမှ ဖြစ်ပွားခဲ့သော ဘေးဒုက္ခ အပေါင်းတို့၏ အရိပ်သည် အထင်းသား ပေါ်နေကြလေ၏။ အမျိုးသမီး၏ ခေါင်းမှာ ရင်အုံပေါ်သို့ စိုက်ကျလျက် ရှိ၏။

သို့ရာတွင် ကျွန်ုပ်တို့ကို မော့ကြည့်လိုက်သည့် အခါတွင်မူ သူ့မျက်လုံးများသည် ငေးတိငေးကြောင် ဖြစ်လျက် ရှိကာ မျက်လုံးများမှာ ပြာမွဲမွဲ ဖြစ်

လျက် ရှိပြီး သူငယ်အိမ်မှာ ကျဉ်း၍ မည်းနက်နေသည်ကို တွေ့ရလေ၏။ ဘိန်း မိထားသည့် လက္ခဏာချက်များပင် ဖြစ်ပေ၏။

‘ဆရာကြီး ပြောတဲ့ အတိုင်း ကျွန်တော် ဝင်းပေါက်က စောင့်ကြည့်နေ တယ် ခင်ဗျာ။ အိမ်ထဲက ရထား ထွက်တော့ ကျွန်တော်လည်း ရထားနောက်က နေပြီး ဘူတာရုံကို လိုက်သွားတယ်။ ဆရာမတော့ အိပ်ပျော်တုန်း လမ်းလျှောက် တဲ့လူ ကျနေတာပဲ ခင်ဗျာ။ ကြည့်ရတာ ယောင်တိ ယောင်ကန်းနှင့်၊ ဒါပေမဲ့ သူတို့က ဆရာမကို မီးရထားပေါ် ဆွဲတင်ခါနီးတော့ ဆရာမ သတိရလာပုံ ကျတယ်။ မလိုက်ဘူး ဆိုပြီး အတင်း ရုန်းတယ်။ သူတို့ကလည်း ဆရာမကို မီးရထားတွဲပေါ်ကို အတင်း ထိုးတင်တယ် ခင်ဗျာ။ ဆရာမကလည်း ရုန်းတယ် ခင်ဗျာ။ ဒါနှင့် ကျွန်တော်လည်း ဝင်ဆွဲ၊ ဆရာမကို ရထားပေါ် တင်ပြီး ဒီကို မောင်းလာတာပဲ။ ကျွန်တော် ဆရာမကို မြင်းရထားပေါ် တင်လာတဲ့ အခါကျ တော့ အဲဟိုကောင်ရယ်၊ ရထား ပြတင်းပေါက်ကနေပြီး ကျွန်တော့်ကို ပြူးပြူး ကြီး စိုက်ကြည့်နေတယ် ခင်ဗျာ။ မျက်နှာ ဝါဝါ၊ မျက်ခုံး နက်နက် ကောင်ရယ်။ ဒီကောင်တွေ ကျွန်တော့်ကိုတော့ ရန်လုပ်ကြလိမ့်မယ် ထင်တယ် ဆရာကြီး’

ကျွန်ုပ်တို့သည် မစ္စ ဘားနက်ကို အပေါ်ထပ်သို့ သယ်လာခဲ့ကြပြီးလျှင် ဆိုဖာ တစ်လုံးပေါ်သို့ ချထားလိုက်ကြလေ၏။ ကော်ဖီ ပြင်းပြင်း သုံးလေးခွက် ကို ဆင့်တိုက်လိုက်သည့် အခါတွင် အမျိုးသမီးမှာ ဘိန်းငွေ အနည်းငယ် ပြယ်စ ပြုသွားလေ၏။ ရှားလော့ဟုမ်းသည် ဗိန်းကို လှမ်းခေါ်ကာ အဖြစ်အပျက်ကို ပြောပြလေ၏။

အင်စပက်တော် ဗိန်းသည် ရှားလော့ဟုမ်းအား အားရ ဝမ်းသာ လက်ဆွဲ နှုတ်ဆက်ရင်း

‘ဝမ်းသာလိုက်တာ ခင်ဗျာ၊ စုံထောက်ကြီးက ကျွန်တော် လိုချင်တဲ့ သက်သေကို ရအောင် ရှာပေးတာကိုး၊ ကျွန်တော်လည်း အစကတည်းက အဲဒီ ကို မသင်္ကာလို့ ချောင်းနေတာ ဆရာရဲ့’

‘ဘာ၊ ခင်ဗျားကလည်း နှစ်ဆောင်ပြိုင် အိမ်က ဟင်ဒါဆင် နောက်ကို လိုက်နေတာလား’

‘ဟုတ်ပါ့ဗျာ၊ စုံထောက်ကြီးက ချုံကြားထဲ ဝပ်ပြီး နှစ်ဆောင်ပြိုင် အိမ် ကြီးကို ချောင်းနေတုန်း ကျွန်တော်ကလည်း တစ်ဖက်ခြံက သစ်ပင်ပေါ် တက် ပြီး ကြည့်နေတာ၊ စုံထောက်ကြီးကို ကျွန်တော် မြင်သားပဲ၊ ဒီသက်သေကို စုံ ထောက်ကြီးနှင့် ကျွန်တော် ဘယ်သူ အလျင် ရမလဲလို့ စောင့်ကြည့်နေတာ’

‘ဒါဖြင့် ခင်ဗျား ဒီလူကို ဘာဖြစ်လို့ မဖမ်းတာလဲ’

ဗိန်းက တခစ်ခစ် ရယ်လိုက်လျက်

‘ဟင်ဒါဆင်လို့ သူ့ကိုယ်သူ နာမည် ပေးထားတဲ့ လူဟာ ကျွန်တော် တို့ မသင်္ကာ ဖြစ်နေတယ် ဆိုတာကို ရိပ်မိတယ် ဆရာ၊ သူ့ကို ကျွန်တော်တို့ လိုက်နေမှန်း သိတော့ သူက နောက်ကွယ်ကနေပြီး ငြိမ်နေတယ်၊ ဒီတော့ ကျွန် တော်ကလည်း ကျွန်တော်တို့ လိုချင်တာ သူ မဟုတ်ဘူး ဆိုတာ ပြတဲ့ အနေနှင့် မဟုတ်တဲ့ လူကို ကောက်ဖမ်းထားလိုက်တယ်၊ ဒီတော့ ဒီငဲ့ကြီး ရှောင်ထွက် လိမ့်မယ်၊ ရှောင်ထွက်ရင် ဟောဒီက မစ္စ ဘားနက်ကို ကျွန်တော်တို့ ရမှာပဲလို့ ကျွန်တော် တွက်လိုက်တယ် ခင်ဗျ’

ရှားလော့ဟုမ်းသည် အင်စပက်တော် ဗိန်း၏ ပခုံးပေါ်သို့ လက်တင် လိုက်ရင်း ‘အင်း တော်ပါပေတယ်ဗျာ၊ တော်ပါပေတယ်၊ ရှေ့မှာ ကြီးပွားဦး မယ့် လူပါ၊ ခင်ဗျားမှာ ထိုးထွင်းဉာဏ် ရှိတယ်’ ဟု ပြောလေ၏။

ဗိန်း၏ မျက်နှာမှာ ဝမ်းသာသဖြင့် နီရဲလျက် ရှိပေ၏။

‘ဘူတာရုံမှာ ကျွန်တော် တစ်ပတ်လုံးလုံး အရပ်ဝတ် အရပ်စားနှင့် ပုလိပ်တွေကို အစောင့် ချထားတယ် ခင်ဗျ၊ နှစ်ဆောင်ပြိုင် အိမ်က လူတွေ ပြောင်းတာနှင့် တစ်ပြိုင်နက် ဘူတာမှာ ရှိတဲ့ ကျွန်တော်တို့ လူတွေ သိမှာပဲ၊ ခုလို မစ္စ ဘားနက် ထွက်ပြေးပြီ ဆိုတော့ ငဲ့ကြီးလည်း ဆွေ့ဆွေ့ ခုန်နေမှာ ပဲ၊ ဘယ်လိုပဲ ဖြစ်ဖြစ်လေ ခုတော့ ဆရာ လူက မစ္စ ဘားနက်ကို ခေါ်လာပြီ မဟုတ်လား၊ မစ္စ ဘားနက်ရဲ့ ထွက်ချက်ကို မရရင် ကျွန်တော်တို့ ဒီငဲ့ကြီးကို ဖမ်းနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး၊ ဒီတော့ သူ ထွက်ချက်ကို ခပ်မြန်မြန်လေး ယူမှ ဆရာ ရှေ့ မြန်လေ ကောင်းလေပဲ’

ရှားလော့ဟုမ်းက မစ္စ ဘားနက်ကို လှမ်းကြည့်လိုက်လျက်

‘ခုတော့ တော်တော် အခြေအနေ ကောင်းလာပါပြီလေ၊ နေစမ်းပါဦး ဗျ၊ ဟင်ဒါဆင် ဆိုတဲ့ လူအကြောင်းကို ပြောစမ်းပါဦး၊ ဒီလူက ဘယ်သူလဲ’

‘ဟင်ဒါဆင် ဆိုတဲ့ လူက ဒွန်မျူရီလို ဆိုတဲ့ လူ ဆရာရဲ့၊ တစ်ခါတုန်း က စန်ပီဒရီ ကျားကြီးလို့ နာမည်ကြီးခဲ့တဲ့ လူပေါ့’

စန်ပီဒရီ ကျားကြီး ဆိုပါတကား။ ကျွန်ုပ်သည် ထိုအမည်ကို ကြားလိုက် သည်နှင့် ထိုလူ၏ အကြောင်းကို ဖြတ်ခနဲ သတိရလိုက်လေ၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ် မှာ အခြား မဟုတ်။ ယဉ်ကျေးသည့် နိုင်ငံမျိုးတွင် ရှိခဲ့လှသည့် အကြမ်းကြုတ် အရက်စက်ဆုံး အာဏာရှင်ကြီး တစ်ဦး ဖြစ်ပေ၏။ စန်ပီဒရီ ကျားကြီးသည်

ထိုတိုင်းပြည်တွင် ရက်ရက်စက်စက် အုပ်စိုးခဲ့ပြီး လူထုများကို ဆယ်နှစ်၊ ဆယ်နှစ်နှစ်မျှ ဖိနှိပ် ညှဉ်းပန်းခဲ့၏။ အလယ်ပိုင်း အမေရိကတိုက်တွင် သူ့ အမည်ကို ကြားရုံဖြင့် ဖိန့်ဖိန့်တုန်မျှ ကြောက်ခဲ့ကြရ၏။ ဆယ်နှစ်ကျော် ကြာသည့် အခါတွင် ထိုတိုင်းပြည်မှ လူထုများသည် စန်ပီဒရီ ကျားကြီးကို ပုန်ကန် ထကြွကာ ဖြုတ်ချခဲ့ကြလေ၏။

သို့ရာတွင် ကျားကြီးမှာ ရက်စက်သလောက် ပါးနပ်သူ ဖြစ်ရကား တိုင်းပြည်တွင် မငြိမ်မသက် ဖြစ်လာသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် သူပိုင် ပစ္စည်းဥစ္စာများကို လူယုံတော်များ ဦးစီးသည့် သင်္ဘော တစ်စင်းဖြင့် နိုင်ငံခြားသို့ ပို့ခဲ့၏။ သူပုန်များက သူ၏ အိမ်တော်ကို စီးနင်း တိုက်ခိုက်ကြသည့် အခါတွင် ကျားကြီးကို လည်းကောင်း၊ ပစ္စည်းများကို လည်းကောင်း ဘာမျှ မတွေ့ရတော့ချေ။ အာဏာရှင်နှင့် တကွ သူ့သမီး နှစ်ယောက်၊ သူ့အတွင်းရေးမှူးနှင့် သူပိုင် ပစ္စည်းများသည် ဘေးကင်းရာသို့ ရောက်သွားခဲ့ကြလေပြီ။ ထိုအချိန်မှ စ၍ အာဏာရှင် ကျားကြီးသည် ကမ္ဘာ့ နိုင်ငံရေး ဇာတ်ခုံမှ ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေ၏။ ဥရောပ သတင်းစာများက အာဏာရှင်ကြီး မည်သည့် ဒေသတွင် ရောက်နေသည်ကို မှန်းဆ၍ ရေးခဲ့ကြလေ၏။

‘ဟုတ်တယ် ခင်ဗျ၊ စန်ပီဒရီ ကျားကြီးလို့ ခေါ်တဲ့ ဒွန်မျူရီလို၊ သေသေချာချာ ကြည့်လို့ ရှိရင် စန်ပီဒရီရဲ့ အလံဟာ အစိမ်းနှင့် အဖြူ ခင်ဗျ၊ ဂါစီယာဆီကို ပေးတဲ့ စာထဲမှာ ပါတဲ့ အတိုင်းပဲ၊ ငနဲကြီးက သူ့ကိုယ်သူ ဟင်ဒါဆင်လို့ အမည် ပြောင်းထားတယ်၊ ဒါပေမဲ့ သူ့ကို ပါရီမှာရော ရောမမှာရော မက်ဒရစ်တို့ ဘာစီလိုနာတို့မှာလည်း ခြေရာခံ လိုက်ခဲ့ပြီးပြီ၊ အဲဒီမှာ သူ့ သင်္ဘောဟာ ၁၈၈၆ ခုနှစ်တည်းက ဆိုက်သွားခဲ့တယ်၊ သူပုန်တွေက သူ့ကို လက်စားချေဖို့ လိုက်ရှာနေတာ ကြာလှပြီ၊ ခုမှ တွေ့တာ’

ယခုအချိန်၌ မစ္စ ဘားနက်မှာ သတိ ကောင်းစွာ ရလျာပြီ ဖြစ်သည့် အတိုင်း ထိုင်လိုက်ပြီးလျှင်

‘ဟုတ်ပါတယ်ရှင်၊ လွန်ခဲ့တဲ့ တစ်နှစ်လောက်တုန်းက တွေ့သွားတာပါ၊ တစ်ခါ လုပ်ကြံခံရပေမဲ့ မသေခဲ့ပါဘူး၊ ခုတော့ တကယ် သတ္တိ ရှိပြီး တကယ် မြင့်မြတ်တဲ့ ဂါစီယာဟာ သေခဲ့ရပြီ၊ ဒီလူယုတ်မာကြီးကတော့ လွတ်သွားပြန်ပြီ၊ ဒါပေမဲ့ မနေသေးပါဘူးရှင်၊ ဂါစီယာ သေရင် နောက်တစ်ယောက်၊ အဲဒီလူ သေရင် နောက်တစ်ယောက် လာဦးမှာပေါ့၊ မနက်ဖြန် နေထွက်မယ်ဆိုတာ သေချာသလို ဒီလူယုတ်မာကြီးလည်း ဒါ •)တ်တာကို မုချ ခံရမှာပါ’

မစ္စ ဘားနက်က သေးကွေးသော လက်များကို ကျစ်ကျစ် ပါအောင် ဆုပ်ရင်း ပြောလိုက်လေ၏။ သူ့ မျက်နှာသည် စန်ပီဒရီ ကျားကြီးကို မုန်းသည့် အမုန်းဖြင့် ဖြူရော်လျက် ရှိလေ၏။

‘နို့ မစ္စ ဘားနက်ကကော ဘယ်လို ဒီ အရှုပ်အထွေးထဲကို ရောက်လာ တာလဲဗျာ၊ အင်္ဂလိပ် အမျိုးသမီး တစ်ယောက်က ဘယ်နှယ် ဒီကိစ္စထဲ ပါနေရ တာလဲ’ ဟု ရှားလော့ဟုမ်းက မေးလေ၏။

‘ကျွန်မလား၊ တရား မျှတမှုဟာ ဒီနည်းနှင့် လုပ်မှ ရမယ် ထင်လို့ ကျွန်မလည်း ဒီအထဲ ရောက်သွားတာပါ။ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်တွေတုန်းက စန်ပီဒရီမှာ လူထုတွေရဲ့ သွေးတွေ မြေကျခဲ့ရတာ၊ တိုင်းပြည်က ပစ္စည်းတွေကို သင်္ဘောကြီး နှင့် တင်ပြီး ယူသွားခဲ့တာတွေကို ကျွန်မတို့ အင်္ဂလိပ် ဥပဒေက ဘာလုပ်နိုင် သလဲရှင်၊ ရှင်တို့ အမြင်မှာတော့ ဒီရာဇဝတ်မှုတွေဟာ တို့နှင့် မဆိုင်ဘူး၊ တခြား ပြိုဟ်က အဖြစ်အပျက်တွေလို့ ထင်ကောင်း ထင်ကြမှာပေါ့၊ ဒါပေမဲ့ ဒီ လူယုတ် မာကြီး အောက်မှာ ကျွန်မတို့ ဘယ်လောက် ခံခဲ့ရတယ် ဆိုတာကို ကျွန်မတို့ ကောင်းကောင်း သိခဲ့ကြရတယ်၊ ကျွန်မတို့ အမြင်မှာတော့ ဒွန်မျူရီလိုလောက် ရက်စက် ယုတ်မာတဲ့ လူဟာ ငရဲပြည်မှာတောင် ရှိမယ် မထင်ဘူး၊ ဒီတော့ သူ့ကို လက်စားချေမယ့် သူတွေ ရှိနေသေးသမျှ ဒီလူယုတ်မာကြီး အေးအေး ချမ်းချမ်း နေရမှာ မဟုတ်ဘူးလို့ မှတ်လိုက်ပါ’

‘အင်း၊ မစ္စ ဘားနက် ပြောတဲ့ အတိုင်း ဟုတ်ပါတယ်လေ၊ သူ ဘယ် လောက် ရက်စက်တယ် ဆိုတာကို ကျုပ်တို့လည်း ကြားဖူးပါတယ်၊ နို့ နေစမ်း ပါဦး၊ မစ္စ ဘားနက်က ဘယ်လို ဘယ်နည်း ပတ်သက်နေတာလဲ’

‘ကျွန်မ အကုန် ပြောပြပါ့မယ်ရှင်၊ ဒီ လူယုတ်မာကြီးရဲ့ ဝါဒက တိုင်း ပြည်မှာ သူနှင့် ပြိုင်ဘက်တွေ၊ သူ့ကို ယှဉ်ပြိုင်နေတဲ့ လူတွေ အားလုံးကို သတ် ပစ်ဖို့ပါ၊ ကျွန်မ ယောက်ျား ... ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်မ နာမည်ရင်းက ဆီညော်ရာ ဗစ်တာ ဒူရန်ဒိုပါ၊ ကျွန်မ ယောက်ျားက သူ့ အစိုးရ လက်ထက်တုန်းက လန် ဒန်မှာ သံအမတ်ပါ၊ ကျွန်မနှင့် လန်ဒန်မှာပဲ တွေ့ပြီး လန်ဒန်မှာ လက်ထပ် ခဲ့ကြပါတယ်၊ ကိုယ့် ယောက်ျားမို့လို့ ကိုယ် ပြောတာ မဟုတ်ပါဘူး၊ အင်မတန် စိတ်သဘောထား မြင့်မြတ်တဲ့ လူပါ၊ ကျွန်မ ယောက်ျားက လူတော် ဆိုတာ သိတော့ အကြောင်းပြချက် တစ်ခုနှင့် တိုင်းပြည်ကို ပြန်ခေါ်ပါတယ်၊ ဟိုရောက် တော့ ပစ်သတ်လိုက်တာပါပဲ၊ ကျွန်မ ယောက်ျားကလည်း သူ့ အကြံ သိလို့ လား မသိဘူး၊ ကျွန်မကို မခေါ်ဘဲ လန်ဒန်မှာ ထားပစ်ခဲ့ပါတယ်၊ ကျွန်မ

mgyoe.com

ယောက်ျားကို သတ်ပြီး ပစ္စည်းတွေကိုလည်း အစိုးရက သိမ်းလိုက်လို့ ကျွန်မမှာ လင်လည်း ဆုံး ပစ္စည်းလည်း ပျက်ပြီး ဆင်းဆင်းရဲရဲနှင့် လုပ်ကိုင် စားသောက် ခဲ့ရပါတယ်။

‘ဒီနောက်တော့ တိုင်းပြည်မှာ သူပုန် ထပြီး သူလည်း ပြုတ်ကျသွားပါ တယ်ရှင်၊ ရှင်တို့ သိတဲ့ အတိုင်း သူလည်း ထွက်ပြေးလာပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ သူ သတ်လို့ သေခဲ့ရသူတွေရဲ့ ဆွေမျိုးသားချင်းတွေ၊ သူ့ လက်မှာ ညှဉ်းပန်းလို့ သေရတဲ့ လူတွေရဲ့ ဆွေမျိုးသားချင်းတွေက သူ့ကို ဒီအတိုင်း မထားပါဘူး၊ အခဲ မကျေကြပါဘူး၊ သူ မသေမချင်း ဒီ လုပ်ငန်းကို လုပ်ကြမယ် ဆိုပြီး အသင်း တစ်သင်း ဖွဲ့ပြီး သူ့နောက်ကို လိုက်ခဲ့ကြပါတယ်၊ နောက်ဆုံးတော့ ဒီ လူယုတ်မာကြီးဟာ ဟင်ဒါဆင် ဆိုတဲ့ နာမည်နှင့် ဒီမှာ လာနေပြီ ဆိုတာ သိတဲ့ အခါကျတော့ ကျွန်မက အိမ်ထဲ ရောက်အောင် ဝင်ပြီး သူ့ လှုပ်ရှားမှုကို သတင်း ပို့ဖို့ တာဝန်ယူရပါတယ်။

‘ဒါနှင့် ကျွန်မလည်း ကလေးထိန်း စာပြ ဆရာမ ဟန်ဆောင်ပြီး သူ့ အိမ်ထဲကို ရောက်ခဲ့ပါတယ်၊ သူနှင့် နေ့တိုင်း မျက်နှာချင်းဆိုင် ထမင်း စားတဲ့ စာပြ ဆရာမဟာ သူ ခေါ်သတ်ခဲ့တဲ့ သံအမတ်ရဲ့ မိန်းမ ဆိုတာ သူ ဘယ်သိမလဲ ရှင်၊ ကျွန်မကလည်း သူနှင့် ပုံမှန် ဆက်ဆံ၊ ကလေးတွေကို စာပြပြီး အချိန်ကို စောင့်နေတာပါပဲ၊ ပါရီမှာ သူ့ကို သတ်ဖို့ ကြိုးစားခဲ့ကြပေမဲ့ မအောင်မြင်ခဲ့ ပါဘူး၊ နောက်က လိုက်လာတဲ့ လူတွေ မျက်ခြည်ပြတ်အောင် ဥရောပတိုက်မှာ ဟိုဝင် ဒီထွက်နှင့် ကျွန်မတို့ ရှောင်တိမ်းလာခဲ့ကြတာ နောက်ဆုံးကျတော့ ဒီကို ရောက်လာတာပါပဲ၊ ခု ဒီအိမ်ကြီးကတော့ သူ အင်္ဂလန်ကို စရောက်ကတည်းက နေခဲ့တဲ့ အိမ်ပါ။

‘ဒါပေမဲ့ ဒီရောက်တော့လည်း တရားက မနေပါဘူး၊ ဥရောပမှာ နောက် က လိုက်လာတဲ့ လူတွေကို မျက်ခြည် ဖြတ်နိုင်ခဲ့ပေမဲ့ ဒီအိမ်ကို ပြန်လာမယ် ဆိုတာ သိလို့ သူတို့ကလည်း စောင့်နေကြပါတယ်၊ သူ့ အစိုးရ လက်ထက်မှာ အရာရှိကြီး တစ်ယောက်ရဲ့သား ဖြစ်ခဲ့တဲ့ ဂါစီယာက သူ့ တပည့် နှစ်ယောက် နှင့် အတူ စောင့်နေကြပါတယ်၊ သူတို့ သုံးယောက်လုံးကလည်း ကိုယ့်အကြောင်း နှင့် ကိုယ် ဆိုတော့ ဒီလူကြီးကို လက်စား ချေချင်လိုက်ကြတာ လက်ကို ယား နေကြတာပဲ၊ မျှူရီလိုက နေ့လယ် ဆိုရင် ဘယ်ကိုမှ မထွက်ဘူးရှင်၊ ထွက်ရင် လည်း သူ့ အတွင်းရေးမှူးက အမြဲ ပါနေတော့ ဘာမှ မလုပ်သာဘူး ဖြစ်နေတယ်၊ သူကလည်း အမြဲ သတိထားတယ်၊ သူနှင့် အတူ လူးကတ်လို့ ခေါ်တဲ့ အတွင်း

mgyoe.com

ရေးမှုးကို အမြဲ ခေါ်သွားလေ့ ရှိတယ်။ လူးကတ် ဆိုတဲ့ လူကလည်း ဟိုတုန်းက သူ အုပ်စိုးစဉ်က လိုးပက်ဆိုတဲ့ လူပေါ့ရှင်၊ ဒါပေမဲ့ ဒီလူကြီးက ညကျရင် တစ်ယောက်တည်း အိပ်လေ့ ရှိတယ်ရှင်၊ ဒါကြောင့်လည်း သူ့ကို လုပ်ကြံချင်ရင် ညပိုင်းမှာ လုပ်ကြံဖို့ အခွင့်သာပါတယ်။ ဒါနှင့် ကျွန်မတို့ စီစဉ်ထားတဲ့ ညကျတော့ ကျွန်မက ဂါစီယာဆီကို နောက်ဆုံး ညွှန်ကြားချက် ပို့လိုက်ပါတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆိုတော့ ဒီလူကြီးက အမြဲ သတိထားပြီး ညဟိုင်း အခန်း ပြောင်းပြောင်း အိပ်တာကိုးရှင်၊ ဒီတော့ ကျွန်မ တာဝန်က တံခါးတွေ ဖွင့်ထားသလား၊ အကယ်၍ အားလုံး အဆင်ပြေလို့ ရှိရင် ဝင်းပေါက်ကနေ မြင်ရအောင် အဖြူရောင် သို့မဟုတ် အစိမ်းရောင်မီးနှင့် အချက်ပြရမယ်။ ဒီလို အခြေအနေ မကောင်းရင်လည်း ကျွန်မတို့ အစီအစဉ်ကို ရွှေ့တန် ရွှေ့ဖို့ပေါ့လေ။

‘ဒါပေမဲ့ ကျွန်မတို့ လုပ်တာ နည်းနည်း မှားသွားတယ်ရှင်၊ ကျွန်မ နေတာ ထိုင်တာကို ကြည့်ပြီး သူ့ အတွင်းရေးမှုး လိုးပက်က သံသယ ဖြစ်သွားတယ်။ စာကို ကျွန်မ ရေးလို့ ပြီးခါနီးမှာ ကျွန်မကို ချောင်းဖမ်းပြီး စာကို ယူသွားတယ်။ ကျွန်မကို အခန်း တစ်ခုထဲ ဆွဲသွင်းပြီး ပိတ်လှောင်ထားတယ်။ ပြီးတော့ ကျွန်မကို သတ်ပြီး ထွက်ပြေးကြဖို့ စီစဉ်ကြတာ၊ ဒီလိုနှင့် သူတို့ နှစ်ယောက် ဆွေးနွေးကြတော့ ကျွန်မကို သတ်ရင် ပြဿနာ ရှုပ်သွားလိမ့်မယ် ဆိုပြီး ဂါစီယာကို သတ်ဖို့ စီစဉ်ကြတယ်။ ကျွန်မကို လည်ပင်းညှစ် လက်လိမ်ချိုးပြီး ဂါစီယာ လိပ်စာကို အတင်း မေးတယ်။ နောက်ဆုံးတော့ လိုးပက်က ကျွန်မ ရေးတဲ့ စာကို ယူ၊ သူ့ကိုယ်တိုင် လိပ်စာ ရေး၊ သူ့ ရုပ်အင်္ကျီ ကြယ်သီးနှင့် ချုပ်နှိပ်လိုက်ပြီး အစေခံ တစ်ယောက်ကို စာ အပို့ခိုင်းလိုက်တယ်။

‘သူတို့ ဂါစီယာကို ဘယ်လို သတ်သလဲ ဆိုတာတော့ ကျွန်မ ကောင်းကောင်း မသိတော့ဘူး ရှင်၊ တစ်ခုတော့ ရှိတယ်။ ကျွန်မကို လိုးပက်က စောင့်နေလေတော့ မျူရီလို ကိုယ်တိုင် သတ်တယ်လို့ ထင်တာပဲ။ ကျွန်မ အထင်ပြောရရင်တော့ ဂါစီယာ အလာ လမ်းမှာ ချုံကွယ်က စောင့်ပြီး ရိုတ်သတ်လိုက်တယ် ထင်တာပဲ။ အစတုန်းကတော့ အိမ်ထဲ ရောက်အောင် အသာ ကြည့်ပြီး အထဲ ရောက်မှ သူခိုး ဆိုပြီး သတ်မယ်လို့ စီစဉ်ထားတာရှင်၊ ဒါပေမဲ့ ဒီလိုဆိုရင် သူတို့လည်း သတင်းစာထဲပါ ရုံးရောက် ဘယ်ရောက်နှင့် သူတို့ ဘယ်သူတွေလဲ ဆိုတာ သိနိုင်တယ်။ သိသွားရင် နောက်ရန်က မအေးဘူး ဆိုပြီး ခုအတိုင်း လမ်းမှာတွင် ဆီးသတ်လိုက်တာပဲ။ ဂါစီယာ သေသွားတယ် ဆိုရင်တော့ တစ်ဖက်ကလည်း နည်းနည်း ကြောက်ပြီး တန့်သွားမှာပေါ့ရှင်။

‘ဒါပေမဲ့ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သူတို့ လုပ်ခဲ့တဲ့ အလုပ်တွေကြောင့် သူတို့ လည်း အေးအေး နေရမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ ကာလဝိပါက် နောက်ပိုးတက် ဆို သလို အထိတ်ထိတ် အလန့်လန့်နှင့် နေရမှာပါ။ ဒီတုန်းမှာ ကျွန်မလည်း အခန်းထဲမှာ ပိတ် အလှောင် ခံနေရတာပေါ့လေ။ ဘယ်နေ့ အသတ် ခံရမလဲ ဆိုတာကိုလည်း လက်ချိုး ရေနေရတာပဲ။ အခန်းထဲ ပိတ်လှောင်ထားရင်းလည်း ကျွန်မကို ခြိမ်းလိုက် ခြောက်လိုက် စိတ်ဓာတ်ကျအောင် လုပ်လိုက်နှင့် အမျိုးမျိုး ညှဉ်းပန်းတာပေါ့ရှင်။ ဟောဒီ ကျွန်မ ပခုံးက ဓား ဒဏ်ရာနှင့် လက်မောင်းမှာ ရိုက်ထားတဲ့ အညို အမည်းကွက်တွေကိုသာ ကြည့်ပါတော့။’

‘တစ်ခါကတော့ ကျွန်မက ပြတင်းပေါက်ကနေ လှမ်းအော်မယ် လုပ် လို့ ကျွန်မ ပါးစပ်ကို အဝတ်နှင့် ဆို့ထားလိုက်တယ်ရှင်။ အခန်းထဲမှာ ငါးရက် လုံးလုံး ပိတ်လှောင်ထားတဲ့ အတွင်းမှာ ကျွန်မကို အစာလည်း မကျွေးဘူးရှင်။ ဒီနေ့ညတော့ ကျွန်မကို စားကောင်းသောက်ဖွယ်တွေ လာကျွေးတယ်။ ဒါပေမဲ့ စားလိုက်တာနှင့် တစ်ပြိုင်နက် အစာထဲမှာ ဆေးခတ်ထားတယ် ဆိုတာ ကျွန်မ သိလိုက်ပါတယ်။ ဒါနှင့် ကျွန်မလည်း နဝေတိမ်တောင်နှင့် အိပ်မက်လိုလို ဘာ လိုလို ထင်ပြီး သူတို့ ခေါ်ရာကို ပါသွားပါတယ်။ ပြီးတော့ ရထားပေါ်ကို တင်ပါတယ်။ ဒီလိုနှင့် ကျွန်မလည်း သတိမရသလို ရသလိုနှင့် ရထား ဘူတာ ရုံကို ပါသွားတယ်ရှင်။ နောက် ရထား ထွက်တော့မှ ကျွန်မလည်း သတိရပြီး ဒီတစ်ခါ ငါ ပြေးနိုင်မှ လွတ်တော့မယ်။ ဒီအတိုင်း ပါသွားရင်တော့ ငါ့ကို သတ်ကြတော့မှာပဲလို့ ဆိုတာ သတိရပြီး ရထားပေါ်က ခုန်ချလိုက်တာပါပဲ ရှင်။ အဲဒီအတွင်း သူတို့က ကျွန်မကို ဆွဲကြပါသေးရဲ့။ ဒါပေမဲ့ ဟောဒီလူ လာ ကယ်ပေလို့ ကျွန်မ သူတို့ လက်က လွတ်လာခဲ့တာပါပဲရှင်။ ခုတော့ ဘုရား သိကြားမလို့ ကျွန်မ သူတို့ လက်က လွတ်ပြီပေါ့’

ကျွန်ုပ်တို့သည် မစ္စ ဘားနက်၏ ထူးခြားသော ထွက်ချက်ကို စိတ်ဝင် စားစွာ နားထောင်လျက် ရှိကြလေ၏။

အတန်ကြာသည့် အခါတွင်မူ ရှားလော့ဟုမ်းက ခေါင်းကို ယမ်းလိုက် ရင်း

‘ကျုပ်တို့ အခက်အခဲတွေက မပြီးသေးဘူးဗျ။ ပုလိပ် လုပ်ငန်းကတော့ ပြီးပြီ။ သို့သော် တရားဥပဒေ လုပ်ငန်းက ကျန်သေးတယ်’

‘အင်း၊ ရှေ့နေ ကောင်းကောင်းနှင့် ကာကွယ်ရင် ဒုက္ခဗျ။ ကိုယ့်ကိုယ် ကိုယ် ခုခံ ကာကွယ်တဲ့ အနေနှင့် ဂါစီယာကို သတ်ရပါတယ်လို့ ပြောရင်

mgyoe.com

ဘယ့်နှယ် လုပ်မလဲ၊ သူ့နောက်မှာ ရာဇဝတ်မှုတွေ ဘယ်လောက်ပဲ ရှိရှိ သူ့ကို စွဲနိုင်မှာက ဒီတစ်ခုပဲ ရှိတာကိုး’ ဟု ကျွန်ုပ်က ပြောလေ၏။

ဗိန်းက ရွှင်လန်းစွာဖြင့်

‘တစ်ခုတော့ ရှိပါတယ် ခင်ဗျာ၊ ဒီလောက်လည်း စိုးရိမ် မနေပါနှင့်၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ခုခံ ကာကွယ်တယ် ဆိုတာက တစ်မျိုး၊ ခုလို လူတစ်ယောက် ကို သွေးအေးအေးနှင့် များခေါ်ပြီး သတ်တာက တစ်မျိုးပါ၊ မစိုးရိမ်ပါနှင့်၊ ရုံးတော်ကျရင် နှစ်ဆောင်ပြိုင် အိမ်ကြီးက လူတွေနှင့် ကျွန်တော်တို့ တွေ့ရတော့ မှာပါ’

စန်ပီဒရို ကျားကြီး မည်သို့မည်ပုံ အဆုံး သတ်သွားသည် ဆိုသည့် ကိစ္စမှာ နောင် ရာဇဝင် အတွက်သာ ဖြစ်သည့် အတွက် ကျွန်ုပ် ဤတွင် အထူး ဖော်ပြခြင်း မပြုလိုတော့ချေ။ သို့ရာတွင် ယခု လောလောဆယ်၌မူ စန်ပီဒရို ကျားကြီးနှင့် သူ့ အတွင်းရေးမှူးတို့သည် နောက်မှ လိုက်လာသူများကို မျက်ခြည်ဖြတ်ကာ အက်ဒမန်လမ်းမှ တည်းခိုရိပ်သာ တစ်ခုတွင် ဝင်နားယောင်ပြုပြီး နောက်ဖေးပေါက်မှ ထွက်သွားကြလေ၏။ ထိုအချိန်မှ စ၍ ၎င်းတို့ကို အင်္ဂလန် မြေပေါ်တွင် မမြင်ရတော့ချေ။ နောက် ခြောက်လ အကြာတွင်မူ မွန်တာလဗာ မြို့စားနှင့် သူ၏ အတွင်းရေးမှူး ဆီညော် ရူလာ ဆိုသူတို့ မက်ဒရစ်မြို့ရှိ ဟိုတယ် တစ်ခုတွင် အသတ် ခံရကြောင်းကို သတင်းစာများတွင် ဖတ်လိုက်ရလေ၏။ သတ်သွားသူများမှာ နဟီလစ် ခေါ် အကြမ်းဖက်ဂိုဏ်း တစ်ဂိုဏ်းမှ ဖြစ်သည်ဟု သိရပြီး သတ်သူများ အဖမ်းခံရသည့် သတင်းကိုလည်း မကြားရချေ။ အင်စပက်တော် ဗိန်းသည် အသား ညိုညို၊ မျက်လုံးနက်နက်နှင့် အတွင်းရေးမှူး၏ ရုပ်ပုံ ပါသည့် သတင်းစာ တစ်စောင်ကို ကျွန်ုပ်ထံ လာပြလေ၏။ တရားမျှတမှု ဆိုသည်မှာ နောက်ကျကောင်း ကျမည် ဖြစ်သော်လည်း အဆုံးတွင် အောင်ပွဲ ခံရမြဲသာ ဖြစ်ပေ၏။

ညနေခင်းတွင် ဆေးတစ်ဆုံကို ညှိလိုက်ရင်း ရှားလော့ဟုမ်းက

‘တော်တော်တော့ ရှုပ်တဲ့ အမှုပဲဗျို့၊ ခင်ဗျားက ဝတ္ထု အနေနှင့် ဖတ်ကောင်းအောင် မလိုတာတွေ ထုတ်ဖယ်ပြီး တိုတို ရေးနေကျပေမဲ့ ဒီအမှုကို တော့ တိုတို ရေးလို့ ရမယ် မထင်ဘူး၊ အမှု ဖြစ်ပွားတဲ့ နေရာက ပထဝီတိုက်ကြီး နှစ်တိုက်မှာ ဖြစ်တာဗျ၊ အမှုထဲမှာ ပါနေတဲ့ လူတွေကလည်း လျှို့ဝှက်တဲ့

mgyoe.com

အစု နှစ်စုဗျ၊ ဒီအထဲမှာ ဘုမသိဘမသိနှင့် ကျုပ်တို့လူ အဲကလက်လည်း ပါနေ လိုက်သေးတယ်၊ အေးလေ၊ သူ ပါနေလို့သာ သေသူ ဂါစီယာဟာ အကြံအစည် တစ်ခုကို ကြံနေတယ် ဆိုတာ ကျုပ်တို့ သိနိုင်တာပေါ့၊ အမှုက ရှုပ်တော့ ရှုပ် ထွေးပေမဲ့ ဟောဒီက ကျုပ် အင်စပက်တော်ကြီးရဲ့ ပူးပေါင်း ဆောင်ရွက်မှု ကြောင့် အခြေခံကျတဲ့ အချက်တွေကိုတော့ ကျုပ်တို့ ဆုပ်ကိုင်နိုင်ခဲ့ပါတယ်၊ ဒါကြောင့်သာလျှင် ကျုပ်တို့ ဒီလောက် ကွေ့ကွေ့ကောက်ကောက် ရှုပ်ထွေးတဲ့ လမ်းကို ခြေရာခံ လိုက်နိုင်ခဲ့ကြတာပေါ့၊ ကဲ အမှုထဲမှာ ဘာများ မရှင်းတာ ရှိသေးသလဲ၊ ဆိုစမ်းပါဦး'

'ဂါစီယာရဲ့ ထမင်းချက်က နွယ်သာကီ ရိပ်သာကို ပြန်လာတာ ဘာ ဖြစ်လို့ ပြန်လာတာလဲဗျ'

'အင်း၊ ဒါကတော့ အဲဒီ မီးဖိုမှာ ကျန်ရစ်ခဲ့တဲ့ လူခြောက်ရပ်ကလေး ကြောင့် ထင်တာပဲ၊ ကျုပ် အထင်ကို ပြောရရင်တော့ ဒီထမင်းချက်ဟာ စန်ပီဒရို မှာ အလွန် ခေတ်နောက်ကျတဲ့ တောင်ပေါ် ဒေသက တောင်ပေါ်သားဗျ၊ တောင် ပေါ်သား ဆိုတော့ အစွဲအလမ်း ကြီးတတ်တယ်၊ ဂါစီယာ သေတော့ သူနှင့် သူ့ အဖော်က ကြိုတင် စီစဉ်ထားတဲ့ နေရာကို ထွက်ပြေးကြတယ်၊ သူ့ အဖော်က အိမ်ထဲမှာ ပစ္စည်းတွေ ဘာတွေ ဖရိုဖရဲ ဖြစ်နေအောင် လုပ်ထားခဲ့ဖို့ ခိုင်းထား ဟန် တူတယ်၊ ဒါပေမဲ့ တောင်ပေါ်သား ထမင်းချက်ကတော့ ဒါတွေကို ဂရု မစိုက်နိုင်ဘူး၊ သူ့ လူခြောက်လေးကိုပဲ စိတ်ထဲမှာ စွဲလမ်းနေတယ်၊ လာယူမလို့ ပြတင်းပေါက်ကနေ လှမ်းကြည့်လိုက်တဲ့ အခါကျတော့ အထဲမှာ ထိုင်စောင့် နေတဲ့ ပုလိပ်သားကို မြင်တယ်၊ ဒါနှင့် ယူလို့ အခွင့်မသာတော့ တောင်ပေါ်သား ထမင်းချက်ဟာ သုံးရက်လောက် ချောင်းသေးတယ်၊ အစွဲအလမ်း ကြီးတော့ မနေနိုင်ဘူးပေါ့ဗျာ၊ သူတို့က လူခြောက်ကလေး ရှိရင် အကြံအောင်တယ်၊ သိဒ္ဓိ မြောက်တယ်လို့ ယူဆကြတာကိုး၊ ဒါနှင့် နောက်တစ်ခါ ပြန်ကြိုးစားတဲ့ အခါ ကျတော့ ဗိန်းကလည်း ဒီကောင်ဟာ အရေးကြီးတဲ့ကောင် တစ်ကောင် ဖြစ် မှန်း သိလေတော့ ထောင်ချောက် ဆင်ဖမ်းတာ ဒီကောင် ကွဲခနဲ မိတော့တာပဲ မဟုတ်လား၊ ကဲ နောက်ထပ် ဘာ မရှင်းတာ ရှိသေးလဲ'

'အတစ် အတစ် ပိုင်းထားတဲ့ ကြက်ဖ အဖြူရယ်၊ သွေးတွေရယ်၊ မီး လောင်ထားတဲ့ အရိုးတွေရယ်၊ အဲ မီးဖိုထဲမှာ တွေ့ရတဲ့ ပစ္စည်းတွေ ဆိုပါစို့ဗျာ'

ရှားလော့ဟုမ်းသည် ပြုံးလိုက်ပြီးနောက် သူ့ မှတ်စု စာအုပ်ကို လှန် လိုက်ပြီးလျှင်

mgyoe.com

‘ဗြိတိသျှ ပြတိုက်မှာ ကျုပ် တစ်မနက် သွားခဲ့တယ်လို့ ပြောတယ် မဟုတ်လား၊ အဲဒီ အကြောင်းတွေကို သွားရှာတာဗျ။ ဟောဒီမှာ အက်ကာမင်း ရေးတဲ့ ကပ္ပလီ မျိုးနွယ်တို့၏ ဘာသာတရားနှင့် နတ်ကိုးကွယ်မှု ဆိုတဲ့ စာအုပ် ထဲက ကူးလာတာ။

‘ထိုမျိုးနွယ်ဝင်များသည် အရေးကြီးသည့် အလုပ်ကိစ္စ တစ်ခုကို လုပ် မည် ပြုသည့် အခါများတွင် ယဇ်ပူဇော် ပသပြီးမှ ပြုလုပ်လေ့ ရှိကြသည်။ အချို့ ကိစ္စများတွင် လူကို ယဇ်နတ်တင်၍ လူသားကိုပင် စားတတ်ကြသည်။ အများအားဖြင့်မူ ကြက်ဖ အဖြူကို အရှင်လတ်လတ် ခုတ်ထစ် ပူဇော်ခြင်း သို့ မဟုတ် ဆိတ်နက်ကို ခေါင်းဖြတ်ကာ ကိုယ်ခန္ဓာကို မီးကင်ခြင်း စသည်တို့ ပြု လုပ်လေ့ ရှိကြသည်။

‘ကဲ ဒီတော့ ခုကိစ္စမှာ ဂါစီယာရဲ့ ထမင်းချက်ဟာ သူတို့လူမျိုး ထုံးစံ အတိုင်း ယဇ်ပူဇော်တာပဲဗျ။ မဆန်းကြယ်ဘူးလားဗျာ’ ဟု ဆိုကာ ရှားလော့ ဟုမ်းသည် မှတ်စု စာအုပ်ကို ပိတ်လိုက်ပြီးနောက်

‘ဒါပေမဲ့ ကျုပ် မကြာခဏ ပြောဖူးသလိုပဲ၊ ရှုပ်ထွေး ဆန်းကြယ်ခြင်း ကနေ ကြောက်မက် ထိတ်လန့်ဖွယ် ကောင်းခြင်းကို ရောက်ဖို့ဟာ သိပ် မဝေး လှဘူးဗျ။ ခြေလှမ်း တစ်လှမ်းပဲ ရှိတယ်’

[မူရင်းဝတ္ထု *The Adventure of Wisteria Lodge*. ရွှေဥဒေါင်း၏ စုံ ထောက် ဦးစံရှား ဝတ္ထုများတွင် ‘ဘုံနန်းရိပ်သာ အိမ်ကြီးနှင့် ပတ်သက်သော အမှု’ ဟူသော အမည်ဖြင့် မြန်မာမှုပြုပြီး။]

ချစ်သူ ကလဲ့စား

ကျွန်ုပ်၏ မိတ်ဆွေကြီး ရှားလော့ဟုမ်း၏ ထူးခြား ဆန်းကြယ်သော စိတ်တန်ခိုး သတ္တိကို ထင်ရှားစေသည့် အမှုများကို ရွေးချယ် ဖော်ပြခဲ့ရာ၌ ကျွန်ုပ်သည် လူအများကြိုက်မည့် အကြောင်းအရာများကို ဦးစားပေး ဖော်ပြသည်ထက် ရှားလော့ဟုမ်း၏ အရည်အချင်းများကို ထင်ရှားစေမည့် အမှုများကို အတတ်နိုင်ဆုံး ကြိုးစား ရွေးချယ်ခဲ့ပေ၏။ သို့ရာတွင် ပရိသတ် စိတ်ဝင်စားသော အမှုနှင့် ရာဇဝတ် မကင်းသော ပြစ်မှုတို့ကို တသီးတခြားစီ ခွဲထုတ်ပစ်ရန်မှာ လွယ်ကူသည့် ကိစ္စ တစ်ရပ် မဟုတ်ချေ။ ဤတွင် မှတ်တမ်းတင်သူ တစ်ဦး အဖို့ မိမိ၏ မှတ်တမ်း အတွက် အရေးကြီးသော အသေးစိတ် အချက်အလက်များကို ဖြုတ်ပစ် ချန်လှပ် ထားခဲ့မည်လော (ဤသို့ ဖြုတ်ပစ် ချန်လှပ်ထားခဲ့သည့် အတွက် အမှုကို ဖော်ပြရာတွင် လိပ်ပတ်မလည် ဖြစ်နိုင်ပါသည်။)၊ သို့တည်းမဟုတ် ကိုယ့် အလိုကျ အတိုင်း မရေးဘဲ အဖြစ်အပျက် အလိုကျ အတိုင်း အသေးစိတ်တို့ကို လိုက်ရေးမည်လော ဆိုသည့် ပြဿနာ တစ်ရပ် ပေါ်ပေါက် လာတတ်ပါသည်။

သို့ဖြစ်ရကား ကျွန်ုပ်သည် ဤအချက်ကို စကား ပလ္လင် ခံကာ ထူးဆန်း၍ ကြောက်မက်ဖွယ် ကောင်းသည့် အဖြစ်အပျက် တစ်ခုကို ကျွန်ုပ်၏ မှတ်တမ်းမှ ကောက်နုတ် ဖော်ပြခြင်း ပြုပေအံ့။

ထိုနေ့မှာ အလွန် ပူပြင်းသည့် ဩဂုတ်လ နေ့တစ်နေ့ ဖြစ်လေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့ နေထိုင်ရာ ဘေကာလမ်း တိုက်ခန်းမှာ မီးဖိုကြီး တစ်ဖိုကဲ့သို့ ဖြစ်လျက် ရှိပြီး မျက်နှာချင်းဆိုင် အုတ်တိုက် ဝါဝါများပေါ်သို့ ထိုးကျနေသည့် နေရောင်

mgyoe.com

ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ မျက်လုံးများမှာ ကျိန်းစပ်လျက် ရှိလေ၏။ ဤမျှ စူးရဲ တောက်ပနေသည့် နံရံများသည် ဆောင်းရာသီ နှင်းမှောင် ကျချိန်တွင် မည်းမှောင် ထိုင်းမှိုင်းသွားကြခြင်းမှာ ယုံနိုင်စရာ အကြောင်းပင် မရှိချေ။

ကျွန်ုပ်တို့ တိုက်ခန်း ပြတင်းပေါက်ရှိ ခန်းဆီးများကို အောက်သို့ ချထားပြီး ရှားလော့ဟုမ်းမှာ ဆိုဖာ တစ်လုံးပေါ်တွင် ခွေကာ မနက်ခင်း စာဝေချိန်က ရောက်ရှိလာသည့် စာတစ်စောင်ကို အပြန်ပြန်အလှန်လှန် ဖတ်ရှုလျက် ရှိလေ၏။ အိန္ဒိယပြည်တွင် စစ်မှုထမ်းခဲ့သည့် ကျွန်ုပ်အဖို့မှာမူ အအေးထက် အပူကို ခံနိုင်စွမ်း ရှိရန် အလေ့အကျင့် ရပြီး ဖြစ်သည့် အလျောက် ဒီဂရီ ၉၀ သို့ ရောက်နေသည့် အပူချိန်သည် မူလောက်စရာ မဟုတ်တော့ချေ။

နံနက်ထုတ် သတင်းစာများကို ဖတ်ရသည်မှာ ပျင်းစရာ ကောင်းလှပေ၏။ ပါလီမန် လွှတ်တော် အစည်းအဝေးမှာလည်း ကျင်းပ ပြီးစီးသွားခဲ့လေပြီ။ လူများမှာ မြို့ပြင်သို့ ခရီး ထွက်လျက် ရှိကြသဖြင့် ကျွန်ုပ်မှာလည်း နယူးဖောရက်စ်ရှိ တောအုပ် ကောင်းသည့် ဒေသသို့ ဖြစ်စေ၊ တောင်ပိုင်း ပင်လယ်ကမ်းခြေ သဲသောင်များသို့ ဖြစ်စေ သွားလိုစိတ် ပေါ်လျက် ရှိပေ၏။ သို့ရာတွင် ဘဏ်စာရင်း၌ ငွေလက်ကျန် နည်းနေသည့် အတွက် ကျွန်ုပ်မှာ အားလပ်ရက် ခရီး သွားရန် ကိစ္စကို ရွှေ့ဆိုင်းလိုက်ရ၏။ ရှားလော့ဟုမ်းမှာမူ တော ကျေးလက်ကို လည်းကောင်း၊ ပင်လယ်ကမ်းစပ်ကို လည်းကောင်း စိတ်မဝင်စားနိုင်ဘဲ ရှိလေ၏။ ရှားလော့ဟုမ်း၏ ဝါသနာ တစ်ခုမှာ လူငါးသန်းလောက် ရှိသည့် မြို့ထဲတွင် တိုးတိုးဝှေ့ဝှေ့ နေထိုင်ကာ သူ၏ ‘အနံ့ခံ အမွှေးအမှင်များ’ ကို ဆန့်တန်းလျက် ကောလာဟလ သတင်းများ၊ ဖြေရှင်း၍ မရသော ရာဇဝတ်မှုများကို အနံ့ခံတတ်ခြင်း ဖြစ်ပေ၏။ ရှားလော့ဟုမ်း၏ ဝါသနာ များစွာတို့ အထဲတွင် သဘာဝ အလှအပကို ခံစားခြင်း အတွက် နေရာ မရှိချေ။ မြို့မှ ရာဇဝတ်ကောင် အကြောင်းကို စဉ်းစားပြီးသည်နှင့် ကျေးလက်မှ သူ့ အစ်ကို အကြောင်းကို တွေးတောခြင်းသာလျှင် သူ့အဖို့ စိတ် အပြောင်းအလဲ ဖြစ်လျက် ရှိလေ၏။

ရှားလော့ဟုမ်းမှာ စကား မပြောနိုင်လောက်အောင် သူ့ ကိစ္စတွင် စိတ်ဝင်စားနေသည့် အလျောက် ကျွန်ုပ်သည် ပျင်းစရာ ကောင်းလှသော သတင်းစာကို လွှတ်ချလိုက်ကာ ကုလားထိုင် နောက်မှိုကို မှိုလိုက်ရင်း ထွေထွေရာရာ စဉ်းစားလျက် ရှိစဉ် ရှားလော့ဟုမ်း၏ အသံကို ကျွန်ုပ် ကြားလိုက်ရလေ၏။

‘အိုင်ဆေး၊ ခင်ဗျား စဉ်းစားနေတာ မှန်သဗျို့၊ အငြင်းပွားမှု တစ်ခုကို ဒီနည်းနှင့် ဖြေရှင်းတာဟာ တကယ်တော့ ဘာမှ အဓိပ္ပာယ် မရှိလှဘူး’

mgyoe.com

ကျွန်ုပ်သည် ‘ဟုတ်တာပေါ့ဗျာ၊ ဘယ်အခိပွယ် ရှိမလဲ’ ဟု ဆိုလိုက် ပြီးမှ ရှားလော့ဟုမ်းသည် ကျွန်ုပ် စိတ်ထဲတွင် တွေးထင်နေသည့် အကြောင်းကို ပြောလိုက်မှန်း သတိ ရလိုက်သဖြင့် ‘ဗျာ’ ဟု ဆိုကာ ကုလားထိုင်တွင် မတ် မတ် ထိုင်လိုက်ရင်း တအံ့တဩဖြင့် သူ့ကို ကြည့်နေမိလေ၏။

‘ဗျို့ ဟုမ်း၊ ခင်ဗျား ဘာပြောလိုက်တာလဲဟင်၊ ကျွန်တော့် စိတ်ထဲမှာ တွေးနေတာတွေကို ခင်ဗျား ဘယ်နှယ်လုပ်ပြီး သိနေတာလဲ’

ရှားလော့ဟုမ်းသည် ဇေဝေဝေ ဖြစ်နေသည့် ကျွန်ုပ်ကို ကြည့်၍ အားရ ပါးရ ရယ်လိုက်ရင်း

‘ခင်ဗျား မှတ်မိဦးမလား မသိဘူး၊ တစ်လောတုန်းက အမေရိကန် လျှို့ ဝှက်သည်းဖို စာရေးဆရာကြီး အဂ္ဂါ အယ်လန် ပိုးရဲ့ အကြောင်း ရေးထားတဲ့ အထဲက စာပိုဒ် တစ်ပိုဒ်ကို ကျုပ် ဖတ်ပြခဲ့တယ်လေ၊ စဉ်းစားဉာဏ် ရင့်သန်တဲ့ လူများဟာ သူ့ အဖော် တစ်ယောက်ရဲ့ စိတ်ကူးထဲမှာ ရှိနေတဲ့ အတွေးကို သိ နိုင်သတဲ့ဗျာ၊ အဲဒီတုန်းက ခင်ဗျားကတောင် ဟုတ်မယ် မထင်ပါဘူးဗျာ၊ စာ ရေးဆရာတွေ စိတ်ကူးဉာဏ် ကွန်ပြီး ရေးခဲ့တာ ထင်ပါရဲ့လို့ ပြောခဲ့သေးတယ်၊ ကျုပ်လည်း အဲဒီ အလေ့အထကို ရအောင် ကျင့်နေတယ်ဗျာလို့ ပြောတော့ ခင် ဗျားက တယ်ပြီးတောင် မယုံချင်ဘူး’

‘မဟုတ်ပါဘူးဗျာ၊ မယုံ မရှိပါဘူး’

‘မယုံပါဘူးလို့ ပါးစပ်ကတော့ ထုတ် မပြောဘူးပေါ့၊ သို့သော်လည်း အဲဒီတုန်းက ခင်ဗျားက သတင်းစာကို ဘေးကို ပစ်ချပြီး တွေးနေတဲ့ အခါကျ တော့ ခင်ဗျား အတွေးကို အကဲခတ်ခွင့် ရလိုက်ပြီး ကျုပ် စကားကို သက်သေ ပြနိုင်လိုက်တဲ့ အတွက် တော်တော်တောင် ဝမ်းသာသွားတယ်ဗျာ’

သို့တိုင်အောင် ကျွန်ုပ်မှာ မကျေနပ်နိုင်သေးသဖြင့်

‘အဲဒီတုန်းက ခင်ဗျား ဖတ်ပြတဲ့ စာပိုဒ်ထဲမှာ စဉ်းစား တွေးခေါ်တဲ့ လူများဟာ သူတို့ အကဲခတ် လေ့လာနေသူရဲ့ လှုပ်ရှားမှုတွေကနေပြီး ကောက် ချက် ဆွဲယူနိုင်တယ်လို့ ပါတယ်လေ၊ ကျွန်တော် မှတ်မိသလောက် ပြောရရင် လူတစ်ယောက် လမ်းလျှောက်လာတော့ ကျောက်ခဲကို ခလုတ် တိုက်မိတယ်၊ ဒီတော့ ကောင်းကင်ကို မော့ကြည့်တယ် ဆို မဟုတ်လား၊ သူ့ ကိစ္စကတော့ ထားပါတော့ဗျာ၊ သွားရင်းလာရင်း ဖြစ်တာကို မြင်လို့ သူက ကောင်းကင်မှာ ဘာရှိမလဲလို့ တွေးယူပြီး မော့ကြည့်တာ၊ ကျွန်တော့် ကိစ္စကျတော့ ကျွန်တော် က ကုလားထိုင်ပေါ်မှာ ငြိမ်ငြိမ်ကလေး ထိုင်နေတာပဲ၊ ကျွန်တော့် စိတ်ထဲမှာ

ဘာတွေ တွေးနေလဲလို့ သိရအောင် ကျွန်တော်က ခင်ဗျားကို ဘာသဲလွန်စရာများ ပေးထားလို့လဲ’

‘ဒါကတော့ ခင်ဗျားက ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် မေ့ထားတာကိုးဗျ၊ လူတစ်ယောက်ရဲ့ အမူအရာတွေဟာ တခြားကြောင့် ရှိနေတာ မဟုတ်ဘူးဗျ၊ သူ့ စိတ်ထဲမှာ ရှိတဲ့ ခံစားချက်တွေကို ဖော်ပြနိုင်အောင် ရှိနေရတာ၊ ခင်ဗျား အမူအရာမျိုးကျတော့ သာပြီးတောင် အကဲခတ်ရ လွယ်သေးတယ်’

‘ဒါဖြင့် ကျွန်တော့် အမူအရာကို ကြည့်ပြီး ကျွန်တော့် စိတ်ထဲမှာ ဘာတွေ တွေးနေသလဲ ဆိုတာ ခင်ဗျား အကဲခတ်ယူတယ်ပေါ့’

‘ဟုတ်ပါ့ဗျာ၊ ခင်ဗျား အမူအရာတွေ၊ အထူးသဖြင့် ခင်ဗျား မျက်လုံးတွေကနေပြီး အကဲခတ်ယူတာပေါ့၊ ခု ထိုင်နေတုန်းမှာ ခင်ဗျား ဘယ်က စပြီး တွေးတယ် ဆိုတာ ခင်ဗျား မှတ်မိရဲ့လား’

‘ကြံကြီးစည်ရာဗျာ၊ ဘယ်မှတ်မိပါ့မလဲ၊ သူ့ဘာသာသူ ရောက်တတ်ရာရာက စမှာပေါ့’

‘ကောင်းပြီ၊ ဒီလိုဆိုရင် ကျုပ် ပြောပြမယ်၊ ခင်ဗျား သတင်းစာကို ဖုတ်ခနဲ ပစ်ချလိုက်တော့ ကျုပ် ခင်ဗျားကို လှမ်းကြည့်လိုက်မိတယ်ဗျ၊ ခင်ဗျား ငေးမိငေးရာ ငေးပြီး တစ်မိနစ်လောက် ထိုင်နေတယ်၊ ပြီးတော့ ခင်ဗျား မျက်စိဟာ မကြာခင်ကမှ မှန်ပေါင်သွင်းပြီး ချိတ်ထားတဲ့ (အင်္ဂလိပ်) ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဂေါ်ဒွင်ရဲ့ ပုံဆီကို ရောက်သွားတယ်၊ ခင်ဗျား မျက်နှာပေါ်မှာ အမူအရာ ပြောင်းသွားတာကို မြင်တော့ ဧကန္တ တစ်ခုခုကို တွေးနေပြီ ဆိုတာ သိလိုက်တယ်၊ သို့သော်လည်း ဘာရယ်လို့ မကွဲပြားသေးဘူး၊ ပြီးတော့ ခင်ဗျား မျက်စိဟာ ဘယ်ရောက်သွားသလဲ ဆိုတော့ စာအုပ် ဗီရိုပေါ်မှာ တင်ထားတဲ့ မှန်ပေါင် မသွင်းရသေးတဲ့ (အမေရိကန် စာရေးဆရာကြီး) ဟင်နရီ ဗီးချားရဲ့ ပုံဆီကို ရောက်သွားတယ်၊ ပြီးတော့ ခင်ဗျား မျက်လုံးဟာ နံရံဆီကို ရောက်သွားတယ်၊ ဒီတော့ အဓိပ္ပာယ် ရှင်းပါတယ်၊ ဗီးချားရဲ့ ပုံကို မှန်ပေါင်သွင်းပြီး ဂေါ်ဒွင်ရဲ့ ပုံနှင့် ယှဉ်လျက် နံရံ ကွက်လပ်မှာ ချိတ်မယ်ပေါ့’

‘ဟုတ်လှချည်လားဗျာ၊ အကြားအမြင်များ ပေါက်နေရောသလား’ ဟု ကျွန်ုပ်က ပြောလိုက်၏။

‘အဲဒီလောက် အထိတော့ ကျုပ် တွေးတဲ့ အတိုင်း မှန်နေပြီ မဟုတ်လား၊ သို့သော်လည်း ခင်ဗျား အတွေးဟာ ဗီးချားဆီကို ပြန် ရောက်သွားတယ်ဗျ၊ ဗီးချားရဲ့ ရုပ်ရည်ကို ကြည့်ပြီး သူ့ စရိုက်ကို လေ့လာတဲ့ ဟန်နှင့် ခင်ဗျား

mgyoe.com

သူ့ပုံကို စိုက်ကြည့်နေတယ်။ မျက်မှောင်ကို ကုတ်ပြီး ကြည့်နေရာက နေပြီး မျက်မှောင် ကုတ်တာ ပျောက်သွားတယ်။ သို့သော်လည်း ခင်ဗျား စိတ်ထဲမှာ သိပ် မကျေနပ်သေးဟန်နှင့် စဉ်းစားနေတယ်။ ဗီးချားရဲ့ ဘဝကို ပြန် စဉ်းစားနေတာ မဟုတ်လား။ ဗီးချားရဲ့ အကြောင်းကို စဉ်းစားမယ်ဆိုရင် ထိပ်ဆုံးက ထားပြီး စဉ်းစားရမယ့် ကိစ္စက အမေရိကန် ပြည်တွင်းစစ်တုန်းက မြောက်ပိုင်းရဲ့ ကိုယ်စားလှယ် အဖြစ် အင်္ဂလိပ် ဗိုလ်ချုပ်တွေနှင့် စေ့စပ်ရတဲ့ ကိစ္စက အလျင်ဆုံး ပေါ်လာမှာပဲ။ ဒီကိစ္စ မပါဘဲနှင့် သူ့အကြောင်းကို စဉ်းစားလို့ မရဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆိုတော့ ခင်ဗျား မျက်နှာကို ကြည့်လိုက်တဲ့အခါမှာ မြောက်ပိုင်း ကိုယ်စားလှယ် အနေနှင့် လာတဲ့ ဗီးချားကို ကျုပ်တို့ အင်္ဂလိပ် ဗိုလ်ချုပ်တွေက မချေမငံ လုပ်လွှတ်လိုက်တဲ့ အတွက် ခံပြင်း ဒေါပွစရာ ကောင်းတဲ့ အကြောင်း ကျုပ်ကို ပြောဖူးတာကို သွားပြီး သတိ ရလိုက်တယ်ဗျ။ ဒီတော့ ဗီးချား အကြောင်းကို တွေးလိုက်ရင် ဒီအကြောင်းကိုလည်း ခင်ဗျား မတွေးဘဲ နေမှာ မဟုတ်ဘူး။ ခဏ နေတဲ့ အခါကျတော့ ခင်ဗျား မျက်လုံးတွေဟာ ဗီးချားရဲ့ ပုံကနေပြီး တခြားကို ရောက်သွားကြတယ်။

‘ဒီအချိန်မှာ ခင်ဗျားဟာ အမေရိကန် ပြည်တွင်းစစ်ကြီး အကြောင်းကို တွေးနေမှာပဲလို့ ကျုပ် ထင်လိုက်တယ်။ ပြီးတော့ ခင်ဗျား နှုတ်ခမ်းကို တင်းတင်းစေ့ လက်သီးကို ဆုပ်ပြီး မျက်လုံးက အရောင် တောက်နေတာကို မြင်လိုက်တဲ့ အခါကျတော့ ခင်ဗျားဟာ အမေရိကန် ပြည်တွင်း စစ်ကြီးတုန်းက နှစ်ဖက်စလုံးက ရဲရဲဝံ့ဝံ့ တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြတာတွေကို ပြန်ပြီး တွေးနေတယ် ဆိုတာ ကျုပ် သေသေချာချာ ပြောရဲသွားပြီ။ ဒါပေမဲ့ ခဏ နေတော့ ခင်ဗျား မျက်နှာဟာ ဝမ်းနည်းတဲ့ အရိပ်အယောင် ပေါ်လာတယ်။ ပြီးတော့ ခေါင်းယမ်းတယ်။ ပြည်တွင်းစစ်ရဲ့ အနိဋ္ဌာရုံတွေ ရက်စက် ကြမ်းကြုတ်မှုတွေကို တွေးမိသွားပုံ ကျတယ်။ ပြီးတော့ ခင်ဗျား လက်ဟာ တိုက်ပွဲတုန်းက ခင်ဗျား ရလာတဲ့ ဒဏ်ရာဟောင်းဆီကို ရောက်သွားပြီး စမ်းကြည့်နေတယ်။ ဒီနောက် ခင်ဗျား နှုတ်ခမ်းမှာ ပြီးရောင် သန်းလာတာကို မြင်လိုက်ရတယ်။ ဒါက ဘာကို ပြသလဲ ဆိုရင် နိုင်ငံတကာ ပြဿနာများကို စစ်နှင့် ဖြေရှင်းတာဟာ တယ်ပြီး ရယ်စရာ ကောင်းပါကလား ဆိုတဲ့ အတွေး ခင်ဗျား ရင်ထဲမှာ ပေါ်လာတယ် ဆိုတာကို ပြနေတယ်။ အဲဒီတုန်းမှာ ကျုပ်က ကောက်ပြီး ဒီနည်းနှင့် ဖြေရှင်းတာဟာ အဓိပ္ပာယ် မရှိပါဘူးဗျာလို့ ဝင်ပြောလိုက်တာပဲ။ အင်း ကျုပ် ကောက်ချက် မှန်သွားတော့ ဝမ်းသာ ရတာပေါ့ဗျာ’

‘မှန်ပါပေတယ်ဗျာ၊ ခင်ဗျား ပြောတဲ့ အတိုင်းပါပဲ၊ ခု ခင်ဗျားက ထုတ်ပြောလိုက်တဲ့ အခါကျပြန်တော့လည်း ကျွန်တော်ဖြင့် အလျင်တုန်းကလိုပဲ အံ့ဩရတုန်းပဲဗျို့’

‘ဒါပေမဲ့ အိုင်ဆေး၊ ဒါတွေက အပေါ်ယံတွေပါဗျာ၊ တစ်နေ့က ကျုပ်ပြောတဲ့ စာပိုဒ်ကလေးကို မယုံဘူး ဆိုလို့ ကျုပ်က သက်သေ ထူကြည့်တာပါ။ သို့သော်လည်း ဟောဒီမှာဗျာ၊ ကျုပ် ပြောတဲ့ အတွေးအခေါ် ဖတ်နည်းထက် အရှင်းရ ခက်တဲ့ ပြဿနာကလေး တစ်ခု လက်ထဲမှာ ရောက်နေတယ်၊ ကရွိုင်ဒန်မြို့၊ ကရော့စထရီလမ်း၊ မစ္စ ကူးရှင်းဆီကို စာတိုက်ကနေပြီး ပို့လိုက်တဲ့ ပါဆယ်ထုပ်ကလေးထဲမှာ ပါတဲ့ ပါဆယ် ပစ္စည်းတွေ အကြောင်း ရေးထားတဲ့ သတင်းတိုကလေး တစ်ပုဒ်ကို ဖတ်ပြီးပလား’

‘ဟင့်အင်း၊ မဖတ်လိုက်မိဘူးဗျ’

‘အင်း၊ ဒီလိုဆိုရင် ခင်ဗျား မျက်စိ လျှမ်းသွားလို့ ဖြစ်မှာပေါ့၊ မှန်းသတင်းစာကို ကျုပ်ဘက် ကမ်းလိုက်ဗျာ၊ ဟောဒီ သတင်း ကော်လန်မှာဗျာ၊ ဖတ်ပြစမ်းပါဦး’

ကျွန်ုပ်သည် ရှားလော့ဟုမ်း ထောက်ပြသည့် သတင်းစာ မျက်နှာကို ကောက်ကိုင်ပြီး သူ ပြသည့် နေရာကို ဖတ်ကြည့်လိုက်၏။

‘ကြက်သီးထဖွယ် ပါဆယ်ထုပ်’ ဟူသော ခေါင်းစဉ် အောက်တွင် အောက်ပါ အတိုင်း တွေ့ရလေ၏။

ကရွိုင်ဒန်မြို့၊ ကရော့စထရီလမ်းနေ မစ္စ စူစန် ကူးရှင်းထံသို့ ထူးဆန်း၍ စက်ဆုပ်စရာ ကောင်းသည့် ပါဆယ်ထုပ် တစ်ထုပ် စာတိုက်မှ ရောက်ရှိလာရာ ယင်းမှာ အခြားသော မကောင်း ကြံရွယ်ချက်များ မရှိခဲ့ပါက လူပြောင် လူနောက်များ၏ နောက်ပြောင် ကျီစယ်မှု တစ်ရပ်ဟု ယူဆရတော့မည် ဖြစ်၏။ ဖြစ်ပွားပုံမှာ မနေ့ နေ့လယ် နာရီပြန်နှစ်ချက်ခန့်တွင် စာပို့သမား ရောက်ရှိလာပြီး အညိုရောင် စက္ကူဖြင့် ထုပ်ထားသည့် အထုပ်ကလေး တစ်ထုပ်ကို ပေးပို့သွားသည် ဆို၏။ အထုပ်ကို ဖြေ၍ ကြည့်လိုက်သည့် အခါတွင် အထဲ၌ ဂျပံသေတ္တာကလေး တစ်လုံးကို တွေ့ရပြီး ဂျပံသေတ္တာထဲတွင် ဆားများကို တွေ့ရသည် ဆို၏။ ဆားများကို သွန်ချလိုက်သည့် အခါတွင် လောလောလတ်လတ် ဖြတ်ထားဟန် ရှိသော နားရွက် နှစ်ဖက်ကို တွေ့မြင်ရလိုက်သဖြင့် မစ္စ ကူးရှင်းမှာ အကြီးအကျယ် ထိတ်လန့်သွားသည် ဆို၏။

ပါဆယ်ထုပ်မှာ ယမန်နေ့ မနက်က ဘဲလဖတ်မြို့မှ ပါဆယ် လုပ်၍ ပို့လိုက်သည့် ပစ္စည်း ဖြစ်ပြီး ပေးပို့သူ၏ လိပ်စာ မပါရှိဟု သိရ၏။ မစ္စ ကူးရှင်းမှာ အသက် ငါးဆယ်ခန့် ရှိပြီး အေးချမ်းစွာ နေထိုင်သည့် အမျိုးသမီးကြီး ဖြစ်၍ မိတ်ဆွေ အပေါင်းအသင်း ဟူ၍ လည်း နည်းလှသည့် အလျောက် ယခုကဲ့သို့ စာတိုက်မှ ပါဆယ်ထုပ် ရောက်ရှိသည့် အတွက် ပို၍ ထူးဆန်းလျက် ရှိ၏။ လွန်ခဲ့သည့် နှစ် အနည်းငယ်ခန့်က မစ္စ ကူးရှင်းသည် ပင်ဂျီ ရပ်ကွက်တွင် နေထိုင်ခဲ့ဖူးရာ ထိုစဉ်က သူ့ အိမ်ဘေးတွင် ဆေးကျောင်းသား သုံးယောက်ကို ထမင်း လခ ယူ၍ ကျွေးခဲ့ဖူးသည်ဟု သိရ၏။ ထိုကျောင်းသားများမှာ စည်းမဲ့ ကမ်းမဲ့ နေထိုင်သည့် အပြင် ဆူဆူညံညံ လုပ်လေ့ ရှိသဖြင့် သူတို့ သုံးယောက်ကို အိမ်မှ နှင်ထုတ်ခဲ့ဖူးသည် ဆို၏။ သက်ဆိုင်ရာ ပုလိပ် ဘက်ကမူ ကျောင်းသားများသည် ထိုအချက်ကြောင့် မစ္စ ကူးရှင်းအား ရန်ငြိုးထားကာ ခြောက်လှန့်လိုသဖြင့် ခွဲစိတ်ခန်းထဲရှိ နားရွက်ပြတ် နှစ်ခုကို စာတိုက်မှ ပေးပို့လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ယူဆလျက် ရှိ၏။

ကျောင်းသား သုံးယောက် အနက် တစ်ယောက်မှာ အိုင်ယာ လန် မြောက်ပိုင်း ဘဲလဖတ်မြို့မှ ဖြစ်သည့် အတွက် ထိုအချက်သည် ဖြစ်နိုင်စရာ အကြောင်း ရှိသည်ဟုလည်း ယူဆလျက် ရှိကြ၏။ လော လောဆယ်တွင်မူ ထိုကိစ္စကို ဆိုင်ရာမှ စုံစမ်းလျက် ရှိရာ စကော့ တလန်ယာဒ် စုံထောက် အဖွဲ့တွင် နာမည်ကြီး စုံထောက် တစ်ဦး ဖြစ် သည့် အင်စပက်တော် လက်စထရိတ် ကိုယ်တိုင် ကြီးကြပ် စုံစမ်းလျက် ရှိသည်ဟု သိရ၏။

ကျွန်ုပ်က သတင်းကို ဖတ်ပြပြီးသည့် အခါ၌ ရှားလော့ဟုမ်းက

‘ကဲ သတင်းစာထဲမှာ ပါတာကို အသာ ထားလိုက်ပါဦးဗျ၊ ခု ကျုပ်တို့ မိတ်ဆွေ လက်စထရိတ်ဆီက သတင်းကလေးကို နားထောင်ဦး၊ ခုမနက်တွင် လက်စထရိတ်ဆီက စာတစ်စောင် ရောက်လာတယ်၊ ယခု အမှုမှာ စုံထောက် ကြီး ဝါသနာ ပါသည့် အမှုမျိုး ဖြစ်ပါသည်၊ အမှုကို ဖြေရှင်းနိုင်လိမ့်မည်ဟု ကျွန်တော်တို့ ယုံကြည်လျက် ရှိပါသည်၊ သို့ရာတွင် ဘယ်က စ၍ ကိုင်ရမည် မသိအောင် ဖြစ်နေပါသည်၊ ဘဲလဖတ် စာတိုက်သို့ ကြေးနန်း ရိုက်၍ စုံစမ်း ထားသော်လည်း ထိုနေ့က ပို့လိုက်သော ပါဆယ်များမှာ အများအပြား ရှိသည့် အတွက် ကျွန်တော်တို့ သိချင်သော ပါဆယ်ထုပ်နှင့် ပို့သူတို့ အကြောင်းကို

စုံစမ်း၍ မရဘဲ ဖြစ်နေပါသည်။ ဂျပ်သေတ္တာမှာ ပေါင်ဝက် ဆေးတံသောက် ဆေး ဘူးမျိုး ဖြစ်သည့်တိုင် လိုက်၍ မရဘဲ ဖြစ်နေပါသည်။ ယခုအတိုင်း ဆိုလျှင် ဆေးကျောင်းသား သုံးယောက်က ပို့သည် ဆိုသည့် ကောက်ချက်မှာ ဖြစ်နိုင်စရာ အကြောင်း ရှိသော်လည်း စုံထောက်ကြီးတွင် အားလပ်ချိန် ရပါက တွေ့လိုပါသည်။ ကျွန်တော်လည်း ယနေ့ မစွ ကူးရှင်း အိမ်တွင် ဖြစ်စေ၊ ပုလိပ် ဌာနာတွင် ဖြစ်စေ တစ်နေရာရာတွင် တစ်နေ့လုံး ရှိနေမည် ဖြစ်ပါသည် တဲ့ဗျ။ ကဲ ဘာပြောချင်သလဲ ဆရာကြီး၊ အပူရှိန်ကို ရှောင်တဲ့ အနေနှင့် ကျုပ်နှင့် ကရွိုင်ဒန်ကို လိုက်ခဲ့ဗျာ၊ ခင်ဗျား မှတ်တမ်း အတွက်လည်း အမှု တစ်ခု တိုးလို တိုးငြားပေါ့’

‘ကျွန်တော်လည်း ပျင်းလွန်းလို့ တစ်ခုခု လုပ်ချင်နေတာနှင့် အတော်ပဲ ဗျ’

‘ဒီလိုဆို လိုက်ခဲ့ပေါ့ဗျ။ ကျုပ်တို့ ဖိနပ်ရှည်ကြီးတွေကို ကောင်လေးကို ယူခိုင်းလိုက်ဗျာ၊ ပြီးတော့ ရထား တစ်စင်းလည်း တစ်ခါတည်း အခေါ်ခိုင်းလိုက်၊ ကျုပ် အင်္ကျီ သွားလဲပြီး ဆေးပြင်းလိပ် တစ်ဘူးလောက် ထည့်လိုက်ဦးမယ်’

ရထားပေါ်သို့ ကျွန်ုပ်တို့ ရောက်သည့်အခါတွင် မိုးတဖွဲဖွဲ ကျလျက် ရှိ၍ ကရွိုင်ဒန်သို့ ရောက်သည့် အခါတွင်မူ လန်ဒန်မြို့ထဲမှာထက် အပူ သက်သာသည်ကို တွေ့ရလေ၏။ ရှားလော့ဟုမ်းက ကြိုတင် သံကြိုး ရိုက်ထားသည့် အတွက် ခါတိုင်းကဲ့သို့ အဝတ်အစားကို သပ်ရပ်စွာ ဝတ်ကာ၊ ခါတိုင်းကဲ့သို့ သွက်လက် ဖျတ်လတ်လျက်၊ ခါတိုင်းကဲ့သို့ပင် အမဲနဲ့ ရသည့် ကြောင်၏ ဟန်ဖြင့် ဘူတာရုံတွင် ကျွန်ုပ်တို့ကို စောင့်ကြိုလျက် ရှိသော အင်စပက်တော် လက်စထရိုက်ကို တွေ့ရလေ၏။ ငါးမိနစ်ခန့် လမ်းလျှောက်လိုက်လျှင် မစွ ကူးရှင်း နေထိုင်ရာ ကရော့စထရိုလမ်းသို့ ရောက်သွားကြလေ၏။

ကရော့စထရိုလမ်းမှာ နှစ်ထပ်တိုက်များဖြင့် ပြည့်နေသော လမ်းကျဉ်းကလေး တစ်ခု ဖြစ်လျက် သပ်ရပ် သန့်ရှင်းသော လမ်းကလေး တစ်ခု ဖြစ်ပေ၏။ ကျောက်တုံး လှေကားထစ်ကလေးများပေါ်တွင် ခါးစည်း အဝတ်ကို ပတ်၍ ထိုင်ရင်း အတင်းအပျင်း ပြောနေကြသော မိန်းမများကို တွေ့ရလေ၏။ လမ်းတစ်ဝက်လောက် ရောက်သည့် အခါ၌ လက်စထရိုက်သည် အိမ်တစ်အိမ် ရှေ့တွင် ရပ်လိုက်ပြီးနောက် တံခါးကို ခေါက်လိုက်လေရာ အိမ်ဖော်မကလေး တစ်ယောက်က လာ၍ ဖွင့်ပေးလေ၏။ ဧည့်ခန်းသို့ ကျွန်ုပ်တို့ ဝင်သွားသည့်အခါတွင် မစွ ကူးရှင်းကို အဆင်သင့်ပင် တွေ့ရလေ၏။

mgyoe.com

မစ္စ ကူးရှင်းမှာ တည်ကြည်သော မျက်နှာထား၊ ပြုံးကျယ်သော မျက်လုံးများ ရှိ၍ ဖြူဖွေးစ ပြုနေသည့် ဆံပင်များ နားသယ်စ တစ်ဖက် တစ်ချက်တွင် ဝဲကျလျက် ရှိလေ၏။ ပေါင်ပေါ်တွင် ထိုးလက်စ ကုလားထိုင်စွပ် တစ်လုံးကို တင်ထားပြီး အနီးရှိ ခွေးခြေ တစ်လုံးပေါ်မှ တောင်းထဲတွင် အရောင်မျိုးစုံ ပန်းထိုး ချည်လုံးများကို တွေ့ရလေ၏။

လက်စထရိတ်က ရှေ့မှ ဝင်သွားသည့် အခါတွင် မစ္စ ကူးရှင်းက

‘အဲဒါကြီးတွေက အပြင်ဘက်က တဲကလေးထဲမှာပါရှင်၊ ဒါကြီးတွေကို ပြန်ယူသွားကြစမ်းပါ၊ ကျွန်မဖြင့် ကြက်သီး ထလွန်းလို့’

‘စိတ်ချပါ အစ်မကြီး၊ ယူသွားမှာပါ၊ ဟောဒီက စုံထောက်ကြီး ရှားလော့ဟုမ်းကို အစ်မကြီး ရှေ့မှာတွင် ပြချင်သေးလို့ ခဏ ထားတာပါ’

‘ဘာဖြစ်လို့ ကျွန်မ ရှေ့တွင် ပြချင်တာလဲ’

‘ဪ ခုထောက်ကြီး အနေနှင့် မေးခွန်းကလေး ဘာလေးများ မေးစရာ ရှိရင် တစ်ခါတည်း မေးနိုင် မြန်းနိုင်အောင်လို့ပါ’

‘အမယ်လေး၊ ကျွန်မ သိသမျှ ရှင့်ကို အကုန် ပြောပြီးပြီပဲ၊ ဘာမေးစရာ လိုသေးလို့လဲ၊ ဒီအကြောင်း ဘာမှ မသိဘူးလို့ ပြောပြီးပြီပဲ’

ရှားလော့ဟုမ်းက လေသံ ချိုချိုဖြင့်

‘ဟုတ်တော့ ဟုတ်ပါတယ် အစ်မကြီး ခင်ဗျာ၊ အစ်မကြီးလည်း ဒီကိစ္စကို တွေးမိတိုင်း စိတ် အနှောင့်အယှက် ဖြစ်ဟန် တူပါရဲ့’

‘ဖြစ်ပါသော်ကောရှင်၊ ကျွန်မ တစ်သက်မှာ ခုလို ပုလိပ်က လာပြီး မေးတာ မြန်းတာလည်း မခံခဲ့ရဖူးဘူး၊ တစ်သက်လုံး အေးအေးချမ်းချမ်း နေလာခဲ့တာ၊ ခုတော့ သတင်းစာထဲ ပါ ပုလိပ်က လာမေးနှင့် ဆိုတော့ စိတ်ကို ညစ်နေတာပဲ၊ ကဲ အင်စပက်တော်ကြီး၊ ဒါကြီးတွေတော့ ကျွန်မ အိမ်ထဲကို အယူ မခံနိုင်ဘူးနော်၊ ကြည့်ရင်လည်း အပြင်ဘက်မှာ သွားကြည့်ကြပါ’

အိမ်နောက်ဖေး ခြံကျဉ်းကျဉ်းကလေးထဲတွင် ဆောက်ထားသည့် တဲကလေး တစ်လုံးဆီသို့ လာခဲ့ကြလေ၏။ လက်စထရိတ်သည် တဲထဲသို့ ဝင်သွားကာ အညိုရောင် စက္ကူဖြင့် ထုပ်ထားပြီး ကြီးချည်ထားသည့် ဝါကြန်ကြန် ဂျပ်သေတ္တာကလေး တစ်လုံးကို ယူလာလေ၏။ ခြံထောင့်တွင် ခုံရှည် တစ်လုံး ရှိသဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် ခုံရှည်ပေါ်တွင် ထိုင်ကြပြီးသော် ရှားလော့ဟုမ်းသည် လက်စထရိတ် ထုတ်ပြသည့် ပစ္စည်းများကို တစ်ခုပြီး တစ်ခု သေချာစွာ စစ်ဆေး ကြည့်ရှုလျက် ရှိလေ၏။

ရှားလော့ဟုမ်းသည် သေတ္တာ ချည်သည့် ကြိုးကို နေရောင်တွင် ထောင် ကြည့်လိုက်ပြီး အနံ့ ခံလိုက်ကာ

‘ချည်ထားတဲ့ ကြိုးကတော့ တော်တော် စိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်းတယ် ဗျာ၊ ဗျို၊ လက်စထရိတ်၊ ခင်ဗျား ဘယ်လို ထင်သလဲ’

‘ကတ္တရာစေး သုတ်ထားတယ် ခင်ဗျ’

‘မှန်လိုက်လေဗျာ၊ ကတ္တရာစေး သုတ်ထားတဲ့ ကြိုးဗျာ၊ ပြီးတော့ မစ္စ ကူးရှင်းဇာ ကြိုးကို ကတ်ကြေးနှင့် ဖြတ်ထားတာ၊ ကြိုးစ နှစ်ဖက်လုံးမှာ အနား တွေ ဖွာထွက်နေတာ တွေ့ရဲ့လား၊ အဲဒီ အချက်က တော်တော်လေး အရေးကြီး တယ်ဗျ’

‘ဘာဖြစ်လို့ အရေးကြီးတာလဲ စုံထောက်ကြီး၊ ကျွန်တော်ဖြင့် အရေး ကြီးတယ်လို့ မထင်မိပေါင် ခင်ဗျာ’

‘အရေးကြီးတယ် ဆိုတာက ဒီမှာဗျာ၊ ကြိုးကို ဖြေတော့ အထုံးက မပြေ ဘူး၊ ဒါ့ကြောင့် အထုံးဟာ ဒီအတိုင်း ကျန်ရစ်ခဲ့တယ်၊ ကြိုးထုံးထားပုံက နည်း နည်း ဆန်းမနေဘူးလား’

‘ကျကျနန ချည်ပြီး ထုံးထားတာပဲဗျာ၊ မှတ်တမ်းထဲမှာတော့ သွင်းပြီး ပြီ’ ဟု လက်စထရိတ်က ကျေနပ်စွာ ပြောလေ၏။

ရှားလော့ဟုမ်းက ပြုံးလိုက်လျက်

‘ကဲ၊ ကြိုးကိုတော့ ထားလိုက်ပါတော့လေ၊ ထုပ်တဲ့ စက္ကူကို ကြည့်ရ အောင်၊ စက္ကူက အညိုရောင် ကုန်ထုပ်စက္ကူဗျာ၊ ကော်ဖီမှုန့်နဲ့ ရတယ်၊ ဘာ ဒါ ကို သတိ မထားမိဘူး၊ ဟုတ်စ၊ ဖြစ်မှဖြစ်ရလေဗျာ၊ ကော်ဖီမှုန့်နဲ့မှ ထောင်းထ နေတာပဲ၊ လိပ်စာ ရေးထားတဲ့ လက်ရေးက ခပ်သော့သော့ ရေးထားတာဗျာ၊ မစ္စ အက်စ်၊ ကူးရှင်း၊ ကရော့စထရိလမ်း၊ ကရွိုင်ဒန်မြို့တဲ့၊ ရေးတဲ့ ကလောင်တံ က နစ်သွားကြီးကြီး၊ ဂျေ ဖောင်တိန် အမျိုးအစား ဖြစ်နိုင်တယ်၊ မင်ကတော့ ခပ်ညှိညှိရယ်၊ မူလတုန်းက ကရွိုင်ဒန် ဆိုတဲ့ စာလုံးပေါင်းမှာ အိုင်နှင့် ပေါင်း ထားတာ၊ ပြီးတော့မှ ဝိုင်လို့ ပြန် ပြင်ထားတယ်၊ ပါဆယ်ကို ပို့တဲ့ လူက ယောက်ျား တစ်ယောက်က ပို့လိုက်တာ၊ လက်ရေးက ယောက်ျား လက်ရေး၊ စာ သိပ် မတတ်ဘူး၊ ကရွိုင်ဒန်မြို့နှင့် သိပ် အဆက်အသွယ် မရှိဘူး၊ လက်ရေး ကတော့ ဒီလောက်ပဲ ထားပါတော့၊ ဂျပံသေတ္တာက အညိုရောင်ဗျာ၊ ဆေးတံ သောက်ဆေး ပေါင်ဝက်ထုပ်၊ အောက်ဘက် လက်ဝဲထောင့်မှာ လက်ရာ နှစ်ခုက လွဲလို့ တခြားတော့ ဘာမှ ထူးထူးခြားခြား မတွေ့ရဘူး၊ သေတ္တာကို သားရေ

စိမ်းတွေကို မပုပ်အောင် သုံးတဲ့ နေရာမှာ သုံးတဲ့ ဆားတွေကို ထည့်ထားတယ်။
အဲဒီ ဆားပွင့်ကြီးတွေထဲကိုမှ ဒီပစ္စည်း နှစ်ခုကို ထည့်ထားတာ’

ရှားလော့ဟုမ်းသည် စကား ပြောနေရာမှ နားရွက်ပြတ် နှစ်ဖက်ကို ထုတ်ယူလိုက်ပြီးလျှင် ပေါင်ပေါ်တွင် သစ်သားပြား တစ်ခု ခင်း၍ တင်လိုက် ပြီးနောက် အသေးစိတ် ကြည့်ရှုလျက် ရှိလေ၏။ ကျွန်ုပ်နှင့် လက်စထရိတ်မှာ သူ့ဘေး တစ်ဖက်တစ်ချက်တွင် ရပ်နေရာမှ ကုန်း၍ ကြောက်စရာ ကောင်း သည့် ပစ္စည်း နှစ်ခုကို လည်းကောင်း၊ ကျွန်ုပ်တို့ မိတ်ဆွေကြီး ရှားလော့ဟုမ်း ၏ စိတ်အား ထက်သန်လျက် ရှိသော မျက်နှာကို လည်းကောင်း တစ်လှည့်စီ ကြည့်လျက် ရှိလေ၏။ နောက်ဆုံး၌ ရှားလော့ဟုမ်းသည် သေတ္တာကို သေချာ စွာ ကြည့်ရှုကာ လေးနက်စွာ စဉ်းစားလျက် ရှိလေ၏။

‘နားရွက်က တစ်စုံ မဟုတ်ဘူးဗျ၊ တစ်ဖက်စီ ဆိုတာ သေသေချာချာ ကြည့်မိရဲ့လား’

‘ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်တော် သတိ ထားမိပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဒီပစ္စည်း နှစ်ခုဟာ ဆေးကျောင်းသားတွေက နောက်ပြောင် ကျီစယ်တဲ့ သဘောနှင့် ပို့လိုက်တာ မှန်ရင်တော့ သူတို့ ဆေးကျောင်းက ခွဲစိတ်ခန်းမှာ တစ်ဖက်စီ ရဖို့လည်း သိပ် ခက်မယ် မထင်ပါဘူး’

‘အင်း ဟုတ်ပေတာပေါ့၊ သို့သော်လည်း ဒါဟာ နောက်ပြောင် ကျီစယ် ပြီး ပို့တာ မဟုတ်ဘူးဗျ’

‘သေချာရဲ့လား စုံထောက်ကြီး’

‘ဘယ်လိုပဲ စဉ်းစားကြည့်ကြည့် ကျီစယ်တာ မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ ခွဲစိတ်ခန်း က အလောင်း ဆိုတာ အမြဲတမ်း မပုပ်သိုးအောင် ဆေးထိုး ထားရတယ်၊ ခု နားရွက်ပြတ် နှစ်ခုမှာ ဆေးထိုး ထားပုံ မရဘူး ခင်ဗျ၊ လတ်လတ်ဆတ်ဆတ် ကြီးတွေ၊ ပြီးတော့ ခပ်တုံးတုံး လက်နက်နှင့် ဖြတ်ထားတာ၊ ဆေးကျောင်းသား က ဖြတ်ပို့ရင် ဘယ် ဒီလို နေပါ့မလဲ၊ ပြီးတော့ ဆေးကျောင်းသားက ပို့တယ် ဆိုရင် ဒီ နားရွက်ပြတ်ကြီးတွေကို ဘာဖြစ်လို့ ဆားထည့်ပြီး သိပ်ပေးလိုက်ပါ့ မလဲ၊ ကာဘော်လစ် ဖြစ်ဖြစ် တခြား အရက်ပြန် ဖြစ်ဖြစ် ထိုးထည့်ပေးလိုက် မှာပေါ့၊ ဒီတော့ ကျုပ် ထပ်ပြီး ပြောလိုက်မယ်၊ ဒါဟာ နောက်ပြောင် ကျီစယ် တဲ့ အနေနှင့် ပို့လိုက်တာ မဟုတ်ဘူး၊ ခု ကျုပ်တို့ စုံစမ်းနေတာဟာ အင်မတန် ကြီးကျယ်တဲ့ ရာဇဝတ်မှုကြီး တစ်ခုကို စုံစမ်းနေတာ’

ရှားလော့ဟုမ်း၏ စကားကို ကြားလိုက်ရပြီး တင်းမာ လေးနက်သည့်

သူ့ မျက်နှာကို မြင်လိုက်ရသည့် အခါ ကျွန်ုပ်မှာ ကြက်သီးဖြန်းဖြန်း ထ၍ သွားလေ၏။ ပဏာမ အဖြစ် ကျွန်ုပ်တို့ မြင်လိုက်ရသည့် ကြက်သီး ထစရာ အဖြစ်ကို ကြည့်လျှင် ထို့နောက်ကွယ်တွင် ထူးဆန်းသည့် ကြောက်ဖွယ် အဖြစ် အပျက်တို့ ရှိနေကြောင်းကို သိသာနိုင်ပေ၏။ သို့ရာတွင် လက်စထရိတ်ကမူ လက်မခံနိုင်သေးဟန်ဖြင့် ခေါင်းကို ယမ်းလိုက်ရင်း

‘နောက်ပြောင် ကျီစယ်တဲ့ သဘောနှင့် လုပ်တာ ဖြစ်တယ် ဆိုတာက တော့ ကျွန်တော်လည်း သိပ် လက်မခံချင်ပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ စုံထောက်ကြီး တွေး သလို မဖြစ်နိုင်တဲ့ အကြောင်းတွေလည်း အများကြီး ရှိနေတယ် ခင်ဗျ၊ မစ္စ ကူးရှင်းဟာ ပန်ဂျီမှာ နေခဲ့တုန်းက တော်တော် အေးအေးဆေးဆေး တင့်တောင့် တင့်တယ် နေခဲ့တဲ့ အမျိုးသမီး တစ်ယောက်၊ ဒီရောက်တော့လည်း အနှစ် နှစ် ဆယ်လုံးလုံး အေးအေးဆေးဆေး နေခဲ့တာ ကျွန်တော်တို့ သိတယ်၊ နေလာခဲ့တဲ့ အနှစ် နှစ်ဆယ်လောက် အတွင်းမှာ အိမ်ထဲက အိမ်ပြင်တောင် ထွက်တဲ့ မိန်းမ မျိုး မဟုတ်ဘူး၊ ဒီလိုဆိုရင် ရာဇဝတ်ကောင် တစ်ယောက်ဟာ သူ ကျူးလွန် ခဲ့တဲ့ ရာဇဝတ်မှုရဲ့ သက်သေခံ အဖြစ် ဒီပစ္စည်း နှစ်ခုကို ဘာဖြစ်လို့ သူ့ဆီကို ပို့ရမှာလဲ၊ အဲ တစ်ခုတော့ ရှိတယ်ပေါ့ ခင်ဗျ၊ မစ္စ ကူးရှင်း ကိုယ်တိုင်ကိုက ဟန်ဆောင် ကောင်းတဲ့ မိန်းမ တစ်ယောက် ဆိုရင်တော့ မပြောတတ်ဘူးပေါ့၊ ခုတော့ သူ့ ကြည့်ရတာကလည်း ကျွန်တော်တို့ထက် ဘာမှ ပိုပြီး သိဟန် မတူဘူး’

‘ခု ကျုပ်တို့ ဖြေရှင်းရမယ့် ပြဿနာက ဒီပြဿနာပဲဗျ၊ ကျုပ် အနေ နှင့်ကတော့ ကျုပ်ရဲ့ တွေးလုံးကို အမှန်လို့ ယူပြီး ဒီအမှုကို ကိုင်ရတော့မှာပဲ၊ လူသတ်မှုမှ တစ်မှုတည်းတောင် မဟုတ်ဘူးဗျ၊ နှစ်မှု၊ အဲဒီ အပေါ်မှာ အခြေခံပြီး လိုက်ရလိမ့်မယ်၊ ဒီပစ္စည်း နှစ်ခုမှာ တစ်ခုက မိန်းမ နားရွက်ဗျ၊ နားရွက်က ခပ်သေးသေး ပုံလှလှရယ်၊ ပြီးတော့ နားမှာ နားပေါက်ပါတယ်၊ ကျန်တဲ့ တစ် ဖက်ကတော့ ယောက်ျား နားရွက်ဗျ၊ အသားက နေလောင်ထားတယ်၊ အရောင် ပျက်နေတယ်၊ သူ့ နားမှာလည်း နားပေါက် ဖောက်ထားတယ်၊ ကြည့်ရတာက တော့ နားရွက်ပိုင်ရှင် နှစ်ယောက်စလုံးဟာ ခုလောက်ဆိုရင် သေလောက်ပြီ၊ မသေရင် ကျုပ်တို့ သူတို့ သတင်းကို ကြားရမှာပေါ့၊ ဒီနေ့က သောကြာနေ့၊ ပါဆယ်က ကြာသပတေးနေ့ မနက်က ပို့လိုက်တာဗျ၊ ဒီတော့ ရာဇဝတ်မှုဟာ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ သို့မဟုတ် အင်္ဂါနေ့ သို့မဟုတ် ဒီထက် စောစောက ကျူးလွန်တာ ဖြစ်ရမယ်။’

‘အကယ်၍ လူနှစ်ယောက် အသတ်ခံရတယ် ဆိုလို့ ရှိရင် မစ္စ ကူးရှင်း ဆီကို ဒီနားရွက်ပြတ် နှစ်ခု ပို့တာဟာ လူသတ်သမား ကိုယ်တိုင် အပြင် ဘယ်သူ ဖြစ်နိုင်ဦးမှာလဲ၊ ဒီတော့ ဒီနားရွက်ပြတ် နှစ်ခုကို ပို့လိုက်တဲ့ လူဟာ ကျုပ်တို့ လိုချင်တဲ့ လူပဲဗျ၊ သို့သော်လည်း မစ္စ ကူးရှင်းဆီကို ဒီနားရွက်ပြတ် နှစ်ခု ပို့တာဟာ ပို့တဲ့ လူမှာ အကြောင်း ရှိရလိမ့်မယ်၊ ကောင်းပြီ၊ ဒါဖြင့် အကြောင်းက ဘာလဲ၊ နှစ်ခုပဲ ဖြစ်နိုင်တယ်၊ တစ်ခုက ကိစ္စ ပြီးပြီလို့ အကြောင်း ကြားတာ ဖြစ်နိုင်တယ်၊ သို့မဟုတ်ရင်လည်း မစ္စ ကူးရှင်းကို စိတ် ထိခိုက်စေ ချင် လို့ရင်လည်း ဖြစ်ရမယ်၊ သို့သော်လည်း ဒီအတိုင်းဆိုရင် ပို့တဲ့ လူကို မစ္စ ကူးရှင်း သိရမယ်၊ ဒါဖြင့်ရင် ခု သူ သိသလား၊ သိမယ်လို့တော့ ကျုပ် မထင် ဘူး၊ သိရင် ဘာဖြစ်လို့ ပုလိပ်ကို အကြောင်းကြားမလဲဗျ၊ နားရွက်ပြတ် နှစ်ခု ကို အသာ ဖျောက်ဖျက်ပစ်လိုက်ရုံပေါ့၊ ဒီထက် ကောင်းတာ ဘာရှိသေးသလဲ၊ ဒီတော့ ရာဇဝတ်ကောင်ကို ကာကွယ်ချင်လို့ ရှိရင် မစ္စ ကူးရှင်းဟာ ဒီအတိုင်း ပဲ လုပ်မှာပဲ၊ ဒီလိုမှ မဟုတ်လို့ ရာဇဝတ်ကောင်ကို မကာကွယ်ချင်ဘူး ဆိုရင် လည်း ဒီရာဇဝတ်ကောင်ကို ထုတ်ပြောရမှာပေါ့၊ ဒီတော့ ကျုပ်တို့ ရှင်းရမယ့် ဆက်ထုံးဟာ ဒီနေရာပဲဗျ’

ရှားလော့ဟုမ်းသည် ခြံစည်းရိုးကို ငေးစိုက် ကြည့်နေရင်း ထိုစကား များကို ခပ်စူးစူး အသံဖြင့် ပြောဆိုလျက် ရှိရာမှ ချက်ချင်း ဖြုန်းခနဲ ထကာ အိမ်ဘက်ဆီသို့ လျှောက်သွားလေ၏။

‘ကျုပ် မစ္စ ကူးရှင်းကို မေးခွန်း နည်းနည်းပါးပါး မေးချင်တယ်ဗျာ’

‘ဒီလိုဆို စုံထောက်ကြီးတို့ နေရစ်ခဲ့ဦးလေ၊ ကျွန်တော့်မှာ တခြား ကိစ္စ လေးတွေ ရှိသေးလို့ သွားလိုက်ဦးမယ်၊ ကျွန်တော့် အထင်ကို ပြောရမယ် ဆိုရင် တော့ မစ္စ ကူးရှင်းဆီက ဘာမှ မေးလို့ ရမှာ မဟုတ်ဘူး ထင်တာပဲ၊ ကျွန်တော် ဌာနမှာ ရှိနေမယ် စုံထောက်ကြီး’

ရှားလော့ဟုမ်းက

‘ကောင်းပြီလေ၊ ဘူတာကို သွားတော့ ကျွန်တော်တို့ ဝင်လာခဲ့မယ်’

ခဏ ကြာသည့် အခါတွင် ရှားလော့ဟုမ်းနှင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် ဧည့်ခန်း ထဲသို့ ပြန်ရောက်နေကြလေပြီ။ မစ္စ ကူးရှင်းကား မတုန်လှုပ်သော မျက်နှာထား ဖြင့် ကုလားထိုင်စွပ်ကို ထိုးလျက် ရှိလေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့ ဝင်လာသည့် အခါတွင် မစ္စ ကူးရှင်းသည် ထိုးလက်စ ကုလားထိုင်စွပ်ကို ချထားလိုက်ပြီးလျှင် ပြာလဲ့ ကြီးမားသော မျက်လုံးများဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ကို ကြည့်လျက် ရှိလေ၏။

‘ကျွန်မ အထင် ပြောရရင်တော့ ပါဆယ်က မှားပို့လိုက်တယ်လို့ ထင် တာပဲရှင်၊ စကော့တလန်ယာဒ်က အင်စပက်တော်ကြီးကိုလည်း ကျွန်မ ဒီ အတိုင်းပဲ ပြောလိုက်တာပဲ၊ သူကတော့ ရယ်တာပေါ့လေ၊ ကျွန်မ သိသလောက် ပြောရရင် ကျွန်မမှာ ငြီးသူ ရန်ဘက် ဆိုလို့လည်း တစ်ယောက်မှ မရှိပါဘူး၊ ဒီတော့ ကျွန်မဆီကို ဘာဖြစ်လို့ ပို့မလဲ’

ရှားလော့ဟုမ်းက မစ္စ ကူးရှင်း၏ ဘေးတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်ရင်း

‘ကျွန်တော်လည်း ဒီလိုပဲ ထင်တာပဲ အစ်မကြီးရေ၊ ဖြစ်နိုင်တာကတော့’

ရှားလော့ဟုမ်းသည် စကားကို ဖြတ်လိုက်သဖြင့် ကျွန်ုပ် လှမ်းကြည့် လိုက်သည့် အခါတွင် အမျိုးသမီးကို ဘေးတိုက်မှ နေ၍ သေချာစွာ ကြည့်ရှု နေသည်ကို တွေ့ရသည့် အတွက် ကျွန်ုပ်မှာ အံ့အားသင့်လျက် ရှိလေ၏။ မျက်နှာပေါ်တွင် ကျေနပ်ခြင်းနှင့် အံ့အားသင့်ခြင်း အရိပ်အယောင်တို့ မြင်လိုက် ရလေ၏။ သို့ရာတွင် စကား ပြတ်သွားသဖြင့် အမျိုးသမီးက လှည့်ကြည့်လိုက် သည့် အခါ၌ ရှားလော့ဟုမ်းမှာ ခါတိုင်းလို ချိုသာမြဲ ချိုသာဟန်သို့ ပြောင်း သွားလေ၏။ ကျွန်ုပ် ကိုယ်တိုင်လည်း မစ္စ ကူးရှင်း၏ ဖြူဖွေးနေသော ဆံပင် များကို လည်းကောင်း၊ ဦးထုပ်ပြားပြားကလေးကို လည်းကောင်း၊ ရွှေနားတောင်း များကို လည်းကောင်း၊ တည်ငြိမ်သည့် အမူအရာကို လည်းကောင်း ဂရုစိုက် ကြည့်နေမိလေ၏။ သို့ရာတွင် ရှားလော့ဟုမ်း စိတ်အား ထက်သန်နေရသည့် အကြောင်းကိုမူ ရှာ၍ မတွေ့ချေ။

‘မေးခွန်းကလေး တစ်ခု နှစ်ခုလောက် မေးချင်လို့ ခင်ဗျာ’

‘လာပြန်ပြီလား ရှင်၊ စိတ်တောင် ညစ်လှပြီ’ ဟု မစ္စ ကူးရှင်းက စိတ် တိုတိုဖြင့် ပြောလိုက်၏။

‘အစ်မကြီးမှာ ညီအစ်မ သုံးယောက် ရှိတယ် မှတ်တယ်’

‘ရှင် ဘယ်နှယ်လုပ်ပြီး သိသလဲ’

‘အခန်းထဲ ဝင်လာတော့ နာရီ တင်တဲ့ စင်ပေါ်မှာ အမျိုးသမီး သုံး ယောက် တွဲရိုက်ထားတဲ့ ဓာတ်ပုံကို မြင်လိုက်လို့ပါ၊ တစ်ယောက်ကတော့ အစ်မကြီး ဖြစ်ပြီး ကျန်တဲ့ နှစ်ယောက်ကတော့ အစ်မကြီးနှင့် တော်တော် လေးကို တူတယ် ခင်ဗျာ၊ ဒီတော့ ဒီသုံးယောက်ဟာ ညီအစ်မတွေ ဖြစ်တယ် ဆိုတာ သိသာပါတယ်’

‘ဟုတ်ပါတယ်၊ ရှိပါတယ်၊ သူတို့ နှစ်ယောက်ဟာ ညီမတွေပါ၊ တစ် ယောက်က ဆာရာတဲ့၊ နောက်တစ်ယောက်က မေရီတဲ့’

‘ပြီးတော့ ကျွန်တော့် နောက်နားမှာလည်း အစ်မကြီးရဲ့ ညီမ ဓာတ်ပုံ တစ်ပုံ ရှိသေးတယ် ခင်ဗျ။ လီဗာပူမှာ ရိုက်ထားတာ၊ ယောက်ျား တစ်ယောက် နှင့် တွဲလို့၊ သူ့ ယူနီဖောင်းကို ကြည့်လိုက်တော့ သင်္ဘော စာရေးနှင့် တူရဲ့၊ အဲ ဒီလို ရိုက်ထားတုန်းက လက်ထပ်ရသေးဟန် မတူဘူး’

‘အလို၊ စုံထောက်ကြီးက တယ်မြင်တတ်ပါလား’

‘ဒါကတော့ ကျွန်တော့် အလုပ်ကိုး ခင်ဗျ’

‘ဟုတ်ပါတယ်ရှင်၊ ဒီဓာတ်ပုံ ရိုက်ပြီး မကြာခင်မှာပဲ ကျွန်မ ညီမဟာ မစ္စတာ ဗရောင်းနားနှင့် လက်ထပ်လိုက်ပါတယ်၊ ဒီဓာတ်ပုံ ရိုက်တုန်းက ဗရောင်း နားက တောင်အမေရိက တိုက်ကို သွားတဲ့ သင်္ဘောပေါ်မှာ အလုပ် လုပ်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ သူက သူ့ မိန်းမကို သိပ်ချစ်လေတော့ ကြာကြာ မခွဲနိုင်တာနှင့် အဲဒီ သင်္ဘောလိုင်းက ထွက်ပြီး လီဗာပူနှင့် လန်ဒန် သင်္ဘောလိုင်းမှာ ဝင်လုပ်ပါ တယ်’

‘ဪ အောင်ဇေယျ သင်္ဘောမှာလား’

‘ကျွန်မ နောက်ဆုံး သိရသလောက်တော့ မေဒေး သင်္ဘောမှာပါ၊ သူ တောင် ကျွန်မဆီကို တစ်ခေါက် အလည်လာပါသေးတယ်၊ ဒါကတော့ သူ့ မိန်းမနှင့် သူ ချစ်ချစ်ခင်ခင် ရှိကြတုန်းကပေါ့လေ၊ ဒါပေမဲ့ နောက်ပိုင်းကျ တော့ ဗရောင်းနားဟာ သင်္ဘောဆိုက်လို့ ကမ်းကို တက်တာနှင့် တစ်ပြိုင်နက် အရက်ကို သောက်တော့တာပါပဲ၊ သောက်ရင်လည်း နည်းနည်းကလေး သောက် တာနှင့် မူးပြီး အရူးကြီး တစ်ပိုင်းလို ကြမ်းလာတော့တာပဲရှင်၊ သူ့ လက်ထဲ အရက် ဖန်ခွက် ကိုင်တဲ့ နေ့ဆိုရင် ကျွန်မဖြင့် စိတ်ညစ်လိုက်ရတာရှင်၊ ပထမ ကျွန်မကို စော်ကားတယ်ရှင်၊ ပြီးတော့ ဆာရာနှင့်လည်း ရန်ဖြစ်တာပဲ၊ နောက် တော့ သူ့ မိန်းမ မေရီဆီကလည်း စာမလာတော့ ဘယ်လို နေပြီး ဘယ်လို ထိုင်ကြသလဲ ဆိုတာတောင် မပြောတတ်တော့ဘူးရှင်’

မစ္စ ကူးရှင်းမှာ သူ့ စိတ်ထဲတွင် ခံစားနေရသည့် အကြောင်းများကို ပြောပြရသဖြင့် လျှာသွက်လျက် ရှိလေ၏။ တစ်ယောက်တည်း နေလေ့ ရှိသည့် အပျိုကြီးများ ထုံးစံ အတိုင်း မစ္စ ကူးရှင်းမှာ ပထမတွင် ရှက်ရွံ့ရွံ့ ဖြစ်နေ သေးသော်လည်း နောက်ပိုင်းတွင်မူ သွက်သည်ထက် သွက်လာခဲ့လေပြီ။

မစ္စ ကူးရှင်းသည် သူ့ မတ်တော်မောင် ဗရောင်းနား အကြောင်းကို ကျွန်ုပ်တို့အား အသေးစိတ် ပြောပြပြီးနောက် ယခင် သူ လခဖြင့် ထမင်း ကျွေးခဲ့သည့် ဆေးကျောင်းသား သုံးယောက် အကြောင်းသို့ ရောက်သွားသည့်

အခါတွင် ထိုကျောင်းသားများ၏ အမည်များ၊ သူတို့ လက်တွေ့ ဆင်းခဲ့သည့် ဆေးရုံများနှင့် သူတို့ သောင်းကျန်းကြပုံကို ခရေစေ့တွင်းကျ ပြောဆိုလျက် ရှိလေ၏။

ရှားလော့ဟုမ်းသည် သူ ပြောဆိုနေသည့် စကားများကို စိတ်ပါလက်ပါ နားထောင်ကာ တစ်ချို့ တစ်ချို့တွင် မေးခွန်းများ ထောက်မေးလေ့ ရှိလေ၏။

‘အစ်မကြီးနှင့် ညီမ ဆာရာကကော၊ အစ်မကြီးတို့ နှစ်ယောက်စလုံး အပျိုကြီးတွေ ဖြစ်လျက်သားနှင့် ဘာဖြစ်လို့ အတူတူ မနေကြဘဲ တခြားစီ နေကြတာလဲ’

‘အမယ်လေး၊ စုံထောက်ကြီးတို့က သူ့ အကြောင်း မသိသေးလို့၊ သိရင် ဘာမှ အံ့ဩမှာ မဟုတ်ဘူး၊ ကျွန်မ ကရွှင်ဒန်ကို ရောက်တော့ ကျွန်မလည်း သူနှင့် အတူ နေဖို့ ကြိုးစားပါသေးတယ်၊ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်လလောက် အထိ အတူ တူ နေခဲ့ပါသေးတယ်၊ ဒါပေမဲ့ နောက်ဆုံးတော့ ခွဲနေတာ ကောင်းပါတယ်လေ ဆိုပြီး ခွဲလိုက်ကြတာပါပဲရှင်၊ ကိုယ့် ညီမ အရင်း ခေါက်ခေါက် အကြောင်း ပြောရတာ သိပ်တော့ မကောင်းပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ ဆာရာက စပ်စပ်စုစုနိုင်တဲ့ အပြင် ပစိပစပ်ကလည်း အလွန် များတယ်ရှင့်’

‘ဆာရာက လီဗာပူက ညီမနှင့်လည်း မတည့်ဘူးလို့ အစ်မကြီး ပြော သွားတယ် မဟုတ်လား’

‘ဟုတ်တယ် ရှင့်၊ အစတုန်းကတော့ တည့်လိုက်ကြတာ၊ သူတို့ လင် မယားနှင့်တောင် လိုက်နေလိုက်သေးတယ်၊ သူတို့နှင့် နီးနီးနားနား နေချင်လို့ တဲ့လေ၊ ခုတော့လည်း ဗရောင်းနား အကြောင်းကို ပြောလိုက်တာ ရစရာတောင် မရှိတော့ဘူး၊ လွန်ခဲ့တဲ့ ခြောက်လလောက် ကျွန်မဆီ လာတုန်းကတွင် သူ အရက် သောက်တဲ့ အကြောင်း ရိုင်းစိုင်းတဲ့ အကြောင်း ပြောသွားလိုက်တာ စုံနေတာပဲ၊ သူက နေရာတကာ လိုက်ပြီး စပ်စုတော့ ဟိုကလည်း ရိုင်းရိုင်း စိုင်းစိုင်း ပြောပါလိမ့်မယ်၊ အဲဒီကတည်းက သူတို့နှစ်ယောက် စကား မပြော ကြတော့တာပဲ’

ရှားလော့ဟုမ်းက ထိုင်ရာမှ ထ၍ ဦးညွတ် နှုတ်ဆက်လိုက်ရင်း

‘ကျေးဇူးတင်ပါတယ် အစ်မကြီးရယ်၊ အစ်မကြီးရဲ့ ညီမ ဆာရာက ဝါလင်တန်က လမ်းသစ်မှာ နေတယ်နော်၊ အင်း အစ်မကြီး ပြောသလို နေရင်း ထိုင်ရင်း အိမ်ပေါ် ရောက်လာတဲ့ အမှု တစ်ခု အတွက်ကို ခုလို အနှောင့်အယှက် ပေးရတာ ဝမ်းနည်းပါတယ်’

အိမ်ပြင်သို့ ကျွန်ုပ်တို့ ထွက်လာစဉ် ရထား တစ်စင်း ဖြတ်သွားသဖြင့် ရှားလော့ဟုမ်းက ရထားကို လှမ်းခေါ်လိုက်၏။

‘ဒီကနေပြီး ဝါလင်တန်ကို ဘယ်လောက် ဝေးသလဲကွ’

‘တစ်မိုင်လောက် ဝေးပါတယ်’

‘ဟုတ်ပြီ၊ ကဲ အိုင်ဆေး တက်ဗျို့၊ လသာတုန်း ဗိုင်းငင်လိုက်ကြဦးစို့၊ အမှုက ရှင်းတော့ ရှင်းပါရဲ့၊ ဒါပေမဲ့ စိတ်ဝင်စားစရာ အချက်ကလေး တစ်ချက် နှစ်ချက် တွေ့နေရတယ်ဗျ၊ ဟေ့ သူငယ်ရေ၊ ကြေးနန်းရုံး ရှေ့ကျရင် ခဏ ရပ် ကွာ’

ရှားလော့ဟုမ်းသည် ကြေးနန်းရုံးသို့ ဝင်ကာ ကြေးနန်းတိုကလေး တစ်စောင်ကို ရိုက်ပြီးလျှင် ကျန်ခရီး၌ကား မျက်နှာကို နေရောင် ထိုးသည့် အတွက် ဦးထုပ်ကို ဖုံးကာ နောက်သို့ မှီရင်း လိုက်ပါလာခဲ့လေ၏။ ရထားသမားသည် ကျွန်ုပ်တို့ ထွက်လာခဲ့သည့် အိမ်နှင့် မတူသည့် အိမ်တစ်လုံး ရှေ့တွင် ရထားကို ရပ်လိုက်လေ၏။

ရှားလော့ဟုမ်းသည် ရထားကို အစောင့် ခိုင်းပြီးနောက် တံခါးကို ခေါက်မည် ပြုစဉ် တံခါးသည် ပွင့်လာကာ အဝတ်အစား အနက်ကို ဝတ်ဆင်၍ ဦးထုပ် ပြောင်ပြောင် တစ်လုံးကို ဆောင်းထားသည့် မျက်နှာ တင်းတင်း လူငယ် တစ်ယောက် ထွက်လာလေ၏။

‘မစ္စ ဆာရာ ရှိပါသလား’

‘မစ္စ ဆာရာ တော်တော် နေမကောင်း ဖြစ်နေတယ်ဗျ၊ မနေ့ကတည်းက ဦးနှောက်မြှေးရောင် ရောဂါကြောင့် အိပ်ရာက မထနိုင်ဘူး၊ မစ္စ ဆာရာရဲ့ ဆရာဝန် အနေနှင့် ပြောရရင် သူ့ကို ဘယ်သူမှ မတွေ့တာ ကောင်းလိမ့်မယ်၊ တွေ့ချင်ရင် နောက် ဆယ်ရက်လောက် ရှိမှ လာခဲ့ပါ’

လူရွယ်သည် လက်အိတ်ကို စွပ်ကာ တံခါးကို ဂျိန်းခနဲ နေအောင် ပိတ်လိုက်ပြီးလျှင် လမ်းမသို့ ဆင်းသွားလေ၏။

‘အင်း၊ တွေ့လို့ မဖြစ်ရင်လည်း မတွေ့ရုံပေါ့ဗျာ’ ဟု ရှားလော့ဟုမ်းသည် ခပ်ရွှင်ရွှင်ကလေး ညည်းလျက် ရှိလေ၏။

‘အပျိုကြီးက ခင်ဗျားကို အကုန် မပြောလိုက်တာလား၊ မပြောနိုင်တာလားတော့ မသိဘူးဗျ’

‘ကျုပ်ကလည်း အကုန် မပြောစေချင်ပါဘူးဗျာ၊ ကျုပ်က သူ့ကို မြင်ရရင် တော်ပါပြီ၊ သို့သော်လည်း ကျုပ် လိုချင်တာတွေ အားလုံးတော့ ရခဲ့ဖို့’

ထင်တာပဲ၊ ကဲ သူငယ်ရေ တို့များကို ဟိုတယ် ခပ်ကောင်းကောင်း တစ်ခုကို ပို့ပေးစမ်းကွာ၊ နေ့လယ်စာလေး ဘာလေး ကောင်းကောင်း စားရအောင်၊ ပြီး တော့ ကျုပ်တို့ ဌာနာ သွားပြီး လက်စထရိတ်နှင့် တွေ့မယ်'

ကျွန်ုပ်တို့ နှစ်ယောက်သည် နေ့လယ်စာကို စားသောက်လျက် ရှိကြ စဉ် ရှားလော့ဟုမ်းမှာ အမှု အကြောင်းကို တစ်လုံး တစ်ပါဒမျှ ပြောဆိုခြင်း မရှိဘဲ တယောများ အကြောင်းကို ပြောဆိုလျက် ရှိကာ သူ နောက်ဆုံး ဝယ်ခဲ့ သည့် စထရာဒီဗားရီးယတ်စ် တယော မည်မျှ ကောင်းကြောင်း၊ ထိုတယော မှာ အနည်းဆုံး ဂီနီ ငါးရာခန့် တန်ကြောင်း၊ သို့ရာတွင် တော့တင်ဟမ်ကုတ် ရုံးလမ်းရှိ ရေဝတီ အပေါင်ဆုံးဆိုင်မှ ငါးဆယ့်ငါး သျှိုလင်ခန့်မျှဖြင့် ဝယ်ခဲ့ရ ကြောင်းတို့ကို ရွှင်လန်း အားရစွာ ပြောဆိုလျက် ရှိလေ၏။

ထို့နောက်တွင် ရှားလော့ဟုမ်းသည် နာမည်ကျော် တယောဆရာ ပဂင် နီနီ၏ အကြောင်းကို စကား စပ်မိသွားပြန်ကာ ကလားရက်ဝိုင် တစ်ပုလင်းကို သောက်ရင်း ပဂင်နီနှင့် ပတ်သက်သည့် ရယ်စရာ အဖြစ်အပျက်ကလေးများ ကို တစ်ခုပြီး တစ်ခု ပြောဆိုလျက် ရှိပြန်လေ၏။ အချိန်မှာ အတော် နှောင်းသွား ခဲ့လေပြီ။

ပုလိပ် ဌာနာသို့ ကျွန်ုပ်တို့ ရောက်သွားသည့် အခါ၌ကား စူးရဲသော နေရောင်သည် ချိုစ ပြုကာ ခပ်မှိန်မှိန်မျှသာ လင်းလျက် ရှိလေ၏။ လက်စထ ရိတ်မှာ တံခါးပေါက်မှ နေ၍ ကျွန်ုပ်တို့အား စောင့်ကြိုလျက် ရှိလေ၏။

‘စုံထောက်ကြီးဖို့ ကြေးနန်း တစ်စောင် ရောက်နေတယ် ခင်ဗျ’

‘ဟုတ်လား၊ ဒီလိုဆို အဖြေ ရပြီဗျ’ ဟု ဆိုကာ ရှားလော့ဟုမ်းသည် စာအိတ်ကို ဖောက် ဖတ်လိုက်ပြီးနောက် ကြေးနန်း စာရွက်ကို လုံးချေကာ အိတ်ထဲသို့ ထည့်လိုက်လေ၏။

‘ဟန်ကျပြီဗျ’

‘ဘာများ တွေ့ခဲ့သလဲ စုံထောက်ကြီး’

‘လိုချင်တာ မှန်သမျှတော့ တွေ့ခဲ့ပြီဗျ’

လက်စထရိတ်သည် ရှားလော့ဟုမ်းကို တအံ့တဩဖြင့် ငေးကြည့်လိုက် ရင်း

‘ခင်ဗျာ၊ တကယ် ပြောနေတာလား စုံထောက်ကြီး’

‘တကယ်ပေါ့ဗျ၊ ကြောက်စရာ ကောင်းတဲ့ ရာဇဝတ်မှု တစ်ခု ဖြစ်ခဲ့တယ် ဗျ၊ ခုတော့ ဒီ ရာဇဝတ်မှု အသေးစိတ်ကို သိခဲ့ပြီ ဆိုပါတော့’

‘တရားခံကော ခင်ဗျာ’

ရှားလော့ဟုမ်းသည် သူ့ လိပ်စာကတ်ပြားကလေး နောက်ကျောတွင် တစ်စုံတစ်ရာ ရေးခြစ်လိုက်ပြီးနောက် လက်စထရိတ်ဆီသို့ ပစ်ပေးလိုက်လေ၏။

‘သူပဲဗျ၊ ဖမ်းဖို့ကတော့ အစောဆုံး မနက်ဖြန် ညလောက်မှ ဖြစ်မှာ၊ ကျုပ်က အခက်အခဲ ရှိမှ ဝင်ကူ လုပ်ပေးတဲ့ လူဆိုတော့ ဒီအမှုနှင့် ပတ်သက်လို့ ကျုပ် နာမည်ကိုတော့ မထည့်စေချင်ဘူး၊ ကဲ လာဗျို့ ဝပ်ဆင်’

ကျွန်ုပ်တို့သည် ရှားလော့ဟုမ်း ပစ်ပေးလိုက်သည့် ကတ်ပြားပေါ်မှ အမည်ကို ကြည့်ရင်း အံ့ဩ ကျေနပ်သော မျက်နှာထားဖြင့် ကျန်ရစ်ခဲ့သည့် လက်စထရိတ်ကို နှုတ်ဆက်ကာ ဘူတာရုံသို့ ထွက်လာခဲ့ကြလေ၏။

ထိုနေ့ည၌ ဘောကာလမ်းရှိ ကျွန်ုပ်တို့ အခန်းတွင် ဆေးပြင်းလိပ် ကိုယ်စီဖြင့် ထိုင်နေကြစဉ် ရှားလော့ဟုမ်းက

‘ခု အမှုက ခင်ဗျား မှတ်တမ်း တင်ခဲ့တဲ့ ခရမ်းရောင် ဇာတ်လမ်း နှင့် လေးပွင့်ဆိုင် ဆိုတဲ့ အမှုမျိုးနှင့် ခပ်ဆင်ဆင်ရယ်ဗျ၊ အဆုံးကနေ အစကို နောက်ပြန် စဉ်းစားယူရတဲ့ အမှုမျိုးဗျ၊ တရားခံကို ဖမ်းပြီး ကျုပ်တို့ သိချင်တဲ့ အကျိုးအကြောင်းကလေးတွေကို ကျုပ်ဆီကို စာရေးလိုက်ဦးလို့တော့ လက်စထရိတ်ကို မှာပစ်ခဲ့တာပဲ၊ တရားခံကို မိမ့် အချက်အလက် အသေးစိတ်ကို သိမှာ၊ သူ့မှာ ဖမ်းစရာ အကြောင်း လုံလုံလောက်လောက် မရှိသေးပေမဲ့ ဖမ်းချင်တယ်ဆိုရင် ရဲရဲကြီး လုပ်နိုင်ပါပြီလေ၊ လက်စထရိတ် ဆိုတဲ့ လူက လုပ်သင့်ပြီလို့ သဘော ပေါက်သွားရင်တော့ ခွေးဘီလူးများလို အင်မတန် ဇွဲနဲပဲ ကြီးတဲ့ လူ၊ မိပြီ ဆိုတာနှင့် မလွတ်တမ်း ခဲထားတတ်တဲ့ လူမျိုး၊ ဒီလို လုပ်နိုင်တဲ့ အရည်အချင်း ရှိလို့လည်း စကော့တလန်ယာဒ်မှာ ထိပ်တန်း စုံထောက် တစ်ယောက် ဖြစ်လာပေတာပဲ’

‘ဒါဖြင့် ခင်ဗျား အမှုက ဆုံးခန်းကို ရောက်ပလား’

‘အရေးကြီးတဲ့ အချက်တွေမှာတော့ တော်တော်လေး ပြည့်စုံနေပါပြီ၊ ဒီလောက် စက်ဆုပ်စရာ ကောင်းတဲ့ အလုပ်မျိုးကို လုပ်တဲ့ လူကိုလည်း သိပါပြီ၊ ဒါပေမဲ့ အသတ်ခံရသူ တစ်ယောက်ကိုတော့ မသိသေးဘူးဗျ၊ ခင်ဗျား အနေနှင့်ကော ဘာများ ကောက်ချက်ဆွဲမိသတုံး’

‘လိဗာပူ သင်္ဘော တစ်စင်းပေါ်က သင်္ဘော စာရေးကို ခင်ဗျား သင်္ဘော
မကင်း ဖြစ်တယ် မဟုတ်လား’

‘သင်္ဘောမကင်း ဖြစ်ရုံတွင် မကဘူးဗျ၊ သူပဲ’

‘ကျွန်တော့် အနေနှင့်တော့ ဝိုးတိုးဝါးတားလောက်ပဲ ရှိသေးတယ်ဗျ’

‘ကျုပ် စိတ်ထဲမှာတော့ ရှင်းနေတာပဲဗျ၊ အရေးကြီးတဲ့ အဆင့်တွေကို
ကျုပ် ပြောပြမယ်လေ၊ ဒီအမှုကို ကျုပ်တို့ စတင်ခဲ့တုန်းက ဘာ အချက်အလက်
မှ မရှိဘူး၊ ဆင်ကန်းတောတိုး လိုက်ခဲ့ကြရတာ၊ တစ်နည်းအားဖြင့်တော့ ဒီလို
လိုက်ရတာကလည်း ခပ်ကောင်းကောင်းရယ်ဗျ၊ ကျုပ်တို့မှာ ကောက်ချက် ဆွဲ
ပြီးသား မရှိဘူး၊ အချက်အလက်တွေ လေ့လာပြီး ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် စဉ်းစား
ယူရတာ၊ အမှုကို လေ့လာလိုက်တဲ့ အခါမှာ ပထမဆုံး ဘာကို သွားတွေ့ရသလဲ၊
တော်တော် ဣန္ဒြေ ရပြီး တော်တော် အေးအေးဆေးဆေး နေတဲ့ အမျိုးသမီး
ကြီး တစ်ယောက်ကို တွေ့လိုက်ရတယ်၊ သူ့ကို ကြည့်ရတာက ဘာမှ ဆန်းဆန်း
ပြားပြား ကလိကမာ လုပ်တတ်ပုံ မရဘူး၊ ပြီးတော့ နောက်ထပ် ဘာကို သွား
တွေ့သလဲ ဆိုတော့ ညီအစ်မတွေ စုရိုက်ထားတဲ့ ဓာတ်ပုံ တစ်ပုံရယ်၊ ဒါလောက်
ပဲ တွေ့ခဲ့ရတယ်၊ ဒီတော့ ကျုပ်စိတ်ထဲမှာ လက်ခနဲ ဘယ်လို စိတ်ကူး ပေါ်လာ
သလဲ ဆိုတော့ ပို့လိုက်တဲ့ နားရွက်ပြတ် နှစ်ဖက်ဟာ သူတို့ ညီအစ်မထဲက
တစ်ယောက်ယောက်နှင့် သက်ဆိုင် နေရမယ်လို့ ကျုပ် တွေးလိုက်မိတယ်၊ ဒီ
အချက်ကို ကျုပ် ယာယီပဲ ထားလိုက်သေးတယ်၊ အတည် မပြုသေးဘူး၊ ကိုက်
ညီတဲ့ အထောက်အထား တွေ့ရင် အတည်ပြုမယ်၊ မကိုက်ညီတဲ့ အချက်အလက်
တွေ့ရင် ပယ်မယ်လို့ ယူဆထားလိုက်တယ်၊ ဒီနောက် ခင်ဗျား သိတဲ့ အတိုင်း
ကျုပ်တို့ တစ်တွေ ခြံထဲကို ဆင်းကြည့်ကြတယ်၊ အဲဒီမှာ အဝါရောင် သေတ္တာ
ကလေးထဲမှာ ပါတဲ့ ထူးထူးဆန်းဆန်း ပစ္စည်း နှစ်ခုကို ကြည့်ခဲ့ကြတယ်။

‘ကြီးကို ကြည့်လိုက်တော့ ကြီးက သင်္ဘောတွေပေါ်မှာ သင်္ဘောသား
တွေ သုံးလေ့ သုံးထ ရှိတဲ့ ကြီးမျိုးဗျ၊ ဒီတွင် လေ့လာ စုံစမ်းရာမှာ ပင်လယ်နှင့်
ဆက်စပ်နေတယ် ဆိုတဲ့ အချက်ကို ကျုပ်တို့ ရလိုက်ပြီ၊ ပြီးတော့ ကြီးထုံး
ထားတဲ့ ပုံက သင်္ဘောသားတွေ ထုံးတတ်တဲ့ ပုံမျိုး ဖြစ်တာရယ်၊ ပါဆယ်ထုပ်
ကို သင်္ဘော ဆိပ်ကမ်းမြို့ တစ်မြို့က ပို့လိုက်တယ် ဆိုတာရယ်၊ ယောက်ျား
တစ်ယောက်ရဲ့ နားရွက်မှာ နားပေါက်ကြီး ဟောင်းလောင်း ဖြစ်နေတာရယ်၊
ယောက်ျားမှာ နားပေါက် ဖောက်တယ် ဆိုတာကလည်း သင်္ဘောသားတွေ ဖောက်
တတ်ကြတယ် ဆိုတဲ့ အချက်ရယ်၊ ဒါတွေကို စဉ်းစား မိလိုက်တော့ ကျုပ်တို့

mgyoe.com

ဇာတ်လမ်းမှာ ပါနေတဲ့ ဇာတ်ဆောင်တွေဟာ ပင်လယ်ခရီး သွားလာသူတွေနှင့် ပတ်သက်ရမယ်လို့ ကျုပ် ယူဆလိုက်တယ်။

‘ပြီးတော့ ပါဆယ်ထုပ်ပေါ်မှာ ပါတဲ့ လိပ်စာကို သေသေချာချာ ကြည့် တဲ့ အခါကျတော့ လိပ်စာက မစ္စ အက်စ် ကူးရှင်းဆီကို တပ်ထားတဲ့ လိပ်စာ ဖြစ်နေတယ်ဗျ။ အကြီးဆုံး အစ်မကြီးရဲ့ နာမည်က မစ္စ ကူးရှင်း ဆိုတော့ သူ့ရဲ့ ရှေ့နာမည်မှာ အက်စ် ပါချင်လည်း ပါနိုင်တယ်။ သို့မဟုတ်ရင်လည်း တခြား ညီအစ်မ နှစ်ယောက်မှာလည်း အက်စ် ပါချင် ပါနိုင်တယ်။ ဒီတော့ တခြား ညီအစ်မ နှစ်ယောက်မှာ ပါနိုင်တယ် ဆိုလိုရှိရင် ကျုပ်တို့ စုံစမ်းမှုကို အသစ်က ပြန်စရမယ့် သဘော ဖြစ်နေတယ်။ ဒါကြောင့်မို့ နားရွက်ပြတ်တွေကို ကြည့်ပြီး တော့ ဒီအချက်ကလေးကို ရှင်းချင်တာနှင့် အိမ်ထဲကို နောက်တစ်ခေါက် ပြန် ဝင်တာဗျ။ ကျုပ်က ဒီပါဆယ်ထုပ်ဟာ မှားပို့တာ ဖြစ်မှာပါလို့ ပြောမယ် လုပ် ပြီးမှ မပြောဘဲ ရပ်ထားလိုက်တာကို ခင်ဗျား သတိပြုလိုက်မိမလား မသိဘူး။ ရပ်လိုက်တာကတော့ တခြားကြောင့် မဟုတ်ဘူးဗျို့။ ကျုပ် အံ့ဩစရာ ကောင်း တဲ့ အချက် တစ်ချက်ကို မြင်လိုက်လို့၊ ဒီတော့ ကျုပ်တို့ စုံစမ်းရမယ့် နယ်ဟာ လည်း ချက်ချင်းလို့ပဲ ကျဉ်းသွားပြီ ဆိုတာကို တွေ့လိုက်ရတယ်ဗျ။

‘ခင်ဗျားလည်း ဆရာဝန် လုပ်လာတဲ့ လူပဲ။ သိမှာပေါ့။ လူတွေမှာ ဘယ်လောက်ပဲ တူတူ နားရွက်ကတော့ တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် မတူ ကြဘူးဗျ။ နားရွက် တစ်ခုနှင့် တစ်ခုဟာ တော်တော်လေး ကွဲပြား ခြားနားကြ တယ်။ ဒီအကြောင်းနှင့် ပတ်သက်လို့ မနှစ်က ထုတ်တဲ့ မနုဿဗေဒ ဂျာနယ် မှာ ကျုပ်တောင် ဆောင်းပါးတိုကလေး နှစ်စောင် ရေးခဲ့သေးတယ်။ ဒါကြောင့် ဂျပ်သေတ္တာထဲမှာ ရှိတဲ့ နားရွက်ပြတ် နှစ်ဖက်ကို လေ့လာတဲ့ အခါမှာ ကျုပ် ဟာ ကျွမ်းကျင်သူ တစ်ယောက် အနေနှင့် လေ့လာနိုင်ခဲ့တယ်ဗျ။ အဲဒီ နားရွက် နှစ်ခု ခန္ဓာဗေဒအားဖြင့် ထူးခြားပုံကိုလည်း ကျုပ် သေသေချာချာ သတိပြုခဲ့မိ တယ်။ ဒါနှင့် သူ့ဘေးမှာ ထိုင်ပြီး မစ္စ ကူးရှင်းရဲ့ နားရွက်ကို ကြည့်လိုက်တဲ့ အခါကျတော့ သူ့ နားရွက်ဟာ ဂျပ်သေတ္တာထဲမှာ ကျုပ်တို့ ကြည့်ခဲ့တဲ့ မိန်းမ နားရွက် တစ်ဖက်နှင့် ချွတ်စွပ် တူနေတာကို တွေ့လိုက်ရတော့ ကျုပ် ဘယ် လောက် အံ့ဩသွားမလဲ ဆိုတာ ခင်ဗျားပဲ စဉ်းစားကြည့်ပေတော့။ ဒီလို လာ တူနေတာဟာ တိုက်ဆိုင်မှု သက်သက်တော့ မဟုတ်ဘူးဗျ။ နားရွက် နှစ်ခုက တူလိုက်တာမှဗျ။ အောက်က နားရွက်ဖျားကလေးကလည်း အတူတူပဲဗျ။ အ ပေါ်က နားသားထူပုံ၊ နားရွက်ကြော အသီးက ဘေးတွေ ရစ်နေပုံ၊ အို အား

mgyoe.com

လုံး အတူတူ ဖြစ်နေတယ်ဗျ။ နားရွက်ရဲ့ အဓိကကျတဲ့ အစိတ်အပိုင်း အားလုံး လောက်မှာ အတူတူပဲ။

‘စူးစမ်း လေ့လာမှုဟာ ဘယ်လောက် အရေးပါတယ် ဆိုတာ ကျုပ် အဲဒီတော့မှ ပိုပြီး သဘော ပေါက်သွားတယ်ဗျ။ ဒီတော့ နားရွက် နှစ်ခုကို ကြည့်ပြီး ကျုပ် တွေးလိုက်တာက မစ္စ ကူးရှင်းနှင့် ဒီနားရွက် ပိုင်ရှင်ဟာ သွေးသား တော်စပ်တဲ့ အထဲက ဖြစ်ရမယ်။ သွေးသား တော်စပ်တာမှ တော် တော် ရင်းရင်းနှီးနှီးထဲက ဖြစ်ရမယ်လို့ ကျုပ် တွက်လိုက်တယ်။ ဒါနှင့် ကျုပ် က မစ္စ ကူးရှင်းကို သူ့ ဆွေမျိုး အကြောင်း ဟို လျှောက်မေး ဒီ လျှောက်မေး လုပ်ရာကနေပြီး အလွန် အဖိုးတန်တဲ့ အချက်တွေကို သိလာခဲ့ရတာပဲဗျ။

‘ပထမ အချက်အားဖြင့် သူ့ ညီမ တစ်ယောက်ရဲ့ နာမည်ဟာ ဆာရာ ဖြစ်တယ် ဆိုတာရယ်။ မကြာသေးခင်က အထိ သူတို့ ညီအစ်မ နှစ်ယောက် အတူတူ နေခဲ့တယ် ဆိုတာရယ် သိလာခဲ့ရတယ်။ ဒီတော့ ပါဆယ်ထုပ်ဟာ မစ္စ ဆာရာ ကူးရှင်းဆီကို ပေးလိုက်တဲ့ ပါဆယ်ထုပ် ဖြစ်ရမယ်လို့ ကျုပ် တွက်လိုက်တယ်။ နောက်တော့ သူတို့ ညီမ အငယ်ဆုံးနှင့် ရသွားတဲ့ သဘော စာရေး အကြောင်းကို ကျုပ်တို့ သိလာခဲ့ရတယ်။ တစ်ခါတုန်းကတော့ အဲဒီ သဘောစာရေးဟာ ဆာရာနှင့် တော်တော် ရင်းနှီးခဲ့လို့ သူတို့နှင့် အတူ လီဗာပူ ကိုတောင် အတူတူ လိုက်နေတယ်ဆို မဟုတ်လား။ နောက်တော့ သူတို့ နှစ် ယောက် မတည့်ကြလို့ မစ္စ ဆာရာ ကူးရှင်းလည်း သူတို့နှင့် မနေတော့ဘဲ တခြားစီ နေတယ် ဆိုတာတွေကိုပါ သိလာခဲ့ရတယ်။ ဒီလို မတည့်တော့ သူ တို့ချင်းလည်း အဆက်အသွယ် မရှိကြတော့ဘူး။ အဆက်အသွယ် မရှိတော့ ဗရောင်းနားကလည်း မစ္စ ဆာရာဟာ အလျင်တုန်းက နေခဲ့တဲ့ သူ့ အစ်မ အိမ် မှာ ရှိလိမ့်မယ်လို့ပဲ ထင်နေမှာပဲ။

‘ဒီလိုနှင့် ဇာတ်လမ်းက တဖြည်းဖြည်း ရှင်းလာတယ်ဗျ။ ဗရောင်းနား ဆိုတဲ့ လူတစ်ယောက် ရှိတယ် ဆိုတာရယ်။ အဲဒီလူဟာ ခပ်ရမ်းရမ်း ခပ်ပေ ပေ ဆိုတာရယ်ကို ကျုပ်တို့ သိလာခဲ့ကြပြန်တယ်။ လူက ဘယ်လောက် စိုက် လိုက်မတ်တတ် လုပ်သလဲ ဆိုရင် ခင်ဗျားပဲ စဉ်းစားကြည့်လေ။ ကိုယ့် မယား နှင့်ကိုယ် နီးနီး နေချင်လို့ ဆိုပြီး အင်မတန် အလားအလာ ကောင်းတဲ့ သဘော လိုင်းကြီးကို စွန့်ပြီး ဘာမဟုတ်တဲ့ ကမ်းရိုးတန်း သဘောလိုင်းကို ဝင်သတဲ့၊ ပြီးတော့ ဒီအထဲမှာ လူကလည်း အရက် သောက်လိုက်သေးတယ်။ ကြည့်ရ တာကတော့ ခု သူ့ မိန်းမလည်း အသတ်ခံရ သဘောသား တစ်ယောက်လည်း

mgyoe.com

အသတ်ခံရတယ်လို့ ယူဆစရာ အကြောင်းတွေ ရှိနေတယ်ဗျ။ ရာဇဝတ်မှု ကျူးလွန်ရခြင်းရဲ့ ရည်ရွယ်ချက်ကတော့ မနာလို ဝန်တိုတဲ့ ကိစ္စပဲလို့ ယူဆရတယ်။

‘ကောင်းပြီ၊ ဒါဖြင့်ရင် ဒီရာဇဝတ်မှု ကျူးလွန်ရတဲ့ သက်သေခံ ပစ္စည်းတွေကို ဘာဖြစ်လို့ ဆာရာ ကူးရှင်းဆီကို ပို့ရသလဲ၊ ကြည့်ရတာကတော့ ဆာရာ ကူးရှင်းဟာ လီဗာပူမှာ နေခဲ့တုန်းက ခုကိစ္စကို ဖြစ်အောင် လုပ်ခဲ့တဲ့ အထဲမှာ သူလည်း မကင်းရာ မကင်းကြောင်း ဖြစ်ခဲ့ပုံ ကျတယ်။ ကမ်းရိုးတန်းသွား သင်္ဘောတွေဟာ ဘယ်မှာ ဆိုက်လေ့ ရှိသလဲ ဆိုရင် ဘဲလဖတ်တို့၊ ဒဗ္ဗလင်တို့၊ ဝါးတားဖို့တို့မှာ ဆိုက်လေ့ ရှိတယ်ဗျ။ ဒီတော့ အကယ်၍ ဗရောင်းနား ဆိုတဲ့ လူသာ ရာဇဝတ်မှုကို ကျူးလွန်တယ်လို့ ဆိုရင်၊ ပြီးတော့ သူ့ သင်္ဘော ဖြစ်တဲ့ မေဒေးပေါ်မှာ လိုက်သွားတုန်း ဆိုရင် သူ့ အထုပ်ကို ပထမဆုံး ပို့မယ့် ဆိပ်ကမ်းဟာ ဘဲလဖတ် ဆိပ်ကမ်းပဲ ဖြစ်နိုင်တယ်။’

‘နောက် တစ်နည်း စဉ်းစားစရာ ရှိသေးတယ်။ ကျုပ် စိတ်ထဲမှာ ဖြစ်နိုင်မယ်လို့ မထင်ပေမဲ့ ဒီအချက်ကိုလည်း စဉ်းစား ထားရမယ်။ ဒီလိုလေဗျာ၊ အငယ်ဆုံးမကို ဗရောင်းနားနှင့် လူတစ်ယောက် ပြိုင်ပိုးကြတယ်။ ပိုးတဲ့ အခါမှာ ဗရောင်းနားက ရသွားတယ်။ ရသွားတော့ ကျန်ရစ် ဖြစ်ခဲ့တဲ့ ကောင်က လင်မယား နှစ်ယောက်လုံးကို သတ်လိုက်တယ်။ ယောက်ျား နားရွက်ဟာ လင်ရဲ့ နားရွက် ဖြစ်နိုင်တယ်ဗျ။ ဒီတွေးလုံးကို တချို့က လက်ခံကြမှာတော့ မဟုတ်ဘူး။ သို့သော်လည်း မဖြစ်နိုင်ဘူးလို့တော့ ကံသေကံမ မပြောနိုင်သေးဘူး။ ဒါကြောင့် လီဗာပူ ပုလိပ်ဘက်မှာ ရှိတဲ့ ကျုပ် မိတ်ဆွေ အယ်လဂါဆီကို သံကြိုး တစ်စောင် ရိုက်လိုက်တယ်။ မစွက် ဗရောင်းနား အိမ်မှာ ရှိရဲ့လား၊ သူ့ယောက်ျား ဗရောင်းနားရော မေဒေး သင်္ဘောနှင့် ပင်လယ်ကို ထွက်သွားသလားလို့ လှမ်းမေးထားတယ်။ ပြီးတော့ ဝေါလ်လင်တန် ရပ်ကွက်မှာ ရှိတဲ့ ဆာရာ ကူးရှင်း အိမ်ကို ကျုပ်တို့ သွားခဲ့ကြတယ်။’

‘သွားရတဲ့ အကြောင်းကတော့ သူတို့ ညီအစ်မရဲ့ နားရွက်တွေ ဘယ်လောက် တူ မတူ ကြည့်ချင်လို့ဗျ။ ပြီးတော့ သိပ် မမျှော်လင့်ပေမဲ့ သူ့ဆီက လည်း သတင်းပလင်းကလေး ဘာလေး နည်းနည်းပါးပါးများ ကြားရမလားလို့ သွားတာ။ နားရွက်ပြတ် ရောက်တဲ့ သတင်းက ကရွိုင်ဒန် တစ်မြို့လုံး သိနေလေတော့ ဆာရာဟာလည်း ဒီသတင်းကို မနေ့ကတည်းက ကြားပြီးသား ဖြစ်ပုံ ရတယ်။ ပြီးတော့ ဒီနားရွက် ပါဆယ်ထုပ်ဟာ သူ့ဆီကို ပို့လိုက်တာ ဖြစ်တယ် ဆိုတာလည်း သူ သိပြီးသား ဖြစ်မှာပေါ့။ အကယ်၍ ဆာရာဟာ ဒီကိစ္စကို